

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 124

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

52. sējums
2009. gada 20. maijs

Saturs

I Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta

REGULAS

Komisijas Regula (EK) Nr. 410/2009 (2009. gada 19. maijs), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai 1

★ Komisijas Regula (EK) Nr. 411/2009 (2009. gada 18. maijs), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 798/2008 par to trešo valstu, teritoriju, zonu un nodalījumu saraksta izveidošanu, no kuriem atļauts importēt un tranzītā caur Kopienu pārvadāt mājputnus un mājputnu produktus, un par veterinārās sertifikācijas noteikumiem ⁽¹⁾ 3

DIREKTĪVAS

★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/39/EK (2009. gada 6. maijs) par īpašas diētas pārtikas produktiem (pārstrādāta versija) ⁽¹⁾ 21

★ Padomes Direktīva 2009/13/EK (2009. gada 16. februāris), ar ko īsteno Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociāciju (EKKĪA) un Eiropas Transporta darbinieku federācijas (ETDF) Nolīgumu par 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā un groza Direktīvu 1999/63/EK 30

Cena: 18 EUR

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

(Turpinājums nākamajā lappusē)

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

II Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta

LĒMUMI

Padome

2009/392/EK:

- ★ **Padomes Lēmums (2008. gada 27. novembris) par to, lai Eiropas Kopienas un tās dalībvalstu vārdā noslēgtu protokolu Nolīgumam starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos attiecībā uz Bulgārijas Republikas un Rumānijas piedalīšanos kā līgumslēdzējām pusēm pēc to pievienošanās Eiropas Savienībai** 51

Protokols nolīgumam starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos attiecībā uz Bulgārijas Republikas un Rumānijas piedalīšanos kā līgumslēdzējām pusēm pēc to pievienošanās Eiropas Savienībai 53

2009/393/EK:

- ★ **Padomes Lēmums (2009. gada 18. maijs), ar ko nosaka nostāju, kas Kopienas vārdā jāpieņem Starptautiskajā Graudu padomē attiecībā uz 1995. gada Graudu tirdzniecības konvencijas termiņa pagarināšanu** 63

2009/394/EK:

- ★ **Padomes Lēmums (2009. gada 18. maijs), ar ko nosaka nostāju, kas Kopienas vārdā jāpieņem Starptautiskajā Cukura padomē attiecībā uz 1992. gada Starptautiskā nolīguma par cukuru termiņa pagarināšanu** 64

Komisija

2009/395/EK:

- ★ **Komisijas Lēmums (2009. gada 14. maijs) par temefosu saturošu biocīdo produktu laišanu tirgū būtiskam lietojumam Francijas aizjūras departamentos (izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 3744)** 65

I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 410/2009

(2009. gada 19. maijs),

ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula ⁽¹⁾),

ņemot vērā Komisijas 2007. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē ⁽²⁾, un jo īpaši tās 138. panta 1. punktu,

tā kā:

Regulā (EK) Nr. 1580/2007, piemērojot Urugvajai kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XV pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 1580/2007 138. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2009. gada 20. maijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 19. maijā

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 350, 31.12.2007., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ieviešanas vērtība
0702 00 00	JO	73,9
	MA	42,7
	MK	72,5
	TN	101,3
	TR	88,0
	ZZ	75,7
0707 00 05	EG	127,4
	MA	32,7
	TR	136,7
	ZZ	98,9
0709 90 70	TR	122,7
	ZZ	122,7
0805 10 20	EG	41,7
	IL	57,6
	MA	42,7
	TN	49,2
	TR	107,8
	US	49,3
	ZA	56,7
	ZZ	57,9
0805 50 10	AR	67,3
	TR	48,0
	ZA	53,8
	ZZ	56,4
0808 10 80	AR	98,0
	BR	73,4
	CL	82,5
	CN	90,9
	MK	42,0
	NZ	99,4
	US	124,4
	UY	71,7
	ZA	83,2
	ZZ	85,1

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 411/2009

(2009. gada 18. maijs),

ar ko groza Regulu (EK) Nr. 798/2008 par to trešo valstu, teritoriju, zonu un nodalījumu saraksta izveidošanu, no kuriem atļauts importēt un tranzītā caur Kopienu pārvadāt mājputnus un mājputnu produktus, un par veterinārās sertifikācijas noteikumiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

iestāde vairs nevar apliecināt, ka tās teritorija, zona vai nodalījums(-i), kas uzskaitīti Regulas (EK) Nr. 798/2008 I pielikumā, ir šīs slimības nes karti.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1990. gada 15. oktobra Direktīvu 90/539/EEK par dzīvnieku veselības nosacījumiem, ar ko reglamentē mājputnu un inkubējamo olu tirdzniecību Kopienā un to ieviešanu no trešām valstīm⁽¹⁾, un jo īpaši tās 22. panta 3. punktu un 24. panta 2. punktu,

- (4) Dzīvnieku veselības labad un zemas patogenitātes putnu gripas (ZPPG) profilaksei un novēršanai Kopienas līmenī ir lietderīgi sākotnējos šīs slimības uzliesmojumus paziņot Komisijai. Tāpēc attiecīgi ir jāgroza Regulas (EK) Nr. 798/2008 7. pants.

ņemot vērā Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvu 2002/99/EK, ar ko paredz dzīvnieku veselības noteikumus, kuri reglamentē tādu dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu, pārstrādi, izplatīšanu un ieviešanu, kas paredzēti lietošanai pārtikā⁽²⁾, un jo īpaši tās 9. panta 2. punkta b) apakšpunktu,

- (5) Kanāda ir parādījusi, ka spēj reaģēt uz ZPPG uzliesmojumiem mājputnu saimniecībās savā teritorijā un pienācīgi novērst infekcijas izplatīšanos.

tā kā:

(1) Komisijas Regula (EK) Nr. 798/2008⁽³⁾ nosaka veterinārās sertifikācijas noteikumus mājputnu un konkrētu mājputnu produktu importam Kopienā un tranzītam caur to. Tajā paredzēts, ka preces, uz kurām attiecas minētā regula, (preces) importē Kopienā un pārvadā tranzītā caur to no trešām valstīm, teritorijām, zonām vai nodalījumiem, kas ir slimības nes karti un kas iekļauti regulas I pielikuma 1. daļas tabulā. Turklāt veterināro sertifikātu paraugi ietverti minētā pielikuma 2. daļā. Regula (EK) Nr. 798/2008 paredz arī, ka tad, ja vajadzīga pārbaude, paraugu ņemšana un testēšana attiecībā uz konkrētām slimībām, lai preces varētu importēt, tās veic saskaņā ar regulas III pielikumu.

- (6) Kanāda ir sniegusi Komisijai arī detalizētu informāciju par epidemioloģisko situāciju un tās veiktajiem slimības kontroles pasākumiem, ieskaitot to apgabalu aprakstu, kuriem noteikti oficiāli ierobežojumi saistībā ar ZPPG uzliesmojumiem.

(2) Regulas (EK) Nr. 798/2008 7. pantā paredzēts, ka preces var importēt Kopienā tikai tad, ja trešā valsts informē Komisiju par visiem Ņūkāsas slimības vai augstas patogenitātes putnu gripas (APPG) sākotnējiem uzliesmojumiem un iesniedz vīrusu izolātus Kopienas putnu gripas un Ņūkāsas slimības references laboratorijai.

- (7) Ar Padomes 1998. gada 14. decembra Lēmumu 1999/201/EK par nolīguma slēgšanu starp Eiropas Kopienas un Kanādas valdību par sanitārajiem pasākumiem sabiedrības veselības un dzīvnieku veselības aizsardzībai attiecībā uz tirdzniecību ar dzīvnieku dzīvniekiem un dzīvnieku produktiem⁽⁴⁾ apstiprināts, ka nolīgums, kas paredz, ka abas tā puses atzīst otras puses sanitāro pasākumu par līdzvērtīgu, ja otra puse objektīvi parāda, ka tās pasākums nodrošina pienācīgu aizsardzības līmeni.

(3) Ja putnu gripas uzliesmoju atklāj trešās valsts teritorijā, tās zonā vai nodalījumā(-os), šīs trešās valsts kompetentā

- (8) Ņemot vērā minēto nolīgumu un Kanādas izmantoto slimības kontroles sistēmu, ir lietderīgi piemērot alternatīvus sertifikācijas noteikumus diennakti veciem cāļiem un inkubējamām olām, kuru izcelsme ir ārpus apgabaliem, kam noteikti oficiāli ar ZPPG saistīti ierobežojumi. Tādēļ jāgroza veterināro sertifikātu paraugi diennakti veciem cāļiem, kas nav skrējējputnu cāļi, un inkubējamām olām, kas nav skrējējputnu olas, lai, nākotnē uzliesmojot ZPPG, attiecībā uz Kanādu varētu piemērot alternatīvus sertifikācijas noteikumus.

⁽¹⁾ OV L 303, 31.10.1990., 6. lpp.⁽²⁾ OV L 18, 23.1.2003., 11. lpp.⁽³⁾ OV L 226, 23.8.2008., 1. lpp.⁽⁴⁾ OV L 71, 18.3.1999., 1. lpp.

- (9) Pasaules dzīvnieku veselības organizācija (OIE) nesen publicējusi ieteikumus par konkrētām apstrādes procedūrām attiecībā uz precēm, lai inaktivētu slimības ierosinātājus. Lai ņemtu vērā šo ieteikumus, tādēļ jāgroza veterinārā sertifikāta paraugs olu produktiem.
- (10) Tāpēc attiecīgi jāgroza Regulas (EK) Nr. 798/2008 I pielikuma 2. daļa.
- (11) Turklāt jāgroza dzīvnieku veselībai bīstamo salmonellu pasugu testēšanas metode, lai trešās valstis varētu izmantot laboratorijas metodes, ko ieteikusi OIE. Tādēļ attiecīgi jāgroza Regulas (EK) Nr. 798/2008 III pielikums.
- (12) Turklāt jāizlabo zemsvītras piezīme veterinārā sertifikāta paraugā mājputnu, skrējējputnu un savvaļas medijamo putnu noteiktu bezpatogēnu olu, gaļas, maltās gaļas un mehāniski atdalītas gaļas, , olu un olu produktu tranzītam/glabāšanai. Tādēļ attiecīgi jāgroza Regulas (EK) Nr. 798/2008 XI pielikums.
- (13) Bez tam ir lietderīgi paredzēt pārejas periodu, lai ļautu dalībvalstīm un nozarei veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību piemērojamajiem veterinārās sertifikācijas noteikumiem.
- (14) Tādēļ attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 798/2008.
- (15) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Ar šo Regulu (EK) Nr. 798/2008 groza šādi.

1) Regulas 7. panta a) un b) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“a) 24 stundu laikā pēc ikviena ZPPG, APPG vai Ņūkāsas slimības sākotnēja uzliesmojuma informē Komisiju par slimības situāciju;

b) nepamatoti nekavējoties, Kopienas putnu gripas un Ņūkāsas slimības references laboratorijā (*) iesniedz APPG un Ņūkāsas slimības sākotnējā uzliesmojuma vīrusa izolātus; šādi vīrusa izolāti nav nepieciešami olu, olu produktu un noteiktu bezpatogēnu olu importam no trešām valstīm, teritorijām, zonām vai nodaļumiem, no kuriem šādu preču imports Kopienā ir atļauts.

(*) *Veterinary Laboratories Agency, New Haw, Weybridge, Surrey KT 15 3NB, United Kingdom.*”

2) Regulas I, III un XI pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas pielikumu.

2. pants

Preces, kurām saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 798/2008 pirms grozījumiem, kas izdarīti ar šo regulu, izdots attiecīgais veterinārās sertifikāts, līdz 2009. gada 15. jūlijam var vēl importēt Kopienā vai pārvadāt tranzītā caur to.

3. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 18. maijā

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Androulla VASSILIOU

PIELIKUMS

I, III un XI pielikumu groza šādi.

(1) I pielikuma 2. daļu groza šādi.

- a) Veterinārā sertifikāta paraugu diennakti veciem cāļiem, izņemot skrējējputnu cāļus, (DOC) aizstāj ar šādu.

"Veterinārā sertifikāta paraugs diennakti veciem cāļiem, izņemot skrējēputnu cāļus, (DOC)

VALSTS

Veterinārā apliecība Eiropas Savienībai

I daļa: Ziņas par nosūtīto sūtījumu	I.1. Nosūtītājs Nosaukums		I.2. Sertifikāta references numurs		I.2.a		
	Adrese		I.3. Centrālā kompetentā iestāde				
	Tel. Nr.		I.4. Lokālā kompetentā iestāde				
	I.5. Saņēmējs Nosaukums		I.6.				
	Adrese						
	Pasta indekss						
	Tel. Nr.						
	I.7. Izcelsmes valsts	ISO Kods	I.8. Izcelsmes reģions	Kods	I.9. Saņēmējvalsts	ISO Kods	I.10.
	I.11. Izcelsmes vieta/ leguves vieta		I.12.				
	Nosaukums		Atzīšanas numurs				
Adrese							
Nosaukums		Atzīšanas numurs					
Adrese							
Nosaukums		Atzīšanas numurs					
Adrese							
I.13. Iekraušanas vieta		I.14. Izbraukšanas datums				Izbraukšanas laiks	
Adrese		Atzīšanas numurs					
I.15. Transporta veids		I.16. Ieejas robežkontroles punkts ES					
Lidmašīna ☐		Kuģis ☐		Vilciena vagonis ☐			
Automašīna ☐		Citi ☐					
Identifikācija:		I.17. CITES Nr.					
Dokumentu atsauces:							
I.18. Preces apraksts				I.19. Preces kods (KN kods)			
				I.20. Numurs/Daudzums			
I.21.				I.22. Iepakojumu skaits			
I.23. Konteineru identifikācija / Plombes numurs				I.24.			
I.25. Preces apliecinātas šādam nolūkam							
Audzēšanai ☐							
I.26.				I.27. Ievešanai vai uzņemšanai ES ☐			
I.28. Preču identifikācija							
Suga (Zinātniskais nosaukums)		Šķirne/ Kategorija		Skaits			

VALSTS

DOC (diennakti veci cāļi, izņemot skrējējputnu cāļus)

II.	Informācija par veselību	II.a. Sertifikāta uzskaites numurs	II.b.
II.1.	Dzīvnieku veselības apliecinājums		
	Es, apakšā parakstījis valsts pilnvarotais veterinārārsts, ar šo apliecinu, ka šajā sertifikātā aprakstītie diennakti vecie cāļi (1):		
II.1.1	atbilst Direktīvas 90/539/EEK noteikumiem;		
II.1.2	ir izperēti:		
(2)(3) vai nu	[teritorijā ar kodu.....;]		
(3)(4) vai	[nodalījumā(-os);]		
	ja inkubējamo olu izcelsmes saimes ir importētas izcelsmes valstī, teritorijā, zonā vai nodalījumā, tas veikts saskaņā ar veterinārajiem nosacījumiem, kas ir vismaz tikpat stingri kā attiecīgās Direktīvā 90/539/EEK un visos papildu lēmumos noteiktās prasības;		
II.1.3	ir no:		
(2)(3) vai nu	[teritorijas ar kodu.....;]		
(3)(4) vai	[nodalījuma(-iem);]		
	a) kas šā sertifikāta izdošanas dienā bija Ņūkāsas slimības neskarta(-s)(-as)(-i), kā definēts Regulā (EK) Nr. 798/2008;		
	b) kur tiek īstenota putnu gripas uzraudzības programma saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 798/2008;		
II.1.4	ir no:		
(2)(3) vai nu	[teritorijas ar kodu;]		
(2)(3)(12) vai	[teritorijas ar kodu....., izņemot visus apgabalus, kam noteikti oficiāli ierobežojumi saistībā ar zemas patogenitātes putnu gripu, kā definēts Regulā (EK) Nr. 798/2008;]		
(3)(4) vai	[nodalījuma(-iem);]		
(3) vai nu	[II.1.4.1 kas šā sertifikāta izdošanas dienā bija augstas patogenitātes un zemas patogenitātes putnu gripas neskarta(-s)(-as)(-i), kā definēts Regulā (EK) Nr. 798/2008;]		
(3) vai	[II.1.4.1 kas šā sertifikāta izdošanas dienā bija augstas patogenitātes putnu gripas neskarta(-s)(-as)(-i), kā definēts Regulā (EK) Nr. 798/2008, un		
	(3) vai nu [a) ir iegūti no pamata saimēm, kuras turētas audzētavā, kurā 21 dienas laikā pirms to olu savākšanas, no kurām izperēti diennakti vecie cāļi, īstenota putnu gripas uzraudzība ar negatīviem rezultātiem;]		
	(3) vai [a) ir iegūti no pamata saimēm, kuras turētas audzētavā, kurā 21 dienas laikā pirms to olu savākšanas, no kurām izperēti diennakti vecie cāļi, izdarīts putnu gripas vīrusa noteikšanas tests ar negatīviem rezultātiem, izmantojot kloākas nokasījumus un trahejas/īrīkles apakšdaļas uztriepes izlases paraugus no vismaz 60 mājputniem audzētavā vai visiem mājputniem, ja audzētavā to skaits ir mazāks par 60;]		
	b) diennakti vecie cāļi ir no audzētavas:		
	— kuras apkārtnē 1 km rādiusā nevienā audzētavā pēdējo 30 dienu laikā nav konstatēta zemas patogenitātes putnu gripa,		
	— kurā nav bijis epidemioloģiskas saistības ar audzētavu, kurā pēdējo 30 dienu laikā konstatēta putnu gripa;]		
II.1.5	a) nav vakcinēti pret putnu gripu;		
	b) ir iegūti no pamata saimēm, kas:		
(3) vai nu	[nav vakcinētas pret putnu gripu;]		
(3) vai	[ir vakcinētas pret putnu gripu saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 798/2008 noteikto vakcinācijas plānu ar:		
		
	(izmantotās(-o) vakcīnas(-u) nosaukums un veids)		
 nedēļu vecumā;]		

II.	Informācija par veselību	II.a. Sertifikāta uzskaites numurs	II.b.
II.1.6	<p>ir izperēti tādā(-ās) I daļas I.11. ailē definētā(-ās) audzētavā(-ās), kas ir oficiāli apstiprināta(-as) saskaņā ar prasībām, kuras ir vismaz līdzvērtīgas Direktīvas 90/539/EEK II pielikumā noteiktajām, un:</p> <p>a) kurai(-ām) apstiprinājums nav apturēts vai atcelts,</p> <p>b) kurai(-ām) nosūtīšanas laikā nebija piemērojami ar dzīvnieku veselību saistīti ierobežojumi;</p> <p>c) ap kuru(-ām) 10 km rādiusā, vajadzības gadījumā ietverot kaimiņvalstu teritoriju, vismaz pēdējo 30 dienu laikā nav bijis augstas patogenitātes putnu gripas vai Ņūkāsas slimības uzliesmojums;</p>		
II.1.7	<p>ir izperēti no olām, kas iegūtas no saimēm:</p> <p>a) kuras vismaz sešas nedēļas pirms nosūtīšanas uz Kopieni ir turētas oficiāli apstiprinātās audzētavās, kurām inkubējamo olu nosūtīšanas laikā uz inkubatoru apstiprinājums nav bijis apturēts vai atcelts;</p> <p>b) kurām nosūtīšanas laikā nebija piemērojami ar dzīvnieku veselību saistīti ierobežojumi;</p> <p>c) kuras ir iekļautas slimības uzraudzības programmā attiecībā uz:</p> <p>(³) vai nu [<i>Salmonella pullorum</i>, <i>S. gallinarum</i> un <i>Mycoplasma gallisepticum</i> (vistas);]</p> <p>(³) vai [<i>Salmonella arizonae</i>, <i>S. pullorum</i> un <i>S. gallinarum</i>, <i>Mycoplasma meleagridis</i> un <i>M. gallisepticum</i> (tītari);]</p> <p>(³) vai [<i>Salmonella pullorum</i> un <i>S. gallinarum</i> (pērļu visticpas, paipalas, fazāni, irbes un pīles);]</p> <p>saskaņā ar Direktīvas 90/539/EEK II pielikuma III nodaļu un ja nav atrasta infekcija un nav pamatotu aizdomu par inficēšanos ar šiem slimību ierosinātājiem;</p>		
(³) vai nu	[(d) kuras nav vakcinētas pret Ņūkāsas slimību;]		
(³) vai	<p>[(d) kuras ir vakcinētas pret Ņūkāsas slimību ar</p> <p>.....</p> <p>(vakcīnā(-ās) izmantotā Ņūkāsas slimības vīrusa celma nosaukums un veids (dzīva vai inaktivēta))</p> <p>..... nedēļu vecumā;]</p>		
(⁵) un/vai	<p>[e) kuras ir vakcinētas ar oficiāli apstiprinātām vakcīnām</p> <p>..... (datums) pret (atkārtot pēc vajadzības);]</p>		
II.1.8	<p>ir izperēti no olām, kas:</p> <p>a) pirms nosūtīšanas uz inkubatoru ir marķētas saskaņā ar kompetentās iestādes instrukcijām;</p> <p>b) ir dezinficētas saskaņā ar kompetentās iestādes instrukcijām;</p>		
II.1.9	ir izperēti (datumi);		
(⁵) [II.1.10	ir vakcinēti ar oficiāli apstiprinātām vakcīnām (datums) pret (vajadzības gadījumā atkārtot);]		
II.1.11	nosūtīšanas laikā tika pārbaudīti, tiem nebija klīnisku pazīmju vai nebija pamatotu aizdomu par to saslimšanu;		
II.1.12	nav bijuši saskarē ar mājputniem, kas neatbilst šajā sertifikātā noteiktajām prasībām, vai ar savvaļas putniem.		
II.2.	Sabiedrības veselības papildu garantijas		
(⁶) [II.2.1	<p>Izcelsmes pamata saimei ir piemērota Regulas (EK) Nr. 2160/2003 10. pantā minētā salmonellu kontroles programma un īpašās prasības par antibakteriālu līdzekļu un vakcīnu izmantošanu, kas noteiktas Regulā (EK) Nr. 1177/2006, un izcelsmes pamata saimei ir izdarīti sabiedrības veselībai bīstamu salmonellu serotipu noteikšanas testi.</p> <p>Datums, kad pamata saimē ņemti pēdējie paraugi, kuru testēšanas rezultāti ir zināmi:</p>		

II. Informācija par veselību	II.a. Sertifikāta uzskaites numurs	II.b.
<p>Visu pamata saimē izdarīto testu rezultāti:</p> <p>(³) (⁷) <i>vai nu</i> [pozitīvi;]</p> <p>(³) (⁷) <i>vai</i> [negatīvi;]</p> <p>Diennakti veciem cāļiem ir piemērotas īpašās prasības par antibakteriālu līdzekļu un vakcīnu izmantošanu, kas noteiktas Regulā (EK) Nr. 1177/2006.</p> <p>Nevis salmonellu kontroles programmas, bet citu iemeslu dēļ:</p> <p>(³) <i>vai nu</i> [diennakti vecie cāļi nav saņēmuši antibakteriālus līdzekļus (arī <i>in-ovo</i> injekcijas ne);]</p> <p>(³) (⁸) <i>vai</i> [diennakti vecie cāļi saņēmuši šādus antibakteriālus līdzekļus (arī <i>in-ovo</i> injekcijas)]</p> <p>(⁶) [II.2.2 Ja diennakti veci cāļi ir paredzēti vaislai, II.2.1. punktā minētās kontroles programmas laikā netika atklāta ne <i>Salmonella</i> Enteritidis, ne <i>Salmonella</i> Typhimurium.]</p>		
<p>II.3. Dzīvnieku veselības papildu garantijas</p> <p>Es, apakšā parakstīties valsts pilnvarotais veterinārārsts, turklāt apliecinu, ka:</p> <p>(⁹) [II.3.1 ja sūtījumu ir paredzēts nosūtīt uz dalībvalsti, kuras statuss ir noteikts saskaņā ar Direktīvas 90/539/EEK 12. panta 2. punktu, šajā sertifikātā aprakstītie diennakti vecie cāļi ir iegūti no inkubējamām olām, kas ir iegūtas no saimēm, kuras:</p> <p>(³) <i>vai nu</i> [nav vakcinētas pret <i>Ņūkās</i> slimību;]</p> <p>(³) <i>vai</i> [ir vakcinētas pret <i>Ņūkās</i> slimību ar inaktivētu vakcīnu;]</p> <p>(³) <i>vai</i> [vismaz 60 dienas pirms olu savākšanas ir vakcinētas pret <i>Ņūkās</i> slimību ar dzīvu vakcīnu;]</p> <p>(⁵) [II.3.2 tiek sniegtas šādas papildu garantijas, ko noteikusi saņēmēja dalībvalsts atbilstīgi Direktīvas 90/539/EEK 13. un/vai 14. pantam:</p> <p>.....]</p> <p>(⁹) [II.3.3 ja saņēmēja dalībvalsts ir Somija vai Zviedrija, tad diennakti vecie cāļi, ko paredzēts ievietot vaislas mājputnu saimēs vai produktīvo mājputnu saimēs, ir iegūti no saimēm, kuru testēšanas rezultāti ir negatīvi saskaņā ar Komisijas Lēmumā 2003/644/EK ietvertajiem noteikumiem.]</p>		
<p>II.4. Veselības papildu prasības</p> <p>Es, apakšā parakstīties valsts pilnvarotais veterinārārsts, turklāt apliecinu, ka:</p> <p>(¹⁰) [II.4.1 lai gan nav aizliegts izmantot vakcīnas pret <i>Ņūkās</i> slimību, kas neatbilst Regulas (EK) Nr. 798/2008 VI pielikuma II daļas īpašajām prasībām:</p> <p>(²) (³) <i>vai nu</i> [teritorijā ar kodu.....;]</p> <p>(³) (⁴) <i>vai</i> [nodalījumā(-os);]</p> <p>vaislas mājputniem, no kuriem iegūti diennakti vecie cāļi:</p> <p>a) vismaz 12 pēdējos mēnešus nav vakcinēti ar šādām vakcīnām;</p> <p>b) ir no saimes vai saimēm, kam ne agrāk kā 14 dienas pirms nosūtīšanas oficiālā laboratorijā izdarīts vīrusa izolācijas tests <i>Ņūkās</i> slimības atklāšanai, izlases veidā ņemot kloākas nokasījumu paraugu vismaz no 60 putniem katrā saimē, un kur nav atrasti putnu paramiksovīrusi ar intracerebrālā patogēniskuma indeksu (<i>ICPI</i>), kurš pārsniegtu 0,4;</p> <p>c) pēdējo 60 dienu laikā pirms nosūtīšanas nav bijuši saskarē ar mājputniem, kas neatbilst a) un b) apakšpunkta nosacījumiem;</p> <p>d) ir turēti izolācijā oficiālā uzraudzībā to izcelsmes audzētavā b) apakšpunktā minētajā 14 dienu laikposmā;</p> <p>(¹⁰) [II.4.2 inkubējamās olas, no kurām izperēti diennakti vecie cāļi, inkubatorā vai transportēšanas laikā nav bijušas saskarē ar olām vai mājputniem, kas neatbilst iepriekšminētajām prasībām.]</p>		
<p>(¹¹) II.5. Dzīvnieku transportēšanas apliecinājums</p> <p>Es, apakšā parakstīties valsts pilnvarotais veterinārārsts, turklāt apliecinu, ka:</p> <p>II.5.1 šajā sertifikātā aprakstītos diennakti vecos cāļus transportē vienreizlietojamās kastēs, kuras lieto pirmo reizi un:</p> <p>a) kurās ir tikai vienas un tās pašas sugas, kategorijas un veida diennakti veci cāļi no vienas un tās pašas audzētavas;</p>		

II. Informācija par veselību	II.a. Sertifikāta uzskaites numurs	II.b.
<p>b) uz kurām ir šāda informācija:</p> <ul style="list-style-type: none"> — nosūtītājas valsts, teritorijas, zonas vai nodalījuma nosaukums, — mājuputnu suga, — cāļu skaits, — produkcijas kategorija un veids, kam tās paredzētas, — audzētavas nosaukums, adrese un apstiprinājuma numurs, — izcelsmes audzētavas apstiprinājuma numurs, — saņēmēja dalībvalsts; <p>c) kuras ir noslēgtas saskaņā ar kompetentās iestādes instrukcijām, nepieļaujot iespējamību, ka to saturu varētu aizstāt ar citu.</p> <p>Konteinerus un transportlīdzekļus, kuros transportē iepriekšminētās kastes, pirms kastu iekraušanas iztīra un dezinficēti saskaņā ar kompetentās iestādes instrukcijām.</p> <p>Piezīmes</p> <p>I daļa</p> <ul style="list-style-type: none"> — I.8. aile: vajadzības gadījumā norādīt zonas kodu vai izcelsmes nodalījumu, izmantojot Regulas (EK) Nr. 798/2008 I pielikuma 1. daļas 2. slejā norādīto kodu. — I.11. aile: inkubatora un produktīvo mājuputnu audzētavas nosaukums, adrese un apstiprinājuma numurs. — I.15. aile: norādīt vilciena vagonu un kravas automobiļu reģistrācijas numuru(-us), kuģu nosaukumus un (ja zināmi) gaisa kuģu reisu numurus. Ja transportē konteineros vai kastēs, I.23. ailē jānorāda to kopējais skaits un (ja izmantota) plombas sērijas numurs. — I.19. aile: izmantot atbilstīgo Pasaules Muitas organizācijas Harmonizētās sistēmas (HS) kodu — 01.05 vai 01.06.39. — I.28. aile (kategorija): izvēlēties vienu no šiem — tīršķirnes mājuputni/cilts vecvecāki/cilts vecāki/dējējvistas/broileri/citi. <p>II daļa</p> <p>(¹) "Diennakti veci cāji" definēti Regulā (EK) Nr. 798/2008.</p> <p>(²) Teritorijas kods norādīts Regulas (EK) Nr. 798/2008 I pielikuma 1. daļas 2. slejā.</p> <p>(³) Atstāt atbilstīgo.</p> <p>(⁴) Ierakstīt nodalījuma(-u) nosaukumu.</p> <p>(⁵) Atstāt, ja atbilst.</p> <p>(⁶) Šī garantija attiecas vienīgi uz diennakti veciem <i>Gallus gallus</i> sugas cāļiem.</p> <p>(⁷) Ja saimes dzīves laikā attiecībā uz kādu no turpmāk minētajiem serotipiem rezultāti bijuši pozitīvi, norādīt:</p> <ul style="list-style-type: none"> — vaislas mājuputnu saimēm: <i>Salmonella</i> Hadar, <i>Salmonella</i> Virchow un <i>Salmonella</i> Infantis; — produktīvo mājuputnu saimēm: <i>Salmonella</i> Enteritidis un <i>Salmonella</i> Typhimurium. <p>(⁸) Atstāt, ja atbilst: norādīt izmantoto antibakteriālo līdzekļu nosaukumu un aktīvo vielu.</p> <p>(⁹) Svītrot, ja sūtījums nav paredzēts Somijai un Zviedrijai.</p> <p>(¹⁰) Šī garantija vajadzīga tikai mājuputniem no valstīm, teritorijām, zonām vai nodalījumiem, kuriem piemērojams Regulas (EK) Nr. 798/2008 13. panta 1. punkts.</p> <p>(¹¹) Lūdzu ņemt vērā, ka saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1/2005 dzīvniekus pārbaudīs dalībvalstu kompetentās iestādes, lai pārliecinātos, vai tie pēc ievešanas Kopienā var turpināt ceļu. Ja prasības nav izpildītas, dzīvnieki jāizkrauj un jāveic papildu pasākumi.</p> <p>(¹²) Šo iespēju var izmantot tikai Kanādai.</p> <p>Sertifikāts ir derīgs 10 dienas.</p>		
<p>Valsts pilnvarotais veterinārārsts</p> <p>Vārds, uzvārds (lielajiem burtiem):</p> <p>Datums:</p> <p>Zīmogs:"</p> <p>Kvalifikācija un amats:</p> <p>Paraksts:</p>		

b) Veterinārā sertifikāta paraugu inkubējamām mājputnu olām, izņemot skrējējputnu inkubējamās olas, (HEP) aizstāj ar šādu.

“Veterinārā sertifikāta paraugs mājputnu inkubējamām olām, izņemot skrējējputnu inkubējamās olas, (HEP)”

VALSTS

Veterinārā apliecība Eiropas Savienībai

I daļa: Ziņas par nosūtīto sūtījumu	I.1. Nosūtītājs Nosaukums		I.2. Sertifikāta references numurs		I.2.a		
	Adrese		I.3. Centrālā kompetentā iestāde				
	Tel. Nr.		I.4. Lokālā kompetentā iestāde				
	I.5. Saņēmējs Nosaukums		I.6.				
	Adrese						
	Pasta indekss						
	Tel. Nr.						
	I.7. Izcelsmes valsts	ISO Kods	I.8. Izcelsmes reģions	Kods	I.9. Saņēmējvalsts	ISO Kods	I.10.
	I.11. Izcelsmes vieta/ leguves vieta		I.12.				
	Nosaukums		Atzīšanas numurs				
Adrese							
Nosaukums		Atzīšanas numurs					
Adrese							
Nosaukums		Atzīšanas numurs					
Adrese							
I.13. Iekraušanas vieta		I.14. Izbraukšanas datums				Izbraukšanas laiks	
Adrese		Atzīšanas numurs					
I.15. Transporta veids		I.16. Ieejas robežkontroles punkts ES					
Lidmašīna ☐		Kuģis ☐		Vilciena vagoni ☐			
Automašīna ☐		Citi ☐					
Identifikācija:		I.17. CITES Nr.					
Dokumentu atsauces:							
I.18. Preces apraksts				I.19. Preces kods (KN kods)			
				04.07			
				I.20. Numurs/Daudzums			
I.21.				I.22. Iepakojumu skaits			
I.23. Konteineru identifikācija / Plombes numurs				I.24.			
I.25. Preces apliecinātas šādam nolūkam							
Audzēšanai ☐							
I.26.				I.27. Ievešanai vai uzņemšanai ES ☐			
I.28. Preču identifikācija							
Suga (Zinātniskais nosaukums)		Šķirne/ Kategorija	Identifikācijas sistēma	Identifikācijas numurs	Skaits		

VALSTS

DOC (diennakti veci cāļi, izņemot skrējējputnu cāļus)

		II.a. Sertifikāta uzskaites numurs	II.b.
II daļa. Sertificēšana	II.	Informācija par veselību	
	II.1.	Dzīvnieku veselības apliecinājums	
		Es, apakšā parakstījis valsts pilnvarotais veterinārārsts, ar šo apliecinu, ka šajā sertifikātā aprakstītie diennakti vecie cāļi ⁽¹⁾ :	
	II.1.1	atbilst Direktīvas 90/539/EEK noteikumiem;	
	II.1.2	ir izperēti:	
		⁽²⁾ ⁽³⁾ vai nu [teritorijā ar kodu];	
		⁽³⁾ ⁽⁴⁾ vai [nodalījumā(-os)];	
		ja inkubējamo olu izcelsmes saimes ir importētas izcelsmes valstī, teritorijā, zonā vai nodalījumā, tas veikts saskaņā ar veterinārajiem nosacījumiem, kas ir vismaz tikpat stingri kā attiecīgās Direktīvā 90/539/EEK un visos papildu lēmumos noteiktās prasības;	
	II.1.3	ir no:	
		⁽²⁾ ⁽³⁾ vai nu [teritorijā ar kodu];	
		⁽³⁾ ⁽⁴⁾ vai [nodalījumā(-os)];	
		a) kas šā sertifikāta izdošanas dienā bija Ņūkāslas slimības neskarta(-s)(-as)(-i), kā definēts Regulā (EK) Nr. 798/2008;	
		b) kur tiek īstenota putnu gripas uzraudzības programma saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 798/2008;	
	II.1.4	ir no:	
		⁽²⁾ ⁽³⁾ vai nu [teritorijā ar kodu];	
	⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽¹⁰⁾ vai [teritorijā ar kodu, izņemot visus apgabalus, kam noteikti oficiāli ierobežojumi saistībā ar zemas patogenitātes putnu gripu, kā definēts Regulā (EK) Nr. 798/2008;]		
	⁽³⁾ ⁽⁴⁾ vai [nodalījumā(-os)];		
	⁽³⁾ vai nu [II.1.4.1 kas šā sertifikāta izdošanas dienā bija augstas patogenitātes un zemas patogenitātes putnu gripas neskarta(-s)(-as)(-i), kā definēts Regulā (EK) Nr. 798/2008;]		
	⁽³⁾ vai [II.1.4.1 kas šā sertifikāta izdošanas dienā bija augstas patogenitātes putnu gripas neskarta(-s)(-as)(-i), kā definēts Regulā (EK) Nr. 798/2008, un		
	⁽³⁾ vai nu [a) ir iegūti no pamata saimēm, kuras turētas audzētavā, kurā 21 dienas laikā pirms to olu savākšanas, no kurām izperēti diennakti vecie cāļi, īstenota putnu gripas uzraudzība ar negatīviem rezultātiem;]		
	⁽³⁾ vai [a) ir iegūti no pamata saimēm, kuras turētas audzētavā, kurā 21 dienas laikā pirms to olu savākšanas, no kurām izperēti diennakti vecie cāļi, izdarīts putnu gripas vīrusa noteikšanas tests ar negatīviem rezultātiem, izmantojot kloākas nokasījumus un trahejas/rīkles apakšdaļas uztriepes izlases paraugus no vismaz 60 mājputniem audzētavā vai visiem mājputniem, ja audzētavā to skaits ir mazāks par 60;]		
	b) diennakti vecie cāļi ir no audzētavas:		
	— kuras apkārtnē 1 km rādiusā nevienā audzētavā pēdējo 30 dienu laikā nav konstatēta zemas patogenitātes putnu gripa,		
	— kurā nav bijis epidemioloģiskas saistības ar audzētavu, kurā pēdējo 30 dienu laikā konstatēta putnu gripa;]		
II.1.5	a) nav vakcinēti pret putnu gripu;		
	b) ir iegūti no pamata saimēm, kas:		
	⁽³⁾ vai nu [nav vakcinētas pret putnu gripu;]		
	⁽³⁾ vai [ir vakcinētas pret putnu gripu saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 798/2008 noteikto vakcinācijas plānu ar:		
		
	(izmantotās(-o) vakcīnas(-u) nosaukums un veids)		
 nedēļu vecumā;]		

II. Informācija par veselību	II.a. Sertifikāta uzskaites numurs	II.b.
<p>II.1.6 ir no saimēm, kas:</p> <p>a) sertifikāta izdošanas dienā tika pārbaudītas, kam nebija klīnisku pazīmju vai par ko nebija pamatotu aizdomu par saslimšanu;</p> <p>b) vismaz sešas nedēļas tieši pirms importēšanas uz Kopieni turētas tādā(-ās) I daļas I.11. ailē definētā(-ās) audzētavā(-ās), kas ir oficiāli apstiprināta(-as) saskaņā ar prasībām, kuras ir vismaz līdzvērtīgas Direktīvas 90/539/EEK II pielikumā noteiktajām, un:</p> <p>— kam apstiprinājums nav apturēts vai atcelts</p> <p>— uz ko neattiecas dzīvnieku veselības ierobežojumi,</p> <p>— ap ko 10 km rādiusā, vajadzības gadījumā ietverot kaimiņvalstu teritoriju, vismaz pēdējo 30 dienu laikā nav bijis augstas patogenitātes putnu gripas vai Ņūkāsas slimības uzliesmojums;</p> <p>c) laikposmā, kas minēts b) apakšpunktā, nav bijušas saskarē ar mājputniem, kas neatbilst šajā sertifikātā noteiktajām prasībām, vai ar savvaļas putniem;</p> <p>d) ir iekļautas slimības uzraudzības programmā attiecībā uz:</p> <p>(³) vai nu [<i>Salmonella pullorum</i>, <i>S. gallinarum</i> un <i>Mycoplasma gallisepticum</i> (vistas);]</p> <p>(³) vai [<i>Salmonella arizonae</i>, <i>S. pullorum</i> un <i>S. gallinarum</i>, <i>Mycoplasma meleagridis</i> un <i>M. gallisepticum</i> (tītari);]</p> <p>(³) vai [<i>Salmonella pullorum</i> un <i>S. gallinarum</i> (pērļu visticas, paipalas, fazāni, irbes un pīles);]</p> <p>saskaņā ar Direktīvas 90/539/EEK II pielikuma III nodaļu un ja nav atrasta infekcija un nav pamatotu aizdomu par inficēšanos ar šiem slimību ierosinātājiem;</p> <p>(³) vai nu [e) nav vakcinētas pret Ņūkāsas slimību;]</p> <p>(³) vai [e) ir vakcinētas pret Ņūkāsas slimību ar</p> <p>..... (vakcīnā(-ās) izmantotā Ņūkāsas slimības vīrusa celma nosaukums un veids (dzīva vai inaktivēta)) nedēļu vecumā;]</p> <p>(³) un/vai [f) ir vakcinētas ar oficiāli apstiprinātām vakcīnām</p> <p>..... (datums) pret (atkārtot pēc vajadzības);]</p>		
<p>(⁹) II.1.7 marķētas, kā norādīts sertifikāta I.28. punktā, ar (krāsas tinti);</p>		
<p>II.1.8 atbilstīgi manām instrukcijām dezinficētas ar (produkta un aktīvās vielas nosaukums) (laiks minūtēs);</p>		
<p>II.1.9 savāktas no līdz (datumi);</p>		
<p>II.1.10 sertifikāta izdošanas dienā tika pārbaudītas, tām nebija klīnisku pazīmju vai par tām nebija pamatotu aizdomu par slimību.</p>		
<p>II.2. Sabiedrības veselības papildu garantijas</p>		
<p>(⁵) II.2.1 Izcelsmes pamata saimei ir piemērota Regulas (EK) Nr. 2160/2003 10. pantā minētā salmonellu kontroles programma un īpašās prasības par antibakteriālu līdzekļu un vakcīnu izmantošanu, kas noteiktas Regulā (EK) Nr. 1177/2006, un izcelsmes pamata saimei ir izdarīti sabiedrības veselībai bīstamu salmonellu serotipu noteikšanas testi.</p> <p>Datums, kad pamata saimē ņemti pēdējie paraugi, kuru testēšanas rezultāti ir zināmi:</p>		

II. Informācija par veselību	II.a. Sertifikāta uzskaites numurs	II.b.
<p>Visu pamata saimē izdarīto testu rezultāti:</p>		
<p>(³) (⁶) <i>vai nu</i> [pozitīvi;]</p>		
<p>(³) (⁶) <i>vai</i> [negatīvi;]</p>		
<p>(⁵) [II.2.2 Īstenojot II.2.1. punktā minēto kontroles programmu, netika atklāta ne <i>Salmonella</i> Enteritidis, ne <i>Salmonella</i> Typhimurium.]</p>		
<p>II.3. Dzīvnieku veselības papildu garantijas</p>		
<p>Es, apakšā parakstījies valsts pilnvarotais veterinārārsts, turklāt apliecinu, ka:</p>		
<p>(⁷) [II.3.1 ja sūtījumu ir paredzēts nosūtīt uz dalībvalsti, kuras statuss ir noteikts saskaņā ar Direktīvas 90/539/EEK 12. panta 2. punktu, šajā sertifikātā aprakstītās inkubējamās olas ir iegūtas no mājputniem, kas:</p>		
<p>(³) <i>vai nu</i> [nav vakcinēti pret Ņūkāsas slimību;]</p>		
<p>(³) <i>vai</i> [ir vakcinēti pret Ņūkāsas slimību ar inaktīvu vakcīnu;]</p>		
<p>(³) <i>vai</i> [vismaz 60 dienas pirms olu savākšanas ir vakcinēti pret Ņūkāsas slimību ar dzīvu vakcīnu;]</p>		
<p>(⁸) [II.3.2 tiek sniegtas šādas papildu garantijas, ko noteikusi saņēmēja dalībvalsts atbilstīgi Direktīvas 90/539/EEK 13. un/vai 14. pantam:]</p>		
<p>(⁷) [II.3.3 ja saņēmēja dalībvalsts ir Somija vai Zviedrija, tad inkubējamās olas ir no saimēm, kuru testēšanas rezultāti ir negatīvi saskaņā ar Komisijas Lēmumā 2003/644/EK ietvertajiem noteikumiem.]</p>		
<p>II.4. Veselības papildu prasības</p>		
<p>Es, apakšā parakstījies valsts pilnvarotais veterinārārsts, turklāt apliecinu, ka:</p>		
<p>(⁸) [II.4.1 lai gan nav aizliegts izmantot vakcīnas pret Ņūkāsas slimību, kas neatbilst Regulas (EK) Nr. 798/2008 VI pielikuma II daļas īpašajām prasībām: (²) (³) <i>vai nu</i>[teritorijā ar kodu.....;]</p>		
<p>(³) (⁴) <i>vai</i> [nodalījumā(-os);]</p>		
<p>mājputni, no kuriem iegūtas inkubējamās olas:</p>		
<p>a) vismaz 12 pēdējos mēnešus nav vakcinēti ar šādām vakcīnām;</p>		
<p>b) ir no saimes vai saimēm, kam ne agrāk kā 14 dienas pirms nosūtīšanas oficiālā laboratorijā izdarīts vīrusa izolācijas tests Ņūkāsas slimības atklāšanai, izlases veidā ņemot kloākas nokasījumu paraugu vismaz no 60 putniem katrā saimē, un kur nav atrasti putnu paramiksovīrusi ar intracerebrālā patogēniskuma indeksu (ICPI), kurš pārsniegtu 0,4;</p>		
<p>c) pēdējo 60 dienu laikā pirms nosūtīšanas nav bijuši saskarē ar mājputniem, kas neatbilst a) un b) apakšpunkta nosacījumiem;</p>		
<p>d) ir turēti izolācijā oficiālā uzraudzībā to izcelsmes audzētavā b) apakšpunktā minētajā 14 dienu laikposmā.]</p>		
<p>II.5. Dzīvnieku transportēšanas apliecinājums</p>		
<p>Es, apakšā parakstījies valsts pilnvarotais veterinārārsts, turklāt apliecinu, ka:</p>		
<p>II.5.1 inkubējamās olas transportē pilnīgi tīrās vienreizlietojamās kastēs, kuras lieto pirmo reizi un:</p>		
<p>a) kurās ir tikai vienas un tās pašas sugas, kategorijas un veida inkubējamās olas no vienas un tās pašas audzētavas;</p>		

II. Informācija par veselību	II.a. Sertifikāta uzskaites numurs	II.b.
<p>b) uz kurām ir šādas norādes:</p> <ul style="list-style-type: none"> — vārds "inkubējamās", — nosūtītājas valsts, teritorijas, zonas vai nodalījuma nosaukums, — mājputnu suga, — olu skaits, — produkcijas kategorija un veids, kam tās paredzētas, — audzētavas nosaukums, adrese un apstiprinājuma numurs, — izcelsmes audzētavas apstiprinājuma numurs, — saņēmēja dalībvalsts; <p>c) kuras ir noslēgtas saskaņā ar kompetentās iestādes instrukcijām, nepieļaujot iespējamību, ka to saturu varētu aizstāt ar citu;</p> <p>II.5.2 Konteinerus un transportlīdzekļus, kuros transportē iepriekšminētās kastes, pirms kastu iekraušanas iztīra un dezinficēti saskaņā ar kompetentās iestādes instrukcijām.</p>		
<p>Piezīmes</p>		
<p>I daļa</p>		
<p>— 8. aile: vajadzības gadījumā norādīt zonas kodu vai izcelsmes nodalījumu, izmantojot Regulas (EK) Nr. 798/2008 I pielikuma 1. daļas 2. slejā norādīto kodu.</p> <p>— I.11. aile: produktīvo mājputnu audzētavas nosaukums, adrese un apstiprinājuma numurs.</p> <p>— I.15. aile: norādīt vilciena vagonu un kravas automobiļu reģistrācijas numuru(-us), kuģu nosaukumus un (ja zināmi) gaisa kuģu reisu numurus. Ja transportē konteineros vai kastēs, I.23. ailē jānorāda to kopējais skaits un (ja izmantota) plombas sērijas numurs.</p> <p>— I.28. aile (kategorija): izvēlēties vienu no šiem — tīršķirnes mājputni/ciils vecvecāki/ciils vecāki/dējējvistas/tītaru olas patēriņam/citi; (Identifikācijas sistēma un identifikācijas numurs) — norādīt olu marķējumu.</p>		
<p>II daļa</p>		
<p>(¹) Mājputnu inkubējamām olām, kas definētas Regulā (EK) Nr. 798/2008, izņemot skrējējputnu olas.</p> <p>(²) Teritorijas kods norādīts Regulas (EK) Nr. 798/2008 I pielikuma 1. daļas 2. slejā.</p> <p>(³) Atstāt atbilstīgo.</p> <p>(⁴) Ierakstīt nodalījuma(-u) nosaukumu.</p> <p>(⁵) Attiecas uz <i>Gallus gallus</i> sugas mājputniem.</p> <p>(⁶) Ja pamata saimes dzīves laikā attiecībā uz kādu no turpmāk minētajiem serotipiem rezultāti bijuši pozitīvi, norādīt <i>Salmonella</i> Infantis, <i>Salmonella</i> Virchow un <i>Salmonella</i> Hadar.</p> <p>(⁷) Svītrot, ja sūtījums nav paredzēts Somijai un Zviedrijai.</p> <p>(⁸) Atstāt, ja atbilst.</p> <p>(⁹) Nosūtīšanas laikā olas atsevišķi jāmarķē saskaņā ar Komisijas Regulu (EEK) Nr. 1868/77, ar neizdzēšamu melnu tinti norādot produktīvo mājputnu audzētavas apstiprinājuma numuru; marķējumam jābūt salasāmam un vismaz vienā Kopienas valodā.</p> <p>(¹⁰) Šo iespēju var izmantot tikai Kanādai.</p>		
<p>Sertifikāts ir derīgs 10 dienas.</p>		
<p>Valsts pilnvarotais veterinārārsts</p> <p>Vārds, uzvārds (lielajiem burtiem):</p> <p>Datums:</p> <p>Zīmogs:"</p> <p>Kvalifikācija un amats:</p> <p>Paraksts:</p>		

c) Veterinārā sertifikāta paraugu olu produktiem (EP) aizstāj ar šādu:

“Veterinārā sertifikāta paraugs olu produktiem (EP)

VALSTS

Veterinārā apliecība Eiropas Savienībai

I daļa: Zīņas par nosūtīto sūtījumu	I.1. Nosūtītājs Nosaukums		I.2. Sertifikāta references numurs		I.2.a		
	Adrese		I.3. Centrālā kompetentā iestāde				
	Tel. Nr.		I.4. Lokālā kompetentā iestāde				
	I.5. Saņēmējs Nosaukums		I.6.				
	Adrese						
	Pasta indekss						
	Tel. Nr.						
	I.7. Izcelsmes valsts	ISO Kods	I.8. Izcelsmes reģions	Kods	I.9. Saņēmējvalsts	ISO Kods	I.10.
	I.11. Izcelsmes vieta/ leguves vieta Nosaukums			Atzīšanas numurs			I.12.
	Adrese						
I.13. Iekraušanas vieta			I.14. Izbraukšanas datums				
I.15. Transporta veids Lidmašīna ☐ Kuģis ☐ Vilciena vagoni ☐ Automašīna ☐ Citi ☐			I.16. Ieejas robežkontroles punkts ES				
Identifikācija: Dokumentu atsauces:			I.17.				
I.18. Preces apraksts				I.19. Preces kods (KN kods)			
						I.20. Numurs/Daudzums	
I.21. Produkta temperatūra Apkārtējās vides ☐ Atvēsināts ☐ Saldēts ☐						I.22. Iepakojumu skaits	
I.23. Konteinera identifikācija / Plombes numurs						I.24. Iepakojuma veids	
I.25. Preces apliecinātas šādam nolūkam Cilvēku uzturam ☐							
I.26.			I.27. Ievešanai vai uzņemšanai ES ☐				
I.28. Preču identifikācija							
Suga (Zinātniskais nosaukums)		Preces veids	Uzņēmumu apstiprinājuma numurs Ražotājuuzņēmums		Saldētava	Iepakojumu skaits	
						Trais svars	

VALSTS

EP (egg products)

		II.a. Sertifikāta uzskaites numurs	II.b.
II.		Informācija par veselību	
II.1.		Dzīvnieku veselības apliecinājums	
		Es, apakšā parakstījis valsts pilnvarotais veterinārārsts, ar šo apliecinu, ka šajā sertifikātā aprakstītie olu produkti ražoti no olām, kas iegūtas audzētavā, kura šā sertifikāta izdošanas dienā bijusi augstas patogenitātes putnu gripas nesakara, kā definēts Regulā (EK) Nr. 798/2008, un	
II daļa. Sertificēšana	vai nu		
	(¹) II.1.1	[10 km rādiusā, vajadzības gadījumā ietverot kaimiņvalstu teritoriju, vismaz pēdējo 30 dienu laikā nav bijis augstas patogenitātes putnu gripas vai Ņūkāsas slimības uzliesmojums.]	
	vai		
	(¹) II.1.1	[olu produkti apstrādāti:	
	(¹) vai nu	[šķidrās olu baltums apstrādāts:	
	(¹) vai nu	[55,6 °C temperatūrā 870 sekundes.]	
	(¹) vai	[56,7 °C temperatūrā 232 sekundes.]	
	(¹) vai	[10 % sāļta olas dzeltenuma apstrādāts 62,2 °C temperatūrā 138 sekundes.]	
	(¹) vai	[olu baltuma pulveris apstrādāts:	
	(¹) vai nu	[67 °C temperatūrā 20 stundas.]	
(¹) vai	[54,4 °C temperatūrā 513 stundas.]		
II.2.		Sabiedrības veselības apliecinājums	
		Es, apakšā parakstījis valsts pilnvarotais veterinārārsts/inspektors, apliecinu, ka esmu informēts par attiecīgajiem Regulu (EK) Nr. 178/2002, Nr. 852/2004 un Nr. 853/2004 noteikumiem, un ar šo apliecinu, ka šajā sertifikātā aprakstītie olu produkti ir iegūti saskaņā ar minētajām prasībām, konkrēti, ka:	
II.2.1	tie ir iegūti audzētavā(-ās), kurā(-ās) īsteno programmu, pamatojoties uz HACCP principiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 852/2004;		
II.2.2	tie ir ražoti no izejvielām, kas atbilst Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma X sadaļas II nodaļas II punkta prasībām;		
II.2.3	tie ir ražoti atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma X sadaļas II nodaļas III punktā noteiktajām higiēnas prasībām;		
II.2.4	tie atbilst Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma X sadaļas II nodaļas IV punkta analītiskajām specifikācijām un attiecīgajiem kritērijiem, kas noteikti Regulā (EK) Nr. 2073/2005 par pārtikas produktu mikrobioloģiskajiem kritērijiem;		
II.2.5	tie ir marķēti ar identifikācijas marķējumu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 II pielikuma I sadaļu un III pielikuma X sadaļas II nodaļas V punktu;		
II.2.6	saskaņā ar Direktīvu 96/23/EK, jo īpaši tās 29. pantu, iesniedzot atlieku pārraudzības plānus, nodrošinātas garantijas, kas attiecas uz dzīvnieku veselību un to produktiem.		
Piezīmes			
I daļa			
— I.8. aile: vajadzības gadījumā norādīt zonas kodu vai izcelsmes nodalījumu, izmantojot Regulas (EK) Nr. 798/2008 I pielikuma 1. daļas 2. slejā norādīto kodu.			
— I.11. aile: nosūtītājas audzētavas nosaukums, adrese un apstiprinājuma numurs.			
— I.15. aile: norādīt vilciena vagonu un kravas automobiļu reģistrācijas numuru(-us), kuģu nosaukumus un (ja zināmi) gaisa kuģu reisu numurus. Ja transportē konteineros vai kastēs, I.23. ailē jānorāda to kopējais skaits un (ja izmantota) plombas sērijas numurs.			
— I.19. aile: izmantot atbilstīgo Pasaules Muitas organizācijas Harmonizētās sistēmas (HS) kodu — 04.08 vai 21.06.10.			
— I.28. aile Preces veids: norādīt olu satura procentuālo daļu.			
II daļa			
(¹) Atstāt atbilstīgo.			
Valsts pilnvarotais veterinārārsts vai valsts pilnvarotais inspektors			
Vārds, uzvārds (lielajiem burtiem):		Kvalifikācija un amats:	
Datums:		Paraksts:	
Zīmogs:"			

(2) Regulas III pielikuma I daļas 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4) *Salmonella arizonae*

— Direktīvas 90/539/EEK II pielikuma III nodaļa vai

— Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas (OIE) Diagnostikas testu un vakcīnu rokasgrāmata sauszemes dzīvniekiem”

(3) Regulas XI pielikumu aizstāj ar šādu:

"XI PIELIKUMS

(kā minēts 18. panta 2. punktā)

Veterinārā sertifikāta paraugs mājputnu, skrējējputnu un savvaļas medījamo putnu noteiktu bezpatogēnu olu, gaļas, maltās gaļas un mehāniski atdalītas gaļas, olu un olu produktu tranzītam/glabāšanai

VALSTS

Veterinārā apliecība Eiropas Savienībai

I daļa: Ziņas par nosūtīto sūtījumu	I.1. Nosūtītājs Nosaukums		I.2. Sertifikāta references numurs		I.2.a			
	Adrese		I.3. Centrālā kompetentā iestāde					
	Tel.Nº		I.4. Lokālā kompetentā iestāde					
	I.5. Saņēmējs Nosaukums		I.6. Par sūtījumu atbildīgā persona ES Nosaukums					
	Adrese		Adrese					
	Pasta indekss		Pasta indekss					
	Tel.Nº		Tel.Nº					
	I.7. Izcelsmes valsts	ISO Kods	I.8. Izcelsmes reģions	Kods	I.9. Saņēmējvalsts	ISO Kods	I.10. Saņēmējreģions	Kods
	I.11. Izcelsmes vieta/ leguves vieta Nosaukums			Atzīšanas numurs		I.12. Saņemšanas vieta Muitas noliktava ☐		Kuģu apgādei ☐
	Adrese					Nosaukums		Atzīšanas numurs
					Adrese			
					Pasta indekss			
I.13. Iekraušanas vieta				I.14. Izbraukšanas datums				
I.15. Transporta veids Lidmašīna ☐ Kuģis ☐ Vilciena vagonis ☐ Automašīna ☐ Citi ☐				I.16. Ieejas robežkontroles punkts ES				
Identifikācija: Dokumentu atsauces:				I.17.				
I.18. Preces apraksts				I.19. Preces kods (KN kods)		I.20. Numurs/Daudzums		
I.21. Produkta temperatūra Apkārtējās vides ☐ Atvēsināts ☐ Saldēts ☐				I.22. Iepakojumu skaits				
I.23. Konteina identifikācija / Plombes numurs				I.24. Iepakojuma veids				
I.25. Preces apliecinātas šādam nolūkam Cilvēku uzturam ☐								
I.26. Tranzītam uz trešo valsti caur ES ☐ Trešā valsts				I.27.				
ISO Kodse								
I.28. Preču identifikācija				Uzņēmumu apstiprinājuma numurs				
Suga (Zinātniskais nosaukums)	Preces veids	Apstrādes veids	Kautuve	Ražotājuuzņēmums	Saldētava	Iepakojumu skaits	Trais svars	

VALSTS

Mājputnu, skrējējputnu un savvaļas medījamo putnu noteiktu bezpatogēnu olu, gaļas, maltās gaļas un mehāniski atdalītas gaļas, olu un olu produktu tranzīts/glabāšana

II daļa. Sertificēšana	II.	Informācija par veselību	II.a. Sertifikāta uzskaites numurs	II.b.
	II.1.	Veselības apliecinājums		
		Es, apakšā parakstījis valsts pilnvarotais veterinārārsts, ar šo apliecinu, ka šajā sertifikātā aprakstītās noteiktās mājputnu, skrējējputnu un savvaļas medījamo putnu bezpatogēnu olas, gaļa, maltā gaļa un mehāniski atdalītā gaļa, olas un olu produkti ⁽¹⁾		
	II.1.1	ir no trešās valsts, teritorijas, zonas vai nodalījuma, kas minēts Regulas (EK) Nr. 798/2008 I pielikuma 1. daļā, un		
	⁽²⁾ II.1.2	atbilst attiecīgajiem dzīvnieku veselības nosacījumiem, kas izklāstīti dzīvnieku veselības apliecinājumā sertifikāta paraugā Regulas (EK) Nr. 798/2008 I pielikumā.		
		Piezīmes		
		I daļa		
		— I.8. aile: vajadzības gadījumā norādīt zonas kodu vai izcelsmes nodalījumu, izmantojot Regulas (EK) Nr. 798/2008 I pielikuma 1. daļas 2. slejā norādīto kodu.		
		— I.11. aile: nosūtītājas audzētavas nosaukums, adrese un apstiprinājuma numurs.		
		— I.15. aile: norādīt vilciena vagonu un kravas automobiļu reģistrācijas numuru(-us), kuģu nosaukumus un (ja zināmi) gaisa kuģu reisu numurus. Ja transportē konteineros vai kastēs, I.23. ailē jānorāda to kopējais skaits un (ja izmantota) plombas sērijas numurs		
		— I.19. aile: izmantot atbilstīgo Pasaules Muitas organizācijas Harmonizētās sistēmas (HS) kodu — 02.07; 02.08.90; 04.07; 04.08 vai 21.06.10.		
		II daļa.		
		⁽¹⁾ Noteiktas mājputnu, skrējējputnu un savvaļas medījamo putnu bezpatogēnu olas, gaļa, maltā gaļa un mehāniski atdalīta gaļa, kā arī olas un olu produkti, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 798/2008 I pielikuma 1. daļā.		
		⁽²⁾ Noteiktām bezpatogēnu olām [SPF], mājputnu gaļai [POU], skrējējputnu gaļai [RAT], savvaļas medījamo putnu gaļai [WGM], mājputnu maltajai gaļai un mehāniski atdalītajai gaļai [POU-MI/MSM], skrējējputnu maltajai gaļai un mehāniski atdalītajai gaļai [RAT-MI/MSM], savvaļas medījamo putnu maltajai gaļai un mehāniski atdalītajai gaļai [WGM-MI/MSM], olām [E] vai olu produktiem [EP].		
		Valsts pilnvarotais veterinārārsts		
		Vārds, uzvārds (lielajiem burtiem):	Kvalifikācija un amats:	
		Datums:	Paraksts:	
		Zīmogs:"		

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2009/39/EK

(2009. gada 6. maijs)

par īpašas diētas pārtikas produktiem

(pārstrādāta versija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

miem attiecībā uz šo produktu īpatnībām, un noteikumu pieņemšana par minēto produktu marķēšanu.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Padomes Direktīva 89/398/EEK (1989. gada 3. maijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz īpašas diētas pārtikas produktiem ⁽³⁾ ir vairākas reizes būtiski grozīta ⁽⁴⁾. Tā kā direktīvā jāveic jauni grozījumi, skaidrības dēļ tā būtu jāpārstrādā.

(2) Atšķirības starp dažādu valstu tiesību aktiem attiecībā uz īpašas diētas pārtikas produktiem kavē to brīvu apriti, var radīt nevienlīdzīgus konkurences nosacījumus un tādējādi tieši ietekmē iekšējā tirgus darbību.

(3) Valstu tiesību aktu tuvināšanas priekšnoteikums ir kopējas definīcijas izstrādāšana, tādu pasākumu noteikšana, kas nodrošinātu patērētāju aizsardzību pret viltoju-

(4) Produkti, uz ko attiecas šī direktīva, ir pārtikas produkti, kuru sastāvs un pagatavošana ir īpaši jāizstrādā, lai apmierinātu prasības pēc īpašas diētas personām, kurām tie galvenokārt paredzēti. Tādēļ var būt jāparedz atkāpes no vispārīgiem vai īpašiem noteikumiem, kas piemērojami pārtikas produktiem, lai sasniegtu īpašas uzturvērtības mērķi.

(5) Kaut gan īpašas diētas pārtikas produktus, uz ko attiecas īpaši noteikumi, var efektīvi kontrolēt, balstoties uz visu veidu pārtikas produktu vispārīgiem uzraudzības noteikumiem, tos ne vienmēr var attiecināt uz pārtikas produktiem, kuriem nav šādu īpašu noteikumu.

(6) Šādā gadījumā parastie pieejamie līdzekļi nedod iespēju kontroles institūcijai pārbaudīt, vai pārtikas produktam tiešām piemīt tam piedēvētā īpaša uzturvērtība. Tādēļ ir jānosaka, ka vajadzības gadījumā personai, kas atbild par pārtikas produkta laišanu tirgū, būtu jāpalīdz kontroles institūcijai veikt tās darbības.

(7) Īpašās direktīvās būtu jānosaka īpaši noteikumi, kas piemērojami konkrētām pārtikas produktu grupām.

(8) Būtu jāizstrādā kārtība, kas atļauj uz laiku laist tirgū tehnisko jauninājumu rezultātā radītus pārtikas produktus, lai iegūtu labumu no ražošanas izpētes rezultātiem līdz attiecīgo īpašo direktīvu grozījumiem. Tomēr, pamatojoties uz patērētāju veselības aizsardzību, tirdzniecības atļauju var piešķirt tikai pēc apspriešanās ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi.

⁽¹⁾ OV C 211, 19.8.2008., 44. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 23. septembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2009. gada 30. marta Lēmums.

⁽³⁾ OV L 186, 30.6.1989., 27. lpp.

⁽⁴⁾ Skat. II pielikuma A daļu.

- (9) Tā kā nav skaidrs, vai ir pietiekams pamats pieņemt īpašus noteikumus pārtikas produktiem personām, kas slimo ar ogļhidrātu vielmaiņas traucējumiem (diabētu), būtu jāatļauj Komisijai pieņemt vai ierosināt attiecīgus pasākumus vēlāk, pēc apspriešanās ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi.
- (10) Patērētāju aizsardzības interesēs un šādu pārtikas produktu brīvai aprītei vēl ir iespējams Kopienas līmenī saskaņot noteikumus, kas piemērojami citu grupu īpašas diētas pārtikas produktiem.
- (11) Īpašu direktīvu, kas īsteno Kopienas noteikumu pamatprincipus, un to grozījumu izstrādāšana ir tehniska rakstura pasākumi. Lai vienkāršotu un paātrinātu procedūru, to pieņemšana būtu jāuztic Komisijai.
- (12) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.
- (13) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt dažas īpašas direktīvas, sarakstu ar vielām, kam ir īpašs uztura nolūks, un citām vielām, kas paredzētas pievienošanai īpašas diētas pārtikas produktiem, kopā ar tām piemērojamiem tīrības kritērijiem un attiecīgajā gadījumā ar lietošanas nosacījumiem, noteikumus, kas ļauj norādīt uz parasta patēriņa pārtikas produktiem, ka tos var izmantot kā produktus īpašai diētai, īpašus noteikumus pārtikai personām, kas slimo ar ogļhidrātu vielmaiņas traucējumiem (diabētu), noteikumus terminu lietošanai attiecībā uz nātrija vai sāls satura samazināšanu vai trūkumu vai līpekļa trūkumu, kurus var izmantot produktu aprakstam, kā arī nosacījumus, saskaņā ar kuriem marķēšanā, noformēšanā un reklamēšanā var dot norādes par diētu vai to personu kategoriju, kam tie paredzēti. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, *inter alia* papildinot to ar jauniem nebūtiskiem elementiem, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (14) Ja nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ regulatīvās kontroles procedūras parastos termiņus nav iespējams ievērot, Komisijai būtu jāvar piemērot Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 6. punktā paredzēto steidzamības procedūru, lai pieņemtu un grozītu sarakstu ar vielām, kam ir īpašs uztura nolūks, un citām vielām, kas paredzētas pievienošanai īpašas diētas pārtikas produktiem, kopā ar tām piemērojamiem tīrības kritērijiem un attiecīgajā gadījumā ar lietošanas nosacījumiem, kā arī lai pieņemtu šīs direktīvas vai īpašo direktīvu grozījumus, ja tiek konstatēts, ka kāds no īpašas diētas pārtikas produktiem var apdraudēt cilvēku veselību, kaut gan tas atbilst attiecīgajai īpašajai direktīvai.
- (15) Ar šo direktīvu ieviestie jaunie elementi attiecas tikai uz komitejas procedūru. Tāpēc dalībvalstīm tie nav jātransponē.
- (16) Šai direktīvai nebūtu jāskar dalībvalstu pienākumi attiecībā uz termiņiem direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un to direktīvu piemērošanu, kas norādītas II pielikuma B daļā,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

1. Šī direktīva attiecas uz īpašas diētas pārtikas produktiem.
2. Īpašas diētas pārtikas produkti ir pārtikas produkti, kas sakarā ar to īpašo sastāvu vai ražošanas procesu ir skaidri nošķirami no normāla patēriņa pārtikas produktiem, ir piemēroti tiem paredzētajiem uztura nolūkiem un kurus pārdod, norādot šādu piemērotību.
3. Īpašā diēta apmierina prasības pēc īpašas uzturvērtības:
 - a) noteiktas kategorijas personām, kurām ir traucēts gremošanas process vai vielmaiņa; vai
 - b) noteiktas kategorijas personām, kuras ir īpašā fizioloģiskā stāvoklī un tāpēc spēj gūt īpašu labumu, kontrolēti lietojot uzturā noteiktas vielas pārtikas produktos; vai
 - c) veseliem zīdaiņiem vai maziem bērniem.

2. pants

1. Produktus, uz kuriem attiecas 1. panta 3. punkta a) un b) apakšpunkts, var raksturot kā "diētiskus" vai "diētai".

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

2. Marķējot, noformējot un reklamējot parasta patēriņa pārtikas produktus, aizliegts:

- a) izmantot vārdu “diētisks” vai “diētai” vienu vai kopā ar citiem vārdiem, lai apzīmētu šos pārtikas produktus;
- b) visi citi marķējumi vai noformējumi, kas var radīt iespaidu, ka iekļauts kāds no 1. pantā minētajiem produktiem.

Tomēr saskaņā ar noteikumiem, kas jāpieņem Komisijai, jābūt iespējai norādīt, ja parasta patēriņa pārtikas produkti ir piemēroti izmantošanai īpašai diētai.

Tādos noteikumos var izklāstīt šādas piemērotības norādīšanas kārtību.

Otrajā daļā minētos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 15. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. pants

1. Produktiem, kas minēti 1. pantā, ir tāds sastāvs un īpašības, lai produktus varētu izmantot paredzētajā īpašajā diētā.

2. Produkti, kas minēti 1. pantā, atbilst arī visiem obligātajiem noteikumiem, kas piemērojami parasta patēriņa pārtikas produktiem, izņemot attiecībā uz produktos izdarītajām izmaiņām, lai nodrošinātu to atbilstību 1. pantā dotajām definīcijām.

4. pants

1. Īpašos noteikumus, kas piemērojami īpašas diētas pārtikas produktu grupām, kuras norādītas I pielikumā, ietver īpašas direktīvas.

Šādas īpašas direktīvas konkrēti var ietvert:

- a) svarīgākās prasības, kas attiecas uz produktu sastāvu un īpatnībām;
- b) noteikumus attiecībā uz izejmateriālu kvalitāti;
- c) higiēnas prasības;
- d) atļautās izmaiņas, kā to paredz 3. panta 2. punkts;

e) piedevu sarakstu;

f) noteikumus attiecībā uz marķēšanu, noformējumu un reklamēšanu;

g) paraugu noņemšanas procedūras un analīzes metodes, kas nepieciešamas, lai kontrolētu atbilstību īpašajām direktīvām.

Šādas īpašas direktīvas:

— attiecībā uz e) apakšpunktu pieņem saskaņā ar Līguma 95.pantā noteikto kārtību,

— attiecībā uz citiem apakšpunktiem pieņem Komisija. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 15. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Noteikumus, kuri var iespaidot cilvēku veselību, pieņem pēc apspriešanās Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādē.

2. Lai zinātnes un tehnikas progresa rezultātā radītos īpašas diētas pārtikas produktus varētu ātri laist tirgū, Komisija pēc apspriešanās ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi var atļaut uz diviem gadiem laist tirgū pārtikas produktus, kuri neatbilst produktu sastāvam, ko nosaka īpašas direktīvas īpašas diētas pārtikas produktu grupām, kuras minētas I pielikumā. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 15. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Vajadzības gadījumā Komisija atļaujai var pievienot marķēšanas noteikumus attiecībā uz sastāva izmaiņām.

3. Komisija pieņem sarakstus ar vielām, kam ir īpašs uztura nolūks, piemēram, vitamīniem, minerālsāļiem, aminoskābēm un citām vielām, kas paredzētas pievienošanai īpašas diētas produktiem, kopā ar tām piemērojamiem tīrības kritērijiem un, vajadzības gadījumā, nosacījumus, pie kādiem tās būtu lietojamas.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 15. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ Komisija var izmantot 15. panta 4. punktā minēto steidzamības procedūru.

5. pants

Komisija pieņem noteikumus terminu lietošanai attiecībā uz nātrija vai sāls (nātrija hlorīds, vārāmā sāls) satura samazināšanu vai trūkumu vai līpekļa trūkumu, kurus var izmantot 1. pantā minēto produktu aprakstam.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 15. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

6. pants

Līdz 2002. gada 8. jūlijam Komisija pēc apspriešanās ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi iesniedz Eiropas Parlamentā un Padomē ziņojumu par īpašu noteikumu vēlamību pārtikas produktiem personām, kas slimo ar ogļhidrātu vielmaiņas traucējumiem (diabētu).

Komisija, pamatojoties uz šā ziņojuma slēdzieniem:

- a) vai nu sāk sagatavot atbilstīgus īpašus noteikumus, vai
- b) Līguma 95. pantā noteiktajā kārtībā iesniedz visus atbilstīgus šīs direktīvas grozījumu priekšlikumus.

Šos pasākumus, kas minēti a) punktā un kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 15. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

7. pants

Komisija var pieņemt nosacījumus, saskaņā ar kuriem marķēšanā, noformēšanā un reklamēšanā var dot norādes par diētu vai to personu kategoriju, kam ir paredzēti 1. pantā minētie produkti.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 15. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

8. pants

1. Direktīvas 1. pantā minēto produktu marķēšana un izmantotās marķēšanas metodes, noformējums un reklamēšana

nedrīkst piedēvēt īpašības vai netieši norādīt, ka šie produkti spēj novērst vai izārstēt cilvēku slimības.

Izņēmuma kārtā un skaidri noteiktos gadījumos var paredzēt atkāpes no pirmās daļas. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 15. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. Atkāpes var piemērot līdz minētās procedūras pabeigšanai.

2. Panta 1. punkts nekavē izplatīt jebkādu derīgu informāciju vai ieteikumus, kas paredzēti tikai medicīnas, uzturzinātnes vai farmācijas speciālistiem.

9. pants

1. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/13/EK (2000. gada 20. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu⁽¹⁾ piemēro šīs direktīvas 1. pantā minētajiem produktiem saskaņā ar šā panta 2., 3. un 4. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. Produkta tirdzniecības nosaukumu papildina ar norādi par tā īpašās uzturvērtības raksturojumu. Tomēr produktiem, kas minēti 1. panta 3. punkta c) apakšpunktā, tā jāaizstāj ar norādi par nolūku, kādam tie ir paredzēti.

3. Produktu, par kuriem nav pieņemta īpaša direktīva saskaņā ar 4. pantu, marķējumā arī jāietver:

- a) to elementu kvalitatīvais un kvantitatīvais sastāvs vai tā īpašā ražošanas procesa raksturojums, kas piešķir produktam tā īpašās uzturvērtības;
- b) enerģētiskā vērtība, izteikta kilodžoulos un kilokalorijās, un ogļhidrātu, olbaltumvielu un tauku saturs 100 gramos vai 100 mililitros tirdzniecībai sagatavota produkta vai, vajadzības gadījumā, norādītā produkta daudzumā, kas sagatavots patēriņam.

Tomēr, ja enerģētiskā vērtība ir mazāka nekā 50 kilodžouli (12 kilokaloriju) 100 gramos vai 100 mililitros tirdzniecībai sagatavota produkta, šīs ziņas var aizstāt ar vārdiem "enerģētiskā vērtība 100 gramos ir mazāka nekā 50 kilodžouli (12 kilokaloriju)" vai ar vārdiem "enerģētiskā vērtība 100 mililitros ir mazāka nekā 50 kilodžouli (12 kilokaloriju)".

⁽¹⁾ OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp.

4. Pieņemot īpašu direktīvu attiecībā uz produktiem, tajā izklāsta arī īpašas prasības šo produktu marķējumam.

10. pants

1. Direktīvas 1. pantā minēto produktu mazumtirdzniecība atļauta tikai iepakotā veidā, un iepakojums pilnīgi pārklāj produktus.

2. Dalībvalstis var pieļaut atkāpes no 1. punkta, ja, pārdodot produktu mazumtirdzniecībā, tam pievienotas sīkākas ziņas, kas paredzētas 9. pantā.

11. pants

1. Lai efektīvi oficiāli kontrolētu īpašas diētas pārtikas produktus, kuri nepieder ne pie vienas no I pielikumā uzskaitītajām grupām, piemēro šādus īpašus noteikumus:

a) ja iepriekšminēto produktu laiž tirgū pirmo reizi, ražotājs vai importētājs, ja produkts ir ražots trešā valstī, informē kompetento iestādi dalībvalstī, kurā produkts tiks pārdots, iepriekš nosūtot tai produktam izmantotās etiķetes paraugu;

b) ja to pašu produktu pēc tam izlaiž tirgū citā dalībvalstī, ražotājs vai vajadzības gadījumā, importētājs nodrošina dalībvalsts kompetentai iestādei to pašu informāciju kopā ar norādi par pirmo paziņojuma saņēmēju;

c) vajadzības gadījumā kompetentā iestāde pilnvarota pieprasīt ražotājam vai importētājam, ja nepieciešams, uzrādīt izpētes rezultātus, kas apstiprina produkta atbilstību 1. panta 2. un 3. punktam, kopā ar 9. panta 3. punkta a) apakšpunktā paredzēto informāciju. Ja šis darbs ir iekļauts viegli pieejamā publikācijā, pietiek ar atsauci uz šo publikāciju.

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai, kuras ir kompetentās iestādes 1. punkta nozīmē, kā arī jebkuru citu noderīgu informāciju par tām.

Komisija publicē šo informāciju *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

3. Sīki izstrādātus noteikumus 2. punkta īstenošanai var pieņemt saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru.

4. Komisija līdz 2002. gada 8. jūlijam un turpmāk reizi trijos gados nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šā panta īstenošanu.

12. pants

1. Dalībvalstis neierobežo vai neaizliedz tirgot 1. pantā minētos produktus to sastāva, ražošanas specifikāciju, noformējuma vai marķējuma dēļ, ja tie atbilst šai direktīvai un attiecīgā gadījumā tām direktīvām, kuras pieņemtas, īstenojot šo direktīvu.

2. Šā panta 1. punkts neietekmē attiecīgos valstu noteikumus, kas piemērojami, ja nav pieņemtas direktīvas, īstenojot šo direktīvu.

13. pants

1. Ja dalībvalstij ir pietiekams pamats secināt, ka īpašas diētas pārtikas produkti, kas nav iekļauti nevienā no I pielikumā uzskaitītajām grupām, neatbilst 1. panta 2. un 3. punktam vai var apdraudēt cilvēku veselību, kaut gan atrodas brīvā apritē vienā vai vairākās dalībvalstīs, šī dalībvalsts var savā teritorijā uz laiku pārtraukt vai ierobežot šā produkta tirdzniecību. Dalībvalsts tūlīt par to informē pārējās dalībvalstis un Komisiju, norādot sava lēmuma pamatojumu.

2. Komisija iespējami drīz izskata attiecīgās dalībvalsts sniegto pamatojumu, apspriežas ar dalībvalstīm Komitejā, kura minēta 15. panta 1. punktā, un tūlīt sniedz atzinumu, kā arī veic vajadzīgos pasākumus.

3. Ja Komisija uzskata, ka valstij no veiktajiem pasākumiem jāatsakās vai tie jāgroza, tā pieņem attiecīgus pasākumus saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru.

14. pants

1. Ja kāda dalībvalsts pēc kādas no īpašo direktīvu pieņemšanas ir ieguvusi jaunu vai pārvērtējusi jau esošo informāciju un tai ir pietiekams pamats secināt, ka cilvēku veselību var apdraudēt kāds no īpašas diētas pārtikas produktiem, kaut gan tas atbilst attiecīgās īpašās direktīvas nosacījumiem, dalībvalsts var savā teritorijā uz laiku pārtraukt vai ierobežot minēto noteikumu piemērošanu. Dalībvalsts tūlīt par to informē pārējās dalībvalstis un Komisiju, norādot sava lēmuma pamatojumu.

2. Komisija iespējami drīz izskata attiecīgās dalībvalsts sniegto pamatojumu, apspriežas ar dalībvalstīm Komitejā, kura minēta 15. panta 1. punktā, un tūlīt sniedz atzinumu, kā arī veic vajadzīgos pasākumus.

3. Ja Komisija uzskata, ka šai direktīvai vai īpašajām direktīvām ir vajadzīgi grozījumi, lai varētu pārvarēt 1. punktā minētās grūtības un nodrošināt veselības aizsardzību, tā pieņem šos grozījumus.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 15. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. Nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ Komisija var izmantot 15. panta 4. punktā paredzēto steidzamības procedūru.

Dalībvalsts, kas pieņēmusi drošības pasākumus, tādā gadījumā var tos turpināt, kamēr pieņem šos grozījumus.

15. pants

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002⁽¹⁾ 58. pantu.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1., 2., 4. un 6. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

16. pants

Direktīvu 89/398/EEK, kā tā grozīta ar aktiem, kas uzskaitīti II pielikuma A daļā, atceļ, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un to direktīvu piemērošanai, kas norādītas II pielikuma B daļā.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas atrodas III pielikumā.

17. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

18. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2009. gada 6. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J. KOHOUT

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

I PIELIKUMS

- A. Īpašas diētas pārtikas produktu grupas, kurām konkrētus noteikumus paredz īpašās direktīvās ⁽¹⁾:
- 1) mākslīgie maisījumi zīdaiņiem un mākslīgie papildu ēdināšanas maisījumi zīdaiņiem;
 - 2) apstrādāta graudaugu pārtika un bērnu pārtika zīdaiņiem un maziem bērniem;
 - 3) pārtikas produkti diētām ar samazinātu enerģētisko vērtību svara samazināšanai;
 - 4) diētiskā pārtika cilvēkiem ar veselības traucējumiem;
 - 5) pārtikas produkti, kas paredzēti intensīvas muskuļu piepūles gadījumos, īpaši sportistiem.
- B. Īpašas diētas pārtikas produktu grupas, kurām konkrētus noteikumus izklāsta īpašā direktīvā ⁽¹⁾, atkarībā no 6. pantā aprakstītās procedūras risinājuma:
- pārtikas produkti personām, kas slimo ar ogļhidrātu vielmaiņas traucējumiem (diabētu).
-

⁽¹⁾ Ar to saprot, ka šī direktīva neietekmēs produktus, kas jau atrodas tirgū, kad šī direktīva tiek pieņemta.

II PIELIKUMS

A DAĻA

**Atceltā direktīva ar tās turpmāko grozījumu sarakstu
(minēta 16. pantā)**

Padomes Direktīva 89/398/EEK
(OV L 186, 30.6.1989., 27. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/84/EK
(OV L 48, 19.2.1997., 20. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/41/EK
(OV L 172, 8.7.1999., 38. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1882/2003
(OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.)

tikai III pielikuma 15.
punkts

B DAĻA

**Termiņi transponēšanai valsts tiesību aktos un piemērošanai
(minēti 16. pantā)**

Direktīva	Termiņš transponēšanai	Atļauts tirgot produktus, kas atbilst šai direktīvai	Aizliegts tirgot produktus, kas neatbilst šai direktīvai
89/398/EEK	—	1990. gada 16. maijs ⁽¹⁾	1991. gada 16. maijs ⁽¹⁾
96/84/EK	1997. gada 30. septembris	—	—
1999/41/EK	2000. gada 8. jūlijs	2000. gada 8. jūlijs ⁽²⁾	2001. gada 8. janvāris ⁽²⁾

⁽¹⁾ Saskaņā ar Direktīvas 89/398/EEK 15. pantu:

- "1. Dalībvalstis groza savus normatīvos un administratīvos aktus tādējādi, lai:
- atļautu tirgot produktus, kas atbilst šai direktīvai, no 1990. gada 16. maija,
 - aizliegtu tirgot produktus, kas neatbilst šai direktīvai, no 1991. gada 16. maija.
- Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

2. Ja nav 4. pantā minēto direktīvu, 1. punkts neiespaido tos valstu noteikumus, kas piemēroti īpašas diētas pārtikas produktiem."

⁽²⁾ Saskaņā ar Direktīvas 1999/41/EK 2. pantu:

"Dalībvalstīs līdz 2000. gada 8. jūlijam stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Šie pasākumi piemērojami tādā veidā, lai:

- atļautu tirgot produktus, kas atbilst šai direktīvai, no 2000. gada 8. jūlija,
- aizliegtu tirgot produktus, kas neatbilst šai direktīvai, no 2001. gada 8. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem šos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā veikt šādas atsauces."

III PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 89/398/EEK	Šī direktīva
1. panta 1. punkts	1. panta 1. punkts
1. panta 2. punkta a) apakšpunkts	1. panta 2. punkts
1. panta 2. punkta b) apakšpunkts	1. panta 3. punkts
1. panta 2. punkta b) apakšpunkta i), ii) un iii) punkts	1. panta 3. punkta a), b) un c) apakšpunkts
2. panta 1. punkts	2. panta 1. punkts
2. panta 2. punkts	2. panta 2. punkta pirmā daļa
2. panta 3. punkts	2. panta 2. punkta otrā un trešā daļa
—	2. panta 2. punkta ceturtnā daļa
3. pants	3. pants
4. panta 1. punkts	4. panta 1. punkts
4. panta 1. punkta a) apakšpunkts	4. panta 2. punkts
4. panta 2. punkts	4. panta 3. punkts
4.a pants	5. pants
4.b pants	6. pants
5. pants	7. pants
6. pants	8. pants
7. pants	9. pants
8. pants	10. pants
9. panta ievadvārdi	11. panta 1. punkta ievadvārdi
9. panta 1., 2. un 3. punkts	11. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunkts
9. panta 4. punkta pirmais un otrais teikums	11. panta 2. punkts
9. panta 4. punkta trešais teikums	11. panta 3. punkts
9. panta 5. punkts	11. panta 4. punkts
10. pants	12. pants
11. pants	13. pants
12. pants	14. pants
13. panta 1. un 2. punkts	15. panta 1. un 2. punkts
13. panta 3. punkts	—
—	15. panta 3. un 4. punkts
14. un 15. pants	—
—	16. un 17. pants
16. pants	18. pants
I pielikums	I pielikums
II pielikums	—
—	II un III pielikums

PADOMES DIREKTĪVA 2009/13/EK

(2009. gada 16. februāris),

ar ko īsteno Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociāciju (EKKĪA) un Eiropas Transporta darbinieku federācijas (ETDF) Nolīgumu par 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā un groza Direktīvu 1999/63/EK

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 139. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Darba devēji un darbaņēmēji, turpmāk "sociālie partneri", saskaņā ar Līguma 139. panta 2. punktu var kopīgi lūgt, lai viņu noslēgtus nolīgumus Kopienas līmenī īstenotu ar Padomes lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma.
- (2) Starptautiskā Darba organizācija (SDO) 2006. gada 23. februārī pieņēma 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā, lai izveidotu vienotu un saskaņotu tiesību aktu, kurā cik vien iespējams būtu iekļauti visi jaunākie standarti, kuri ir spēkā darba konvencijās un ieteikumos starptautiskajā jūrniecībā, kā arī pamatprincipi, kas atrodami citās starptautiskajās darba konvencijās.
- (3) Komisija saskaņā ar Līguma 138. panta 2. punktu ir apspriedusies ar darba devējiem un darbaņēmējiem par to, vai būtu vēlams pilnveidot spēkā esošo Kopienas *acquis*, pielāgojot, konsolidējot vai papildinot to, lai ņemtu vērā 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā.
- (4) Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociācijas (EKKĪA) un Eiropas Transporta darbinieku federācija (ETDF) 2006. gada 29. septembrī darīja Komisijai zināmu vēlēšanos risināt sarunas saskaņā ar Līguma 138. panta 4. punktu.
- (5) Vēloties palīdzēt panākt, lai tiktu ieviesti vienādi nosacījumi visā jūrniecības nozarē, minētās organizācijas 2008. gada 19. maijā noslēdza Nolīgumu par 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā, turpmāk "Nolīgums". Nolīgumā un tā pielikumā ir kopīgs lūgums Komisijai atbilstīgi Līguma 139. panta 2. punktam tos īstenot ar Padomes lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma.
- (6) Nolīgums attiecas uz jūrniekiem, kuri strādā uz kuģiem, kas reģistrēti kādā dalībvalstī un/vai kas kuģo ar kādas dalībvalsts karogu.
- (7) Ar Nolīgumu groza Eiropas Nolīgumu par jūrniecek darba laika organizēšanu, ko 1998. gada 30. septembrī Briselē noslēdza Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociācijas (EKKĪA) un Eiropas Transporta darbinieku federācija (ETDF).
- (8) Līguma 249. panta mērķim atbilstošais instruments nolīguma īstenošanai ir direktīva.
- (9) Nolīgums stāsies spēkā vienlaikus ar 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā, un sociālie partneri vēlas, lai valstu pasākumi, ar kuriem īsteno šo direktīvu, stātos spēkā ne agrāk kā dienā, kad stājas spēkā minētā konvencija.
- (10) Attiecībā uz nolīgumā lietotajiem terminiem, kas tur nav īpaši definēti, šī direktīva ļauj dalībvalstīm tos brīvi definēt saskaņā ar valstu tiesību aktiem un praksi, kā tas ir gadījumos ar citām sociālās politikas direktīvām, kurās izmantoti līdzīgi termini, ar nosacījumu, ka šīs definīcijas nav pretrunā Nolīguma saturam.
- (11) Komisija ir izstrādājusi direktīvas priekšlikumu saskaņā ar 1998. gada 20. maija paziņojumu par sociālā dialoga pielāgošanu un veicināšanu Kopienas līmenī, ņemot vērā parakstītāju pušu pilnvarojuma statusu un katra nolīguma panta likumību.
- (12) Dalībvalstis pēc kopīga darba devēju un darbaņēmēju lūguma var tiem uzticēt šīs direktīvas īstenošanu, ciktāl dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai tie katrā laikā varētu garantēt šīs direktīvas noteiktos rezultātus.
- (13) Šīs direktīvas noteikumi būtu jāpiemēro, neskarot nekādus spēkā esošos Kopienas noteikumus, kuri ir konkrētāki un/vai paredz lielāku aizsardzību jūrniekiem, un jo īpaši Kopienas tiesību aktos ietvertos noteikumus.

(14) Būtu jānodrošina atbilstība darba devēja pienākuma vispārējam principam, kā paredzēts Direktīvā 89/391/EEK (1989. gada 12. jūnijs) par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 5. panta 1. un 3. punktā.

(15) Šo direktīvu nedrīkstētu izmantot, lai pamatotu darba ņēmēju aizsardzības vispārējā līmeņa mazināšanu jomās, uz kurām attiecas tās pielikumā ietvertais nolīgums.

(16) Šī direktīva un Nolīgums nosaka obligātos standartus. Dalībvalstīm un/vai sociālajiem partneriem būtu jāvar saglabāt vai ieviest labvēlīgākus noteikumus.

(17) Saskaņā ar savu 1993. gada 14. decembra paziņojumu attiecībā uz Nolīguma par sociālo politiku piemērošanu Komisija ir informējusi Eiropas Parlamentu un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, nosūtot priekšlikumu direktīvai, kurā ietverts Nolīgums.

(18) Šajā tiesību aktā ir ievērotas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā izklāstītās pamattiesības un pamatprincipi, un jo īpaši tās 31. pants, kurā paredzēts, ka ikvienam darba ņēmējam ir tiesības uz veselībai nekaitīgiem, drošiem un cilvēka cieņai atbilstošiem darba apstākļiem, kā arī tiesības uz maksimālā darba ilguma ierobežošanu, uz ikdienas un iknedēļas atpūtu, kā arī uz ikgadēju apmaksātu atvaļinājumu.

(19) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka rīcības mēroga vai ietekmes dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(20) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽²⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan

savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt savas tabulas, kur pēc iespējas precīzāk atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas.

(21) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Padomes Direktīva 1999/63/EK (1999. gada 21. jūnijs) attiecībā uz Nolīgumu par jūrnieku darba laika organizēšanu, ko noslēgusi Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociācija (EKKĪA) un Eiropas Savienības Transporta darbinieku arodbiedrību federācija (ESTDAF) ⁽³⁾, kuras pielikumā iekļauts Eiropas Nolīgums par jūrnieku darba laika organizēšanu.

(22) Nolīguma īstenošana sekmē Līguma 136. pantā paredzēto mērķu sasniegšanu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Ar šo direktīvu īsteno pielikumā pievienoto Nolīgumu par 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā, ko 2008. gada 19. maijā noslēdza organizācijas, kas pārstāv darba devējus un darba ņēmējus jūras transporta nozarē (Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociācijas, EKKĪA, un Eiropas Transporta darbinieku federācija, ETDf).

2. pants

Direktīvas 1999/63/EK pielikumu groza šādi.

1) Pielikuma 1. pantam pievieno šādu 3. punktu:

“3. Ja ir šaubas par to, vai kāda personu kategorija šā nolīguma nozīmē ir uzskatāma par jūrniekiem, jautājumu izlemj katras dalībvalsts kompetentā iestāde, šajā jautājumā apspriedusies ar attiecīgajām kuģu īpašnieku un jūrnieku organizācijām. Saistībā ar to ņem vērā Starptautiskās Darba organizācijas Ģenerālās konferences 94. (jūrniecības) sesijā pieņemto rezolūciju attiecībā uz informāciju par profesiju grupām.”

2) Pielikuma 2. panta c) un d) punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“c) “jūrnieks” ir jebkura persona, kas nodarbināta vai iesaistīta darbā, vai ieņem jebkādu amatu uz kuģa, uz kuru attiecas šis nolīgums;

⁽¹⁾ OV L 183, 29.6.1989., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 167, 2.7.1999., 33. lpp.

d) "kuģa īpašnieks" ir kuģa īpašnieks vai cita organizācija vai persona, piemēram, pārvaldnieks, aģents vai berbouts fraktētājs, kas uzņemas atbildību par īpašnieka kuģa darbību un kas, uzņemoties šādu atbildību, ir piekritis pārņemt pienākumus un atbildību, kuri kuģu īpašniekiem jāuzņemas saskaņā ar šo nolīgumu, neatkarīgi no tā, vai konkrētus pienākumus un atbildību kuģa īpašnieka vārdā ir uzņēmušas jebkādas citas organizācijas vai personas."

3) Pielikuma 6. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"1. Jūrniekiem, kas jaunāki par 18 gadiem, aizliegts nakts darbs. Šajā pantā terminu "nakts" definē saskaņā ar valstu tiesību aktiem un praksi. Tā nozīmē vismaz deviņu stundu periodu, kas sākas ne vēlāk kā pusnaktī un beidzas ne agrāk kā plkst. 5.00.

2. Kompetentā iestāde var noteikt izņēmumu, lai stingri ievērotu nakts darba ierobežojumu, ja:

a) tas var traucēt attiecīgo jūrnieku efektīvu apmācību saskaņā ar izstrādātām programmām un grafikiem; vai

b) saskaņā ar pienākuma konkrēto raksturu vai atzītu mācību programmu vajadzīgs, lai jūrnieki, uz kuriem attiecas šis izņēmums, veiktu pienākumus naktī un iestāde, apspriedusies ar attiecīgajām kuģu īpašnieku un jūrnieku organizācijām, nolemtu, ka darbs nekaitēs viņu veselībai vai labsajūtai.

3. Ir aizliegts nodarbināt, iesaistīt darbā vai veikt darbu jūrniekiem, kas jaunāki par 18 gadiem, ja darbs var apdraudēt viņu veselību vai drošību. Šāda veida darbus nosaka dalībvalstu tiesību akti vai noteikumi vai kompetentā iestāde, apspriedusies ar attiecīgajām kuģu īpašnieku un jūrnieku organizācijām saskaņā ar attiecīgajiem starptautiskajiem standartiem."

4) Pielikuma 13. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"1. Jūrniekiem aizliegts strādāt uz kuģa, kamēr nav apstiprināts, ka viņu veselības stāvoklis ir pietiekami labs, lai veiktu darba pienākumus.

2. Pieļaujami tikai šajā nolīgumā paredzētie izņēmumi.

3. Kompetentā iestāde pieprasa, lai jūrniekiem pirms darba sākšanas uz kuģa būtu derīga medicīniskā izziņa, kas

apstiprina, ka viņu veselības stāvoklis ir pietiekami labs, lai veiktu darba pienākumus jūrā.

4. Lai nodrošinātu, ka medicīniskajā izziņā ir atspoguļots jūrnieku patiesais veselības stāvoklis, ņemot vērā viņiem veicamos pienākumus, kompetentā iestāde, apspriedusies ar attiecīgajām kuģu īpašnieku un jūrnieku organizācijām un pienācīgi ievērojot piemērojamās starptautiskās pamatnostādnes, nosaka medicīniskās pārbaudes un izziņas raksturu.

5. Šis nolīgums neskar grozīto 1978. gada Starptautisko konvenciju par jūrnieku sagatavošanas, sertificēšanas un sardzes pildīšanas standartiem ("STCW"). Kompetentā iestāde šā panta 1. un 2. punkta nolūkā pieņem medicīnisko izziņu, ko izsniedz saskaņā ar STCW prasībām. Līdzīgā veidā tiek pieņemta šīm prasībām atbilstoša medicīniskā izziņa, kas izsniegta jūrniekiem, uz kuriem neattiecas STCW.

6. Medicīnisko izziņu izsniedz attiecīgi kvalificēts praktizējošs ārsts vai gadījumā, ja izziņa attiecas tikai uz redzi, persona, kuru kompetentā iestāde ir atzinusi par kvalificētu šādas izziņas izsniegšanai. Praktizējošam ārstam jābūt profesionālā ziņā pilnīgi neatkarīgam, izdarot medicīnisko slēdzienu un veicot medicīniskās pārbaudes.

7. Jūrniekiem, kuriem attiecīgā izziņa ir atteikta vai kuriem ir noteikti ierobežojumi attiecībā uz viņu spēju strādāt, jo īpaši attiecībā uz laiku, darba jomu vai darbības apgabalu, piedāvā iespēju veikt papildu pārbaudi pie kāda cita neatkarīga praktizējoša ārsta vai neatkarīga medicīniskā speciālista.

8. Visās medicīniskajās izziņās īpaši norāda, ka:

a) attiecīgā jūrnieka dzirde un redze, kā arī gadījumā, ja jūrnieku paredzēts nodarbināt amatā, kurā darba pienākumu izpildi var ietekmēt krāsu redzes traucējumi, krāsu redze ir apmierinoša; un

b) attiecīgajam jūrniekam nav nekādu medicīnisku problēmu, kuras varētu kļūt nopietnākas, veicot darbu jūrā, vai kuras varētu padarīt jūrnieku nederīgu šādam darbam vai apdraudēt citu uz klāja esošo personu veselību.

9. Ja vien konkrēto pienākumu dēļ, kas jāveic attiecīgajam jūrniekam, vai saskaņā ar STCW nav vajadzīgs īsāks laikposms:

- a) medicīniskā izziņa ir derīga ne ilgāk kā divus gadus, ja vien jūrnieks nav jaunāks par 18 gadiem, šajā gadījumā maksimālais derīguma termiņš ir viens gads;
- b) izziņas par krāsu redzi maksimālais derīguma termiņš ir seši gadi.

10. Steidzamos gadījumos kompetentā iestāde var atļaut jūrniekam strādāt bez derīgas medicīniskās izziņas līdz nākamajai iebraukšanas ostai, kur jūrnieks no kvalificēta praktizējoša ārsta var saņemt medicīnisko izziņu, ar noteikumu, ka:

- a) šādas atļaujas laikposms nepārsniedz trīs mēnešus; un
- b) attiecīgajam jūrniekam ir nesen izdota medicīniskā izziņa, kuras derīgums ir beidzies.

11. Ja izziņas derīgums beidzas reisa laikā, tā arī turpmāk ir spēkā līdz nākamajai iebraukšanas ostai, kurā jūrnieks no kvalificēta praktizējoša ārsta var saņemt medicīnisko izziņu, ar noteikumu, ka šis laikposms nepārsniedz trīs mēnešus.

12. Medicīniskajām izziņām, kas izsniegtas jūrniekiem, kuri strādā uz kuģiem, kas parasti iesaistīti starptautiskos reisos, jābūt vismaz anglū valodā.

13. Pēc konsultācijām ar attiecīgajām kuģu īpašnieku un jūrnieku organizācijām tiek noteikts, kādai jābūt veselības pārbaudei un kādi dati jāiekļauj medicīniskajā izziņā.

14. Visiem jūrniekiem veic regulāras veselības pārbaudes. Sardzes jūrniekus, kam ir veselības problēmas, kuras pēc praktizējoša ārsta atzinuma saistītas ar to, ka viņi veic nakts darbu, ja iespējams, pārceļ tādā dienas darbā, kam viņi ir piemēroti.

15. Veselības pārbaudes, kas minētas 13. un 14. punktā, ir bez maksas, un uz tām attiecas medicīnas datu konfidencialitātes prasība. Šādas veselības pārbaudes var veikt valsts veselības aizsardzības sistēmā."

5) Pielikuma 16. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"Visiem jūrniekiem ir tiesības uz ikgadēju apmaksātu atvaļinājumu. Ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu aprēķina, par pamatu ņemot vismaz 2,5 kalendārās dienas par katru nostrādāto mēnesi un proporcionāli nepilniem mēnešiem. Obligāto ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu nevar aizstāt ar finansiālu atlīdzību, izņemot gadījumus, kad izbeidz darba attiecības."

3. pants

1. Dalībvalstis var saglabāt vai ieviest noteikumus, kas ir labvēlīgāki nekā tie, kas paredzēti šajā direktīvā.

2. Šīs direktīvas īstenošana nekādā gadījumā nerada pietiekamu pamatojumu tam, lai attaisnotu darba ņēmēju aizsardzības vispārējā līmeņa samazināšanu jomās, uz kurām attiecas šī direktīva. Tas neierobežo dalībvalstu un/vai darba devēju un darba ņēmēju tiesības, ņemot vērā mainīgos apstākļus, izstrādāt citādus normatīvus, reglamentējošus vai līguma noteikumus nekā tie, kas ir spēkā, pieņemot šo direktīvu, ar noteikumu, ka vienmēr ir ievērotas šajā direktīvā paredzētās obligātās prasības.

3. Šīs direktīvas piemērošana un/vai interpretēšana nav pret-runā kādiem citiem Kopienas vai valstu noteikumiem, paražām vai praksei, kas attiecīgajiem jūrniekiem paredz labvēlīgākus nosacījumus.

4. Noteikums, kas izklāstīts A4.2. standarta 5. punkta b) apakšpunktā, neietekmē darba devēja atbildības principu, kā tas paredzēts Direktīvas 89/391/EEK 5. pantā.

4. pants

Dalībvalstis nosaka sankcijas, kas piemērojamas par tādu attiecīgās valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti atbilstīgi šai direktīvai. Šīs sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un preventīvas.

5. pants

1. Ne vēlāk kā divpadsmit mēnešus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, vai arī tās nodrošina, ka darba devēji un darba ņēmēji ir ieviesuši vajadzīgos pasākumus ar nolīgumu.

2. Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces. Dalībvalstis tūlīt dara zināmu Komisijai minēto noteikumu tekstu.

3. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

6. pants

Būtiskas ekvivalences principa piemērošana, kas minēta nolīguma preambulā, neskar dalībvalstu pienākumus, kas izriet no šīs direktīvas.

7. pants

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad stājas spēkā 2006. gada Konvencija par darbu jūrmieciībā.

8. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2009. gada 16. februārī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

O. LIŠKA

PIELIKUMS

NOLĪGUMS

starp EKKĪA un ETDF par 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā

PREAMBULA

PARAKSTĪTĀJAS PUSES

tā kā SDO 2006. gada Konvencija par darbu jūrniecībā (turpmāk "konvencija") paredz katram tās loceklim pienākumu pārliecināties, ka, piemērojot normatīvā aktā iekļautas tiesību normas saistībā ar konvenciju, tiek ievērotas pamattiesības uz biedrošanās brīvību un efektīvi atzītas tiesības slēgt koplīgumu, izskaustas visas piespiedu vai obligātā darba formas, efektīvi novērsts bērnu darbs un likvidēta diskriminācija attiecībā uz nodarbinātību un darbu;

tā kā konvencija paredz katram jūrniekam tiesības uz drošu, darba drošības standartiem atbilstošu darba vietu, taisnīgiem nodarbinātības noteikumiem, pienācīgiem darba un dzīves apstākļiem un tiesības uz veselības aizsardzību, medicīnisko aprūpi, labklājības pasākumiem un citām sociālās aizsardzības formām;

tā kā konvencija paredz dalībniekiem pienākumu tās jurisdikcijas robežās nodrošināt, ka šīs preambulas iepriekšējā iedaļā izklāstītās jūrnieku darba un sociālās tiesības tiek pilnīgi īstenotas saskaņā ar konvencijas noteikumiem un, ja vien konvencijā nav noteikts citādi, šo īstenošanu var veikt ar valsts normatīvajiem aktiem, piemērojamiem koplīgumiem vai citiem līdzekļiem, vai praksē;

tā kā parakstītājas puses vēlas vērst īpašu uzmanību uz "Paskaidrojuma rakstu par Konvencijas par darbu jūrniecībā noteikumiem un kodeksu", kurā izklāstīti konvencijas veids un struktūra;

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu (turpmāk "Līgums") un jo īpaši tā 137., 138. un 139. pantu;

tā kā Līguma 139. panta 2. punkts paredz, ka Eiropas līmenī noslēgtus nolīgumus var īstenot pēc parakstītāju pušu kopīga lūguma, Padomei pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma;

tā kā ar šo parakstītājas puses izsaka šādu lūgumu;

tā kā Līguma 249. panta nozīmē atbilstīgs nolīguma īstenošanas instruments ir direktīva, kas dalībvalstīm uzliek saistības attiecībā uz sasniedzamo rezultātu, bet atļauj šo valstu iestādēm noteikt to īstenošanas formas un metodes; konvencijas VI pants atļauj SDO dalībniekiem īstenot pasākumus, par kuriem ir pārliecība, ka tie būtībā ir līdzvērtīgi konvencijā paredzētajiem standartiem, ar kuriem cenšas pilnībā sasniegt gan vispārīgos mērķus, gan konvencijas mērķi un izpildīt minētos konvencijas noteikumus; nolīguma īstenošana ar direktīvu un konvencijā noteikto "būtiskas līdzvērtības" principu tādejādi ir vērsta uz to, lai dalībvalstīm tiktu dota iespēja īstenot tiesības un principus konvencijas VI panta 3. un 4. punktā paredzētajā veidā,

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

DEFINĪCIJAS UN DARBĪBAS JOMA

1. Šajā nolīgumā, ja konkrētās normās nav norādīts citādi:
 - a) "kompetentā iestāde" ir ministrs, valdības iestāde vai cita iestāde, ko nozīmējusi dalībvalsts un kam ir pilnvaras izsludināt un piemērot noteikumus, lēmumus un citus norādījumus, kuriem ir likuma spēks attiecībā uz attiecīgo normu priekšmetu;

- b) "bruto tilpība" ir bruto tilpība, ko aprēķina saskaņā ar tilpības mērīšanas noteikumiem, kuri iekļauti 1969. gada Starptautiskās konvencijas par kuģu tilpības mērīšanu I pielikumā vai jebkurā aktā, kas aizstāj minēto konvenciju; to kuģu bruto tilpība, uz kuriem attiecas Starptautiskās Jūrniecības organizācijas pieņemtā tilpības mērīšanas pagaidu shēma, ir norādīta Starptautiskā tilpības sertifikāta (1969. gads) piezīmju slejā;
- c) "jūrnieks" ir jebkura persona, kas nodarbināta vai iesaistīta darbā, vai ieņem jebkādu amatu uz kuģa, uz kuru attiecas šis nolīgums;
- d) "jūrnieka darba līgums" nozīmē gan darba līgumu, gan līguma pantus;
- e) "kuģis" ir kuģošanas līdzeklis, kas nav paredzēts tikai kuģošanai pa iekšējiem ūdeņiem vai piekrastes ūdeņiem, vai to tuvumā, vai pa ūdeņiem, uz kuriem attiecas ostu noteikumi;
- f) "kuģa īpašnieks" ir kuģa īpašnieks vai cita organizācija vai persona, piemēram, pārvaldnieks, aģents vai berbouta fraktētājs, kas uzņemas atbildību par īpašnieka kuģa darbību un kas, uzņemoties šādu atbildību, ir piekritis pārņemt pienākumus un atbildību, kuri kuģu īpašniekiem jāuzņemas saskaņā ar šo nolīgumu, neatkarīgi no tā, vai konkrētus pienākumus un atbildību kuģa īpašnieka vārdā ir uzņēmušās jebkādas citas organizācijas vai personas.
2. Ja nav skaidri norādīts citādi, šis nolīgums attiecas uz visiem jūrniekiem.
3. Ja rodas šaubas par to, vai kādu personu kategoriju šajā nolīgumā uzskata par jūrniekiem, tad šo jautājumu pēc apspriešanās ar attiecīgajām kuģu īpašnieku un jūrnieku organizācijām izlemj katras dalībvalsts kompetentā iestāde. Saistībā ar to pienācīga uzmanība jāpievērš Starptautiskās Darba organizācijas Ģenerālās konferences 94. sesijā pieņemtajai rezolūcijai par informāciju attiecībā uz profesionālajām grupām.
4. Ja nav skaidri norādīts citādi, šis nolīgums attiecas uz visiem kuģiem, kas pieder juridiskai vai fiziskai personai, ir iesaistīti komerciālā darbībā un nav kuģi, kuri tiek izmantoti zvejā vai līdzīgā darbībā, un tradicionāli būvēti kuģi, piemēram, dou un džonkas. Šis nolīgums neattiecas uz karakuģiem un peldošām palīgiecīēm.
5. Ja rodas šaubas par to, vai šis nolīgums attiecas uz kādu kuģi vai konkrētu kuģu kategoriju, tad šo jautājumu pēc apspriešanās ar attiecīgajām kuģu īpašnieku un jūrnieku organizācijām izlemj katras dalībvalsts kompetentā iestāde.

NOTEIKUMI UN STANDARTI

1. SADAĻA

MINIMĀLĀS PRASĪBAS, LAI JŪRNIEMI VARĒTU STRĀDĀT UZ KUĢA

1.1. noteikums – Minimālais vecums

1. Uz kuģa nedrīkst tikt nodarbināta, nolīgta vai strādāt persona, kas nav sasniegusi minimālo vecumu.
2. Lielāks minimālais vecums ir paredzēts šajā nolīgumā izklāstītajos apstākļos.

A1.1. standarts – Minimālais vecums

Noteikumi par minimālo vecumu paredzēti Padomes Direktīvā 1999/63/EK (1999. gada 21. jūnijs) (jāgroza) attiecībā uz Eiropas Nolīgumu par jūrnieku darba laika organizēšanu (jāgroza saskaņā ar šā nolīguma A pielikumu).

1.2. noteikums – Medicīniskā izziņa

Noteikumi par medicīnisko izziņu paredzēti Padomes Direktīvā 1999/63/EK (1999. gada 21. jūnijs) (jāgroza) attiecībā uz Eiropas Nolīgumu par jūrnieku darba laika organizēšanu (jāgroza saskaņā ar šā nolīguma A pielikumu).

1.3. noteikums – Apmācība un kvalifikācijas

1. Jūrnieki nedrīkst strādāt uz kuģa, ja viņi nav apmācīti vai sertificēti kā kompetenti vai citādi kvalificēti veikt savus pienākumus.
2. Jūrnieki nedrīkst strādāt uz kuģa, ja viņi nav sekmīgi pabeiguši apmācību par personīgo drošību uz kuģa.
3. Apmācību un sertifikāciju, kas veikta atbilstoši Starptautiskās Jūrniecības organizācijas pieņemtajiem obligātajiem tiesību aktiem, uzskata par atbilstošu šā noteikuma 1. un 2. punkta prasībām.

2. SADAĻA

NODARBINĀTĪBAS NOSACĪJUMI

2.1. noteikums – Jūrnieku darba līgumi

1. Jūrnieku nodarbinātības noteikumus un nosacījumus izklāsta vai atsaucas uz tiem skaidrā rakstiskā līgumā ar juridisku spēku, un tiem jāatbilst šajā nolīgumā izklāstītajiem standartiem.
2. Jūrnieks piekrīt jūrnieka darba līgumam ar nosacījumu, ka tam ir nodrošināta iespēja pārskatīt līguma noteikumus un lūgt konsultācijas saistībā ar tiem un ka pirms parakstīšanas tiem brīvi piekrīt.
3. Ciktāl tas atbilst dalībvalsts valsts tiesību aktiem un praksei, jūrnieku darba līgumus uzskata par iekļautiem jebkuros attiecīgajos darba koplīgumos.

A2.1. standarts – Jūrnieku darba līgumi

1. Katra dalībvalsts pieņem tiesību aktus, kuros paredz, ka kuģiem, kas kuģo ar tās karogu, jāatbilst šādām prasībām:
 - a) jūrniekiem, kas strādā uz kuģiem, kuri kuģo ar tās karogu, un kam ir jūrnieka darba līgums, kuru parakstījis jūrnieks un kuģa īpašnieks vai kuģa īpašnieka pārstāvis (vai, ja viņi nav darbinieki, ko apliecina līguma noteikumi vai citi noteikumi), uz kuģa nodrošina pieņemamus darba un dzīves apstākļus, kādi paredzēti šajā nolīgumā;
 - b) jūrniekiem, kas paraksta jūrnieka darba līgumu, dod iespēju to pārskatīt un pirms parakstīšanas lūgt konsultācijas saistībā ar to, kā arī nodrošina citus apstākļus, kuri vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka jūrnieki līgumu noslēdz pēc savas brīvas gribas un pietiekami saprot savas tiesības un pienākumus;
 - c) kuģa īpašniekam un jūrniekam ir katram savs parakstīts jūrnieka darba līguma oriģināls;
 - d) jāveic pasākumi, lai nodrošinātu, ka skaidru informāciju par nodarbinātības nosacījumiem jūrnieki, ieskaitot kuģa kapteini, var viegli iegūt uz kuģa un ka šī informācija, ieskaitot jūrnieka darba līgumu, ir pieejama pārskatīšanai arī kompetentās iestādes darbiniekiem, to skaitā darbiniekiem ostās, kas kuģim jāapmeklē; un
 - e) jūrniekiem izsniedz dokumentu, kurā ir ziņas par viņu nodarbinātību uz kuģa.
2. Ja darba koplīgums veido visu vai daļu no jūrnieka darba līguma, šā koplīguma kopijai jābūt pieejamai uz kuģa. Ja jūrnieka darba līgums un jebkurš piemērojamais darba koplīgums nav angļu valodā, tad angļu valodā jābūt pieejamiem (izņemot uz kuģiem, kas veic tikai vietējos reisos):
 - a) līguma standartveidlapas kopijai; un
 - b) tām darba koplīguma daļām, uz ko attiecas ostas valsts pārbaude.

3. Šā standarta 1. punkta e) apakšpunktā minētajā dokumentā nedrīkst būt informācija par jūrnieka veiktā darba kvalitāti vai darba algu. Šā dokumenta paraugu un iekļaujamo informāciju, kā arī tā aizpildīšanas kārtību nosaka valsts tiesību aktos.

4. Katra dalībvalsts pieņem tiesību aktus, kuros norāda jautājumus, kas jāiekļauj visos jūrnieku darba līgumos, kurus reglamentē valsts tiesību akti. Visos jūrnieku darba līgumos ietver šādas ziņas:

- a) jūrnieka vārdu un uzvārdu, dzimšanas datumu vai vecumu un dzimšanas vietu;
- b) kuģa īpašnieka nosaukumu un adresi;
- c) vietu un datumu, kurā noslēgts jūrnieka darba līgums;
- d) darbu, kurā jūrnieku nodarbinās;
- e) jūrnieka darba algas lielumu vai attiecīgajā gadījumā formulu, pēc kuras to aprēķina;
- f) ikgadējā atvaļinājuma apmaksas lielumu vai attiecīgā gadījumā formulu, ko izmanto tās aprēķināšanai;
- g) informāciju par līguma izbeigšanu un tās nosacījumiem, tostarp:
 - i) ja līgums ir noslēgts uz nenoteiktu laiku, nosacījumus, kādos abas puses tiesīgas izbeigt līgumu, kā arī iepriekšēja paziņojuma termiņu, kas kuģa īpašniekam nedrīkst būt mazāks kā jūrniekam;
 - ii) ja līgums ir noslēgts uz noteiktu laiku, līguma beigu datumu; un
 - iii) ja līgums ir noslēgts uz reisu, galamērķa ostu un laiku, kam jāpaiet pēc nokļūšanas galamērķī, pirms jūrnieks tiek atbrīvots;
- h) veselības un sociālās drošības aizsardzības pabalstus, ko jūrniekam nodrošina kuģa īpašnieks;
- i) jūrnieka tiesības uz repatriāciju;
- j) ja vajadzīgs, atsauci uz darba koplīgumu; un
- k) jebkuru citu informāciju, ko paredz valsts tiesību akti.

5. Katra dalībvalsts pieņem tiesību aktus, kuros nosaka minimālo iepriekšējas paziņošanas termiņu, ko jūrnieki un kuģu īpašnieki var izmantot, lai izbeigtu jūrnieka darba līgumu pirms termiņa. Šo minimālo termiņu ilgumu nosaka pēc apspriešanās ar attiecīgajām kuģu īpašnieku un jūrnieku organizācijām, un tas nedrīkst būt īsāks par septiņām dienām.

6. Iepriekšējas paziņošanas termiņš var būt īsāks par minimālo termiņu tikai tādos apstākļos, kas valsts tiesību aktos vai attiecīgajos darba koplīgumos paredzēti kā apstākļi, kuri pamato darba līguma izbeigšanu ar īsāku paziņojuma laiku vai bez paziņošanas. Nosakot šos apstākļus, katra dalībvalsts nodrošina, ka tiek ņemta vērā jūrnieka vajadzība izbeigt darba līgumu ar īsāku paziņojuma laiku vai bez tā ģimenes apstākļu vai citu steidzamu iemeslu dēļ, nemaksājot līgum sodu.

2.3. noteikums – Darba laiks un atpūtas laiks

Noteikumi par jūrnieku darba laiku un atpūtas laiku paredzēti Padomes Direktīvā 1999/63/EK (1999. gada 21. jūnijs) (jāgroza) attiecībā uz Eiropas Nolīgumu par jūrnieku darba laika organizēšanu (jāgroza saskaņā ar šā nolīguma A pielikumu).

2.4. noteikums – Tiesības uz atvaļinājumu

1. Katra dalībvalsts pieprasa, lai jūrniekiem, kas strādā uz kuģiem, kuri kuģo ar tās karogu, piešķirtu ikgadēju apmaksātu atvaļinājumu piemērotos apstākļos saskaņā ar šo nolīgumu un Padomes Direktīvu 1999/63/EK (1999. gada 21. jūnijs) (jāgroza) attiecībā uz Eiropas Nolīgumu par jūrnieku darba laika organizēšanu (jāgroza saskaņā ar šā nolīguma A pielikumu), piešķir ikgadēju apmaksātu atvaļinājumu.
2. Jūrniekiem piešķir atvaļinājumu krastā, lai uzlabotos viņu veselība un labklājība, kā arī lai uzlabotos amata pienākumu izpilde.

2.5. noteikums – Repatriācija

1. Jūrniekiem ir tiesības uz bezmaksas repatriāciju.
2. Katra dalībvalsts pieprasa, lai uz kuģiem, kas kuģo ar tās karogu, būtu finansiāls nodrošinājums, lai nodrošinātu, ka jūrniekus pienācīgi repatriē.

A2.5. standarts – Repatriācija

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka jūrniekiem uz kuģiem, kas kuģo ar tās karogu, ir tiesības uz repatriāciju šādos apstākļos:
 - a) ja jūrnieku darba līguma termiņš beidzas laikā, kad viņi atrodas ārvalstī;
 - b) ja jūrnieku darba līgumu izbeidz:
 - i) kuģa īpašnieks; vai
 - ii) jūrnieks pamatotu iemeslu dēļ; kā arī
 - c) ja jūrnieki vairs nav spējīgi turpmāk pildīt savus pienākumus saskaņā ar darba līgumu vai nevar to pildīt noteiktos apstākļos.
2. Katra dalībvalsts nodrošina, ka tās tiesību aktos vai citos pasākumos, vai darba koplīgumos ir atbilstoši noteikumi, kas paredz:
 - a) apstākļus, kuros jūrniekiem ir tiesības uz repatriāciju saskaņā ar šā standarta 1. punkta b) un c) apakšpunktu;
 - b) maksimālo laikposmu, kas jāpavada uz kuģa, lai jūrniekam būtu tiesības uz repatriāciju; šis laikposms nedrīkst būt ilgāks par 12 mēnešiem; un
 - c) konkrētas tiesības, kas jānodrošina kuģu īpašniekiem repatriācijas gadījumā, tostarp tiesības saistībā ar repatriācijas galamērķi, transporta veidu, izdevumiem, kuri jāsedz, un citiem pasākumiem, kas jāveic kuģu īpašniekiem.
3. Katra dalībvalsts aizliedz kuģu īpašniekiem, uzsākot darba attiecības ar jūrniekiem, pieprasīt viņiem veikt iepriekšēju maksājumu, lai segtu repatriācijas izmaksas, un atskaitīt repatriācijas izmaksas no jūrnieku darba algām vai citām samaksām, izņemot, ja jūrnieks saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai citiem pasākumiem, vai piemērojamiem darba koplīgumiem būtiski nav pildījis jūrnieka darba līgumā noteiktās saistības.
4. Valsts tiesību akti nedrīkst ierobežot kuģa īpašnieka tiesības atgūt repatriācijas izmaksas atbilstoši līguma ar trešo personu noteikumiem.
5. Ja kuģa īpašnieks neveic pasākumus, lai segtu to jūrnieku repatriācijas izmaksas, kam ir tiesības uz repatriāciju, tad:

- a) tās dalībvalsts kompetentā iestāde, ar kuras karogu kuģis kuģo, veic attiecīgo jūrnieku repatriāciju; ja šī iestāde to neveic, tad šo jūrnieku repatriāciju veic valsts, no kuras viņi jārepatriē, vai valsts, kuras valstspiederīgie ir attiecīgie jūrnieki, un izdevumus par repatriāciju piedzen no dalībvalsts, ar kuras karogu kuģis kuģo;
- b) jūrnieku izdevumus, kas radušies repatriācijas laikā, no kuģa īpašnieka piedzen dalībvalsts, ar kuras karogu kuģis kuģo;
- c) repatriācijas izmaksas jūrnieks nesedz, izņemot gadījumos, kas paredzēti šā standarta 3. punktā.

6. Ņemot vērā attiecīgos starptautiskos dokumentus, tostarp 1999. gada Starptautisko konvenciju par kuģu arestu, dalībvalsts, kas segusi repatriācijas izdevumus, var aizturēt attiecīgā kuģa īpašnieka kuģi vai pieprasīt, lai tas tiek aizturēts, līdz brīdim, kad izdevumi ir atmaksāti saskaņā ar šā standarta 5. punktu.

7. Katra dalībvalsts veicina to jūrnieku repatriāciju, kas strādā uz kuģiem, kuri piestāj tās ostās vai šķērso tās teritoriālos vai iekšējos ūdeņus, kā arī veicina šo jūrnieku aizvietošanu.

8. Pirmām kārtām dalībvalsts nedrīkst atteikt jebkura jūrnieka tiesības uz repatriāciju kuģa īpašnieka finansiālo apstākļu dēļ vai tādēļ, ka kuģa īpašnieks nevar vai nevēlas jūrnieku aizvietot.

9. Katra dalībvalsts pieprasa, lai uz kuģiem, kuri kuģo ar tās karogu, jūrniekiem būtu pieejamas piemērojamo valsts tiesību aktu, kas attiecas uz repatriāciju, kopija attiecīgā valodā.

2.6. noteikums – Atlīdzinājums jūrniekam kuģa pazušanas vai nogrimšanas gadījumā

Jūrniekiem ir tiesības saņemt atbilstošu atlīdzinājumu, ja jūrnieks tiek savainots, cieš zaudējumus vai paliek bez darba kuģa pazušanas vai nogrimšanas gadījumā.

A2.6. standarts – Atlīdzinājums jūrniekam kuģa pazušanas vai nogrimšanas gadījumā

1. Katra dalībvalsts izstrādā noteikumus, kuros paredz, ka jebkura kuģa pazušanas vai nogrimšanas gadījumā kuģa īpašnieks izmaksā katram uz kuģa strādājošam jūrniekam atlīdzinājumu par palikšanu bez darba kuģa pazušanas vai nogrimšanas dēļ.

2. Šā standarta 1. punktā minētie noteikumi neskar nekādas citas jūrnieka tiesības, kas var būt noteiktas attiecīgās dalībvalsts valsts tiesību aktos attiecībā uz zaudējumiem vai savainojumiem kuģa pazušanas vai nogrimšanas dēļ.

2.7. noteikums – Kuģu apkalpes komplektēšanas normas

Noteikumi par pietiekamu, drošu un efektīvu kuģu apkalpi ir paredzēti Padomes Direktīvā 1999/63/EK (1999. gada 21. jūnijs) (jāgroza) attiecībā uz Eiropas Nolīgumu par jūrnieku darba laika organizēšanu (jāgroza saskaņā ar šā nolīguma A pielikumu).

2.8. noteikums – Jūrnieku karjeras izaugsme, kvalifikācijas paaugstināšana un darba iespējas

Katra dalībvalsts pieņem valsts politiku, lai veicinātu nodarbinātību jūrniecības nozarē un sekmētu jūrnieku karjeras izaugsmi, kvalifikācijas paaugstināšanu un plašākas darba iespējas jūrniekiem, kas pastāvīgi dzīvo tās teritorijā.

A2.8. standarts – Jūrnieku karjeras izaugsme, kvalifikācijas paaugstināšana un darba iespējas

1. Katra dalībvalsts pieņem valsts politiku, lai veicinātu jūrnieku karjeras izaugsmi, kvalifikācijas paaugstināšanu un darba iespējas, lai jūrniecības nozari nodrošinātu ar stabilu un kompetentu darbaspēku.

2. Šā standarta 1. punktā minētās politikas mērķis ir jūrnieku kompetences, kvalifikācijas un darba iespēju uzlabošana.

3. Katra dalībvalsts pēc apspriešanās ar attiecīgajām kuģu īpašnieku un jūrnieku organizācijām nosaka skaidrus profesionālās orientācijas, izglītības un apmācības mērķus, ieskaitot pastāvīgu apmācību, jūrniekiem, kuru pienākumi uz kuģa galvenokārt ir saistīti ar kuģu drošu darbību un navigāciju.

3. SADAĻA

DZĪVOJAMĀS TELPAS, ATPŪTAI PAREDZĒTAIS APRĪKOJUMS, PĀRTIKA UN ĒDINĀŠANA

A3.1. noteikums – Dzīvojamās telpas un atpūtai paredzētais aprīkojums

1. Kuģus, kas regulāri dodas uz ostām, kurās mitinās moskīti, aprīko ar ierīcēm, kā to pieprasījusi kompetentā iestāde.
2. Uz kuģa visiem jūrniekiem piedāvā atpūtai piemērotu aprīkojumu, ērtības un pakalpojumus, kas atbilst uz kuģiem dzīvojošo un strādājošo jūrnieku īpašajām vajadzībām, ņemot vērā noteikumus par veselības aizsardzību, drošību un nelaimes gadījumu novēršanu.
3. Kompetentā iestāde pieprasa, lai uz kuģiem ar kapteiņa atļauju vai viņa pavadībā tiktu veiktas regulāras pārbaudes, lai nodrošinātu, ka jūrnieku dzīvojamās telpas ir tīras, pieņemami apdzīvojamas un labā stāvoklī. Katras šādas pārbaudes rezultātus pieraksta, un tiem jābūt pieejamiem pārskatīšanai.
4. Attiecībā uz kuģiem, uz kuriem ir vajadzība bez diskriminācijas ņemt vērā dažādas raksturīgas reliģiskās un sociālās ieražas, kompetentā iestāde pēc apspriešanās ar attiecīgajām kuģu īpašnieku un jūrnieku organizācijām var atļaut veikt nelielas izmaiņas saistībā ar šo standartu ar nosacījumu, ka šādu izmaiņu dēļ jūrniekiem pieejamais aprīkojums netiek padarīts mazāk labvēlīgs kā tas, kas būtu pieejams, piemērojot šo standartu.

3.2. noteikums – Pārtika un ēdināšana

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka uz kuģiem, kas kuģo ar tās karogu, ir un tiek piedāvāta atbilstošas kvalitātes, uzturvērtības un daudzuma pārtika un dzeramais ūdens, kuri atbilst kuģa prasībām, un tiek ņemtas vērā kultūras un reliģiskās atšķirības.
2. Jūrniekiem, kas atrodas uz kuģa, nodrošina bezmaksas pārtiku laikā, uz kuru ir noslēgtas darba attiecības.
3. Jūrniekiem, kas nodarbināti kā kuģa pavāri un ir atbildīgi par ēdienu sagatavošanu, jābūt apmācītiem un kvalificētiem darbam uz kuģa.

A3.2. standarts – Pārtika un ēdināšana

1. Katra dalībvalsts pieņem tiesību aktus un veic citus pasākumus, lai izstrādātu minimālos standartus par pārtikas un dzeramā ūdens daudzumu un kvalitāti, kā arī ēdināšanas standartus, kas attiecas uz jūrniekiem piedāvāto ēdienu uz kuģa, kurš kuģo ar tās karogu, un veic izglītošanas darbības, lai veicinātu izpratni par šajā punktā minētajiem standartiem un to īstenošanu.
2. Katra dalībvalsts nodrošina, ka kuģi, kas kuģo ar tās karogu, atbilst šādiem minimālajiem standartiem:
 - a) pārtikas un dzeramā ūdens krājumi, ņemot vērā jūrnieku skaitu uz kuģa, viņu reliģiskās prasības un kultūras paražas attiecībā uz pārtiku, kā arī reisa ilgumu un veidu, ir atbilstoši daudzuma, uzturvērtības, kvalitātes un daudzveidības ziņā;
 - b) ēdināšanas komandu organizē un aprīko tādā veidā, lai jūrniekiem tiktu piedāvāti atbilstoši, daudzveidīgi un uzturvielām bagāti ēdieni, kas pagatavoti un pasniegti higiēniskos apstākļos; un
 - c) ēdināšanas komandas apkalpei jābūt atbilstoši apmācītai vai instruētai par saviem amata pienākumiem.
3. Kuģu īpašnieki nodrošina, ka jūrnieki, ko nodarbina kā kuģu pavārus, ir apmācīti, kvalificēti un kompetenti savā amatā atbilstoši prasībām, kuras paredzētas attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos.

4. Prasības saskaņā ar šā standarta 3. punktu ietver kompetentās iestādes apstiprinātas un atzītas apmācības programmas pabeigšanu, kurā iekļauta apmācība saistībā ar ēdiena pagatavošanu, pārtikas un personīgo higiēnu, pārtikas uzglabāšanu, krājumu kontroli, kā arī vides aizsardzību un veselīgu drošu ēdināšanu.

5. Kompetentā iestāde var nepieprasīt, lai uz kuģiem, kuros darbs paredzēts mazāk nekā desmit apkalpes locekļiem, pamatojoties uz apkalpes lielumu vai tirdzniecības veidu, atrastos kvalificēts pavārs, taču jebkuram, kurš kambīzē gatavo ēdienu, jābūt apmācītam vai instruētam par pārtikas un personīgo higiēnu, kā arī par pārtikas apstrādi un uzglabāšanu uz kuģa.

6. Ārkārtējas vajadzības apstākļos kompetentā iestāde var izsniegt atļauju attiecīgi nekvalificētam pavāram gatavot ēdienu uz konkrēta kuģa noteiktu laikposmu, līdz brīdim, kad kuģis piestāj nākamā piemērotā ostā, vai uz laikposmu, kas nav ilgāks par vienu mēnesi, ar nosacījumu, ka persona, kurai piešķir atļauju, ir apmācīta vai instruēta par pārtikas un personīgo higiēnu, kā arī par pārtikas apstrādi un uzglabāšanu uz kuģa.

7. Kompetentā iestāde pieprasa, lai ar kuģa kapteiņa atļauju vai viņa pavadībā uz kuģa tiktu veiktas biežas dokumentētas pārbaudes saistībā ar:

- a) pārtikas un dzeramā ūdens krājumiem;
 - b) visām telpām un aprīkojumu, ko izmanto pārtikas un dzeramā ūdens uzglabāšanai un apstrādei; un
 - c) kambīzi un citām iekārtām, ko izmanto ēdiena pagatavošanai un pasniegšanai.
8. Par kuģa pavāru nedrīkst tikt nodarbināts vai strādāt jūrnieks, kas nav sasniedzis 18 gadu vecumu.

4. SADAĻA

VESELĪBAS AIZSARDZĪBA, MEDICĪNISKĀ APRŪPE UN LABKLĀJĪBA

4.1. noteikums – Medicīniskā aprūpe uz kuģa un krastā

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka attiecībā uz visiem jūrniekiem uz kuģiem, kas kuģo ar tās karogu, tiek veikti atbilstoši pasākumi, lai aizsargātu viņu veselību, un ka jūrniekiem ir piekļuve ātrai un atbilstošai medicīniskajai aprūpei laikā, kad viņi strādā uz kuģa.

2. Katra dalībvalsts nodrošina, ka jūrniekiem, kam vajadzīga neatliekamā medicīniskā aprūpe un kas ir uz kuģiem, kuri atrodas tās teritorijā, ir piekļuve dalībvalsts ārstniecības iestādēm krastā.

3. Prasības par veselības aizsardzību un medicīnisko aprūpi uz kuģa ietver standartus par pasākumiem, kuru mērķis ir sniegt jūrniekiem veselības aizsardzību un medicīnisko aprūpi, kas iespēju robežās ir pielīdzināma tai, ko saņem darba ņēmēji krastā.

A4.1. standarts – Medicīniskā aprūpe uz kuģa un krastā

1. Katra dalībvalsts nodrošina pasākumus, kas sniedz veselības aizsardzību un medicīnisko aprūpi, tostarp zobārstniecību, jūrniekiem, kuri strādā uz kuģiem, kas kuģo ar tās karogu, lai:

- a) nodrošinātu aizsardzību un medicīnisko aprūpi saistībā ar viņu pienākumiem, kā arī piemērotu īpašus noteikumus par darbu uz kuģa;
- b) nodrošinātu, ka jūrniekiem sniedz veselības aizsardzību un medicīnisko aprūpi, kas iespēju robežās ir pielīdzināma tai, ko saņem darba ņēmēji krastā, tostarp ātru piekļuvi vajadzīgajiem medikamentiem, medicīniskās diagnostikas un ārstēšanas aprīkojumam un telpām, kā arī medicīniskai informācijai un speciālistiem;
- c) dotu jūrniekiem tiesības, ja iespējams, bez aizkavēšanās piestāšanas ostā apmeklēt kvalificētu ārstu vai zobārstu;

d) šie pasākumi nenozīmētu tikai slimu vai savainotu jūrnieku ārstēšanu, bet tiktu veikti profilaktiski pasākumi, piemēram, īstenotas veselības veicināšanas un veselības izglītības programmas.

2. Kompetentā iestāde pieņem standarta medicīniskā ziņojuma veidlapu, ko var izmantot kuģu kapteiņi un attiecīgais medicīniskais personāls krastā vai uz kuģa. Šai veidlapai, kad tā ir aizpildīta, un tajā esošajai informācijai jābūt konfidencialai, un to var izmantot tikai jūrnieka ārstēšanas sekmēšanai.

3. Katra dalībvalsts pieņem tiesību aktus, kuros paredz prasības par uz kuģa esošām ārstniecības un medicīniskās aprūpes telpām un aprīkojumu, kā arī apmācību uz kuģiem, kas kuģo ar tās karogu.

4. Valsts tiesību aktos paredz vismaz šādas prasības:

a) uz visiem kuģiem jābūt pirmās palīdzības aptieciņai, medicīniskajam aprīkojumam un medicīnas rokasgrāmatai, kuru saturu nosaka un regulāri pārbauda kompetentā iestāde; valsts prasībās ņem vērā kuģa veidu, uz kuģa esošo personu skaitu, reisa būtību, galamērķi un ilgumu, kā arī valsts un starptautiski ieteiktos attiecīgos medicīniskos standartus;

b) uz kuģiem, uz kuriem atrodas 100 vai vairāk personu un kuri dodas starptautiskos reisos, kas ilgāki par 72 stundām, jābūt kvalificētam ārstam, kurš ir atbildīgs par medicīniskās aprūpes sniegšanu; valsts tiesību aktos norāda citus kuģus, uz kuriem arī jābūt ārstam, *inter alia* ņemot vērā tādus faktorus kā reisa ilgums, būtība un apstākļi, kā arī uz kuģa esošo jūrnieku skaits;

c) uz kuģiem, uz kuriem nav ārsta, jābūt vai nu vismaz vienam jūrniekam, kas papildus saviem parastajiem pienākumiem ir atbildīgs par medicīnisko aprūpi un medikamentu izsniegšanu, vai vismaz vienam jūrniekam, kurš ir kompetents sniegt pirmo medicīnisko palīdzību; personām, kuras ir atbildīgas par medicīnisko palīdzību uz kuģa, bet nav ieguvušas ārsta kvalifikāciju, apmierinoši jāpabeidz apmācība pirmajā medicīniskajā palīdzībā, kas atbilst prasībām 1978. gada grozītajā Starptautiskajā konvencijā par jūrnieku sagatavošanu un diplomēšanu, kā arī sardzes pildīšanu (turpmāk "STCW"); jūrniekiem, kas izraudzīti, lai sniegtu pirmo medicīnisko palīdzību, apmierinoši jāpabeidz apmācība pirmajā medicīniskajā palīdzībā, kas atbilst STCW prasībām; valsts tiesību aktos norāda vajadzīgo sertificētās apmācības līmeni, *inter alia* ņemot vērā tādus faktorus kā reisa ilgums, būtība un apstākļi, kā arī uz kuģa esošo jūrnieku skaits; un

d) kompetentā iestāde, izmantojot iepriekš izstrādātu sistēmu, nodrošina, ka kuģiem, kas atrodas jūrā, jebkurā diennakts laikā, izmantojot radiosakarus vai satelītsakarus, ir pieejamas medicīniskas konsultācijas, tostarp speciālista konsultācijas; medicīniskās konsultācijas, tostarp pastāvīga medicīniskā ziņojuma raidīšana pa radio vai izmantojot satelītsakarus, ir pieejama bez maksas visiem kuģiem neatkarīgi no to karoga.

4.2. noteikums – Kuģu īpašnieku atbildība

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka uz kuģiem, kas kuģo ar tās karogu, tiek veikti pasākumi, lai uz šiem kuģiem nodarbinātajiem jūrniekiem nodrošinātu tiesības uz materiālo palīdzību un atbalstu no kuģa īpašnieka saistībā ar finansiālajām sekām, kuras var rasties slimības, savainojuma vai nāves gadījumā tajā laikā, kad jūrnieks strādā saskaņā ar jūrnieka darba līgumu, vai sekām, kas rodas no viņu nodarbinātības saskaņā ar minēto līgumu.

2. Šis noteikums neskar citus tiesiskās aizsardzības līdzekļus, ko jūrnieki var izmantot.

A4.2. standarts – Kuģu īpašnieku atbildība

1. Katra dalībvalsts pieņem tiesību aktus, kur nosaka, ka to kuģu īpašnieki, kuri kuģo ar tās karogu, ir atbildīgi par visu to jūrnieku veselības aizsardzību un medicīnisko aprūpi, kuri strādā uz viņu kuģiem, saskaņā ar šādiem minimālajiem standartiem:

a) kuģu īpašnieki sedz uz viņu kuģiem strādājošo jūrnieku izdevumus, kas saistīti ar jūrnieku saslimšanu vai savainojumu laikā no pienākumu izpildes uzsākšanas dienas līdz dienai, kurā viņus var uzskatīt par pilnībā repatriētiem, vai izdevumus, kas radušies no viņu nodarbinātības minētajā laikposmā;

b) kuģu īpašnieki sniedz finansiālo nodrošinājumu, lai jūrnieku nāves vai ilgstošas invaliditātes gadījumā, kas radusies savainojuma, slimības vai apdraudējuma dēļ darbā, tiktu izmaksāta kompensācija, kura paredzēta valsts tiesību aktos, jūrnieku darba līgumā vai koplīgumā;

- c) kuģu īpašnieki sedz izdevumus par medicīnisko aprūpi, tostarp par ārstēšanu un vajadzīgo medikamentu un terapeitisko ierīču piegādi, un uzturu un izmitināšanu ārpus mājām, līdz saslimušais vai savainotais jūrniece ir atveseļojies vai līdz brīdim, kad slimību vai darba nespēju atzīst par neārstējamu; un
- d) kuģu īpašnieki sedz apbedīšanas izdevumus, ja jūrnieka nāve iestājas uz kuģa vai krastā darba attiecību laikā.
2. Valsts tiesību aktos var ierobežot kuģu īpašnieku atbildību segt izdevumus par medicīnisko aprūpi, kā arī uzturu un izmitināšanu līdz laikposmam, kas nedrīkst būt mazāks par 16 nedēļām no dienas, kad jūrniece ieguvis savainojumu vai saslimis.
3. Ja saslimšanas vai savainojuma dēļ jūrniece nav spējīgi strādāt, kuģa īpašnieks:
- a) maksā pilnas darba algas, kamēr saslimušais vai savainotais jūrniece atrodas uz kuģa vai līdz brīdim, kad jūrniece ir pilnībā repatriēti saskaņā ar šo nolīgumu; un
- b) izmaksā pilnas darba algas vai veic maksājumus pa daļām, kā paredzēts valsts tiesību aktos vai koplīgumā, no brīža, kad jūrniece ir repatriēti vai nogādāti krastā, līdz brīdim, kad viņi ir atveseļojušies, vai līdz brīdim, kad viņiem pienākas pabalsti saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.
4. Valsts tiesību aktos var ierobežot kuģu īpašnieku atbildību izmaksāt pilnu darba algu vai veikt maksājumus pa daļām uz kuģa neesošam jūrniekam līdz laikposmam, kas nedrīkst būt mazāks par 16 nedēļām no dienas, kad jūrniece ieguvis savainojumu vai saslimis.
5. Valsts tiesību aktos var paredzēt, ka kuģa īpašniekam nav jāuzņemas atbildība par:
- a) savainojumu, kas nav iegūts, strādājot uz kuģa;
- b) savainojumu vai slimību, kas radusies saslimušā, savainotā vai mirušā jūrnieka nodarījuma ar iepriekšēju nodomu dēļ; un
- c) apzināti neatklātu slimību vai vārgumu pirms darba attiecību uzsākšanas.
6. Valsts tiesību aktos var paredzēt, ka kuģa īpašniekam nav jāsedz izdevumi par medicīnisko aprūpi, uzturu un izmitināšanu, kā arī apbedīšanas izdevumi, ciktāl šos izdevumus sedz valsts iestādes.
7. Kuģu īpašnieki vai viņu pārstāvji veic pasākumus, lai aizsargātu saslimušo, savainoto vai mirušo jūrnieku īpašumu, kas palicis uz kuģa, un atdotu to šiem jūrniekiem vai viņu tuvākajam radniekam.

4.3. noteikums – Veselības un drošības aizsardzība un nelaimes gadījumu novēršana

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka jūrniekiem uz kuģiem, kas kuģo ar tās karogu, tiek nodrošināta arodveselības aizsardzība un ka viņi dzīvo, strādā un mūcās uz kuģa drošā un higiēniskā vidē.
2. Katra dalībvalsts pēc apspriešanās ar attiecīgajām kuģu īpašnieku un jūrnieku pārstāvju organizācijām izstrādā un izplata valsts norādījumus par darba drošības un arodveselības vadību uz kuģiem, kas kuģo ar tās karogu, ņemot vērā attiecīgos kodeksus, norādījumus un standartus, kurus ieteikušas starptautiskas organizācijas, valsts pārvaldes iestādes un jūrniecības nozares organizācijas.
3. Katra dalībvalsts pieņem tiesību aktus un veic citus pasākumus attiecībā uz šajā nolīgumā norādītajiem jautājumiem, ņemot vērā attiecīgos starptautiskos dokumentus, kā arī standartus par darba drošību un veselības aizsardzību, kā arī nelaimes gadījumu novēršanu uz kuģiem, kas kuģo ar tās karogu.

A4.3. standarts – Veselības un drošības aizsardzība un nelaimes gadījumu novēršana

1. Tiesību aktos un citos aktos, kas jāpieņem saskaņā ar 4.3. noteikuma 3. punktu, ietver šādus jautājumus:
 - a) darba drošības un arodveselības politikas un programmu uz dalībvalsts karoga kuģiem pieņemšana, efektīva īstenošana un sekmēšana, tostarp riska novērtēšana un jūrnieku apmācība un instruēšana;
 - b) programmu nelaimes gadījumu darbā, savainojumu darbā un arodslimību novēršanai un darba drošības un arodveselības aizsardzības uzlabošanai izveidošana, iesaistot tajās jūrnieku pārstāvjus un visas citas personas, kas saistītas ar to īstenošanu, ņemot vērā aizsargpasākumus, tostarp tehniskos un izstrādes aizsargpasākumus, kolektīvo un individuālo uzdevumu izpildes procesu un kārtības aizstāšanu, kā arī izmantojot individuālo aizsardzības aprīkojumu; un
 - c) prasības par pārbaudēm, ziņošanu un nedrošu apstākļu uzlabošanu, kā arī prasības par uz kuģa notikušu darba nelaimes gadījumu izmeklēšanu un ziņošanu.
2. Izstrādājot šā standarta 1. punktā minētos noteikumus:
 - a) ņem vērā attiecīgos starptautiskos dokumentus par darba drošību un arodveselības aizsardzību kopumā un konkrētus riskus, kā arī izskata visus jautājumus par nelaimes gadījumu darbā, savainojumu darbā un arodslimību novēršanu, ja tos var attiecināt uz jūrnieku darbu, un jo īpaši uz tiem nelaimes gadījumiem darbā, savainojumiem darbā un arodslimībām, kas raksturīgas darbam jūrā;
 - b) precīzē kuģa kapteiņa un/vai ieceltās personas pienākumus uzņemties atbildību par kuģa darba drošības un arodveselības politikas un programmas īstenošanu un ievērošanu; un
 - c) norāda kuģa jūrnieku izraudzīto pilnvaroto, kas iecelts vai ievēlēts par drošības pārstāvi un piedalās kuģa drošības komitejas sēdēs. Šādas komitejas izveido uz tiem kuģiem, uz kuriem ir pieci vai vairāk jūrnieku.
3. Tiesību aktus, kas minēti 4.3. noteikuma 3. punktā, regulāri pārskata, apspriežoties ar kuģu īpašnieku un jūrnieku organizāciju pārstāvjiem, un, ja vajadzīgs, groza, lai tiktu ņemtas vērā tehnoloģiju un izpētes izmaiņas, kā arī lai veicinātu darba drošības un arodveselības politikas un programmu nepārtrauktu uzlabošanu un nodrošinātu drošu darba vidi jūrniekiem uz kuģiem, kas kuģo ar dalībvalsts karogu.
4. Ja ir izpildītas piemērojamo starptautisko dokumentu prasības par pakļaušanu pieņemama līmeņa apdraudējumam darba vietā uz kuģa un prasības par darba drošības un arodveselības politikas un programmu izstrādi un īstenošanu, tad tiek uzskatīts, ka šā nolīguma prasības ir izpildītas.
5. Kompetentā iestāde nodrošina, ka:
 - a) tiek ziņots par nelaimes gadījumiem darbā, savainojumiem darbā un arodslimībām;
 - b) tiek uzkrāta, analizēta un publicēta visaptveroša statistika par šādiem nelaimes gadījumiem un saslimšanām, kā arī attiecīgā gadījumā veikts pētījums par vispārīgajām tendencēm un noteikto apdraudējumu; un
 - c) nelaimes gadījumi darbā tiek izmeklēti.
6. Ziņošanu par darba drošības un arodveselības jautājumiem, kā arī to izmeklēšanu izstrādā tādā veidā, lai nodrošinātu jūrnieku personas datu aizsardzību.
7. Kompetentā iestāde sadarbībā ar kuģu īpašnieku un jūrnieku organizācijām veic pasākumus, lai pievērstu visu jūrnieku uzmanību informācijai par konkrētiem apdraudējumiem uz kuģa, piemēram, izvietojot oficiālus paziņojumus ar attiecīgiem norādījumiem.

8. Kompetentā iestāde pieprasa, lai kuģu īpašnieki veiktu riska novērtējumu saistībā ar darba drošības un arodveselības vadību, ņemot vērā attiecīgo statistisko informāciju par viņu kuģiem, kā arī kompetentās iestādes sniegto vispārējo statistiku.

4.4. noteikums – *Piekļuve krasta labklājības iespējām*

Katra dalībvalsts nodrošina, ka krasta labklājības iespējas, ja tādas pastāv, ir viegli pieejamas. Dalībvalsts arī veicina labklājības iespēju attīstību norādītajās ostās, lai jūrniekiem uz kuģiem, kas piestājuši tā ostā, nodrošinātu piekļuvi atbilstošām labklājības iespējām un pakalpojumiem.

A4.4. standarts – *Piekļuve krasta labklājības iespējām*

1. Katra dalībvalsts, kuras teritorijā pastāv labklājības iespējas, pieprasa, lai tās būtu pieejamas izmantošanai visiem jūrniekiem neatkarīgi no viņu valstspiederības, rases, ādas krāsas, dzimuma, reliģiskās pārliecības, politiskajiem uzskatiem vai sociālās izcelsmes, kā arī neatkarīgi no tā kuģa karoga valsts, uz kura viņi ir nodarbināti vai iesaistīti darbā.

2. Katra dalībvalsts veicina labklājības iespēju attīstību piemērotās valsts ostās un pēc apspriešanās ar attiecīgajām kuģu īpašnieku un jūrnieku organizācijām nosaka ostas, kuras tiek uzskatītas par piemērotām.

3. Katra dalībvalsts sekmē tādu labklājības padomju izveidošanu, kas regulāri pārskata labklājības iespējas un pakalpojumus, lai nodrošinātu, ka tie ir piemēroti, ņemot vērā izmaiņas jūrnieku vajadzībās, kuras rodas kuģniecības nozarē tehnoloģisko un funkcionālo jauninājumu dēļ.

5. SADAĻA

ATBILSTĪBA UN PIEMĒROŠANA

5.1.5. noteikums – *Kuģa sūdzību procedūras*

1. Katra dalībvalsts pieprasa, lai uz kuģiem, kas kuģo ar tās karogu, atrastos dokuments par kuģa procedūrām, lai taisnīgi, efektīvi un ātri izskatītu jūrnieku sūdzības par konvencijas prasību neievērošanu (tostarp jūrnieku tiesību neievērošanu).

2. Katra dalībvalsts aizliedz un soda par jūrnieku jebkāda veida vajāšanu par sūdzības iesniegšanu.

3. Šis noteikums neskar jūrnieka tiesības pieprasīt atbildzinājumu, izmantojot jebkādas juridiskus līdzekļus, kurus viņš uzskata par piemērotiem.

A5.1.5. standarts – *Kuģa sūdzību procedūras*

1. Neskarot jebkādu plašāku darbības jomu, kas var būt paredzēta valsts tiesību aktos vai koplīgumos, jūrnieki kuģa sūdzību procedūras var izmantot, lai iesniegtu sūdzības saistībā ar jebkādiem jautājumiem, kurus, iespējams, var uzskatīt par konvencijas prasību (tostarp jūrnieku tiesību) pārkāpumu.

2. Katra dalībvalsts nodrošina, lai tās tiesību aktos būtu paredzētas kuģa sūdzību procedūras, lai izpildītu 5.1.5. noteikuma prasības. Ar šādām procedūrām cenšas panākt, lai sūdzības tiktu atrisinātas pēc iespējas zemākā līmenī. Taču visos gadījumos jūrniekiem ir tiesības sūdzēties tieši kuģa kapteinim un, ja viņi to uzskata par vajadzīgu, atbilstošajās iestādēs ārpus kuģa.

3. Kuģa sūdzību procedūras ietver jūrnieka tiesības uz pavadību vai pārstāvību sūdzību procedūru laikā, kā arī drošības pasākumus pret jūrnieka iespējamo vajāšanu sūdzības iesniegšanas dēļ. Termiņš "vajāšana" ietver jebkādas nelabvēlīgas darbības, kuras pret jūrnieku veic jebkura persona tādēļ, ka jūrnieks iesniedzis sūdzību, kas nav acīmredzami nebūtiska vai ļaunprātīgi izdomāta.

4. Papildus jūrnieka darba līguma kopijai katram jūrniekam izsniedz attiecīgā kuģa piemērojamo sūdzību procedūru dokumenta kopiju. Tajā ir kompetentās iestādes kontaktinformācija kuģa karoga valstī un jūrnieka pastāvīgās dzīvesvietas valstī, ja tās atšķiras, kā arī uz kuģa esošās personas vai personu vārdi, kas jūrniekiem var konfidenciali sniegt objektīvu padomu par viņu sūdzību un citādi palīdzēt, uzraugot sūdzību procedūras, kas viņiem pieejamas uz kuģa.

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

Pēc tam, kad izdarīti visi grozījumi 2006. gada Konvencijā par darbu jūrniecībā, un ja kāda šā nolīguma puse to pieprasa, jāveic šā nolīguma piemērošanas pārskatīšana.

Sociālie partneri noslēdz šo nolīgumu ar noteikumu, ka tas stāsies spēkā ne ātrāk kā dienā, kad būs stājusies spēkā SDO 2006. gada Konvencija par darbu jūrniecībā, un šī diena ir 12 mēnešus pēc dienas, kad Starptautiskajā Darba birojā reģistrēts, ka to ratificējušas vismaz 30 SDO dalībnieces, kuru kuģu tilpības kopējais apjoms veido 33 % no pasaules bruto tilpības.

Dalībvalstis un/vai sociālie partneri var noteikt vai pieņemt jūrniekiem labvēlīgākus nosacījumus par tiem, kuri noteikti šajā nolīgumā.

Šis nolīgums neskar jebkurus stingrākus un/vai konkrētākus spēkā esošos Kopienas tiesību aktus.

Šis nolīgums neskar tiesību aktus, paražas vai vienošanās, kas attiecīgajiem jūrniekiem paredz labvēlīgākus nosacījumus. Piemēram, šā nolīguma noteikumi neskar Padomes Direktīvu 89/391/EEK par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā, Padomes Direktīvu 92/29/EEK par minimālajām drošības un veselības aizsardzības prasībām medicīniskās palīdzības uzlabošanai uz kuģiem un Padomes Direktīvu 1999/63/EK attiecībā uz Nolīgumu par jūrnieku darba laika organizēšanu (jāgroza saskaņā ar šā nolīguma A pielikumu).

Šā nolīguma īstenošana nerada tiesisku pamatu, lai pazeminātu jūrnieku vispārējo aizsardzības līmeni, kas paredzēts šā nolīguma jomā.

EIROPAS TRANSPORTA DARBINIEKU FEDERĀCIJA (ETDF)

EIROPAS KOPIENAS KUĢU ĪPAŠNIEKU ASOCIĀCIJAS (EKKĪA)

JŪRAS TRANSPORTA NOZARES DIALOGA KOMITEJAS PRIEKŠSĒDĒTĀJS

BRISELĒ, 2008. GADA 19. MAIJĀ

A PIELIKUMS

GROZĪJUMI NOLĪGUMĀ PAR JŪRNIĒKU DARBA LAIKA ORGANIZĒŠANU, KURŠ NOSLĒGTS 1998. GADA 30. SEPTEMBRĪ

Sociālie partneri apspriedēs, kuru rezultātā noslēdza Nolīgumu par 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā, papildus pārskatīja 1998. gada 30. septembrī noslēgto Nolīgumu par jūrnieku darba laika organizēšanu, lai pārbaudītu tā saderību ar atbilstīgajiem konvencijas noteikumiem un vienotos par nepieciešamajiem grozījumiem.

Tā rezultātā sociālie partneri ir vienojušies par šādiem grozījumiem Nolīgumā par jūrnieku darba laika organizēšanu:

1. Nolīguma 1. pants

Iekļauj jaunu 3. punktu:

“3. Ja ir šaubas par to, vai kāda personu kategorija šā nolīguma nozīmē ir uzskatāma par jūrniekiem, jautājumu izlemj katras dalībvalsts kompetentā iestāde, šajā jautājumā apspriedusies ar attiecīgajām kuģu īpašnieku un jūrnieku organizācijām. Saistībā ar to ņem vērā Starptautiskās Darba organizācijas Ģenerālās konferences 94. (jūrniecības) sesijā pieņemto rezolūciju attiecībā uz informāciju par profesiju grupām.”

2. Nolīguma 2. panta c) punkts

2. panta c) punktu aizstāj ar šādu punktu:

“c) “jūrnieks” ir jebkura persona, kas nodarbināta vai iesaistīta darbā, vai ieņem jebkādu amatu uz kuģa, uz kuru attiecas šis nolīgums;”.

3. Nolīguma 2. panta d) punkts

2. panta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu punktu:

“d) “kuģa īpašnieks” ir kuģa īpašnieks vai cita organizācija vai persona, piemēram, pārvaldnieks, aģents vai berbouta fraktētājs, kas uzņemies atbildību par īpašnieka kuģa darbību un kas, uzņemoties šādu atbildību, ir piekritis pārņemt pienākumus un atbildību, kuri kuģu īpašniekiem jāuzņemas saskaņā ar šo Konvenciju, neatkarīgi no tā, vai konkrētus pienākumus un atbildību kuģa īpašnieka vārdā ir uzņēmusās jebkādas citas organizācijas vai personas.”

4. Nolīguma 6. pants

6. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“1. Jūrniekiem, kas jaunāki par 18 gadiem, aizliegts nakts darbs. Šajā pantā terminu “nakts” definē saskaņā ar valstu tiesību aktiem un praksi. Tā nozīmē vismaz deviņu stundu periodu, kas sākas ne vēlāk kā pusnaktī un beidzas ne agrāk kā plkst. 5.00.

2. Kompetentā iestāde var noteikt izņēmumu, lai stingri ievērotu nakts darba ierobežojumu, ja:

a) tas var traucēt attiecīgo jūrnieku efektīvu apmācību saskaņā ar izstrādātām programmām un grafikiem; vai

b) saskaņā ar pienākuma konkrēto raksturu vai atzītu mācību programmu vajadzīgs, lai jūrniekiem, uz kuriem attiecas šis izņēmums, veiktu pienākumus naktī, un iestāde, apspriedusies ar attiecīgajām kuģu īpašnieku un jūrnieku organizācijām, nolemj, ka darbs nekaitēs viņu veselībai vai labsajūtai.

3. Ir aizliegts nodarbināt, iesaistīt darbā vai veikt darbu jūrniekiem, kas jaunāki par 18 gadiem, ja darbs var apdraudēt viņu veselību vai drošību. Šāda veida darbus nosaka dalībvalstu tiesību akti vai noteikumi vai kompetentā iestāde, apspriedusies ar attiecīgajām kuģu īpašnieku un jūrnieku organizācijām saskaņā ar attiecīgajiem starptautiskajiem standartiem.”

5. Nolīguma 13. pants

13. panta 1. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādiem punktiem:

- “1. Jūrniekiem aizliegts strādāt uz kuģa, kamēr nav apstiprināts, ka viņu veselības stāvoklis ir pietiekami labs, lai veiktu darba pienākumus.
2. Pieļaujami tikai šajā nolīgumā paredzētie izņēmumi.
3. Kompetentā iestāde pieprasa, lai jūrniekiem pirms darba sākšanas uz kuģa būtu derīga medicīniskā izziņa, kas apstiprina, ka viņu veselības stāvoklis ir pietiekami labs, lai veiktu darba pienākumus jūrā.
4. Lai nodrošinātu, ka medicīniskajā izziņā ir atspoguļots jūrnieku patiesais veselības stāvoklis, ņemot vērā viņiem veicamos pienākumus, kompetentā iestāde, apspriedusies ar attiecīgajām kuģu īpašnieku un jūrnieku organizācijām un pienācīgi ievērojot piemērojamās starptautiskās pamatnostādnes, nosaka medicīniskās pārbaudes un izziņas raksturu.
5. Šis nolīgums neierobežo grozīto 1978. gada Starptautisko konvenciju par jūrnieku sagatavošanas, sertificēšanas un sardzes pildīšanas standartiem (“STCW”). Kompetentā iestāde šā panta 1. un 2. punkta mērķim pieņem medicīnisko izziņu, ko izsniedz saskaņā ar STCW prasībām. Līdzīgā veidā tiek pieņemta šīm prasībām atbilstoša medicīniskā izziņa, kas izsniegta jūrniekiem, uz kuriem neattiecas STCW.
6. Medicīnisko izziņu izsniedz attiecīgi kvalificēts praktizējošs ārsts vai gadījumā, ja izziņa attiecas tikai uz redzi, persona, kuru kompetentā iestāde ir atzinusi par kvalificētu šādas izziņas izsniegšanai. Praktizējošam ārstam jābūt profesionālā ziņā pilnīgi neatkarīgam, izdarot medicīnisko slēdzienu un veicot medicīniskās pārbaudes.
7. Jūrniekiem, kuriem attiecīgā izziņa ir atteikta vai kuriem ir noteikti ierobežojumi attiecībā uz viņu spēju strādāt, jo īpaši attiecībā uz laiku, darba jomu vai darbības apgabalu, piedāvā iespēju veikt papildu pārbaudi pie kāda cita neatkarīga praktizējoša ārsta vai neatkarīga medicīniskā speciālista.
8. Visās medicīniskajās izziņās īpaši norāda, ka:
 - a) attiecīgā jūrnieka dzirde un redze, kā arī gadījumā, ja jūrnieku paredzēts nodarbināt amatā, kurā darba pienākumu izpildi var ietekmēt krāsu redzes traucējumi, krāsu redze ir apmierinoša; un
 - b) attiecīgais jūrnieks necieš no kādas medicīniskas problēmas, kas var pasliktināties, strādājot jūrā, vai padarīt jūrnieku par nespējīgu veikt savu darbu, vai apdraudēt citu uz klāja esošu personu veselību.
9. Ja vien konkrēto pienākumu dēļ, kas jāveic attiecīgajam jūrniekam, vai saskaņā ar STCW nav vajadzīgs īsāks laikposms:
 - a) medicīniskā izziņa ir derīga ne ilgāk kā divus gadus, ja vien jūrnieks nav jaunāks par 18 gadiem, šajā gadījumā maksimālais derīguma termiņš ir viens gads;
 - b) izziņas par krāsu redzi maksimālais derīguma termiņš ir seši gadi.

10. Steidzamos gadījumos kompetentā iestāde var atļaut jūrniekam strādāt bez derīgas medicīniskās izziņas līdz nākamajai iebraukšanas ostai, kur jūrnieks no kvalificēta praktizējoša ārsta var saņemt medicīnisko izziņu, ar noteikumu, ka:
- a) šādas atļaujas laikposms nepārsniedz trīs mēnešus; un
 - b) attiecīgajam jūrniekam ir nesen izdota medicīniskā izziņa, kuras derīgums ir beidzies.
11. Ja izziņas derīgums beidzas reisa laikā, tā arī turpmāk ir spēkā līdz nākamajai iebraukšanas ostai, kurā jūrnieks no kvalificēta praktizējoša ārsta var saņemt medicīnisko izziņu, ar noteikumu, ka šis laikposms nepārsniedz trīs mēnešus.
12. Medicīniskajām izziņām, kas izsniegtas jūrniekiem, kuri strādā uz kuģiem, kas parasti iesaistīti starptautiskos reisos, jābūt vismaz angļu valodā.”
13. panta 1. un 2. punkta turpmākie teikumi kļūst par 13. līdz 15. punktu.
6. Nolīguma 16. pants
- Pirmo teikumu aizstāj ar šādu teikumu:
- “Visiem jūrniekiem ir tiesības uz ikgadēju apmaksātu atvaļinājumu. Ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu aprēķina, par pamatu ņemot vismaz 2,5 kalendārās dienas par katru nostrādāto mēnesi un proporcionāli nepilniem mēnešiem.”
-

II

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

PADOME

PADOMES LĒMUMS

(2008. gada 27. novembris)

par to, lai Eiropas Kopienas un tās dalībvalstu vārdā noslēgtu protokolu Nolīgumam starp Eiropas Kopieni un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos attiecībā uz Bulgārijas Republikas un Rumānijas piedalīšanos kā līgumslēdzējām pusēm pēc to pievienošanās Eiropas Savienībai

(2009/392/EK)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 310. pantu saistībā ar 300. panta 2. punkta pirmās daļas otro teikumu un 300. panta 3. punkta otro daļu,

ņemot vērā Pievienošanās līgumam pievienoto Pievienošanās aktu un jo īpaši tā 6. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta piekrišanu,

tā kā:

(2) Saskaņā ar Padomes 2008. gada 26. maija Lēmumu minētais protokols ir parakstīts Eiropas Kopienas un tās dalībvalstu vārdā 2008. gada 27. maijā, ņemot vērā tā noslēgšanu vēlāk.

(3) Protokols būtu jānoslēdz,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

1. pants

Ar šo Eiropas Kopienas un tās dalībvalstu vārdā tiek apstiprināts Protokols Nolīgumam starp Eiropas Kopieni un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos attiecībā uz Bulgārijas Republikas un Rumānijas piedalīšanos kā līgumslēdzējām pusēm pēc to pievienošanās Eiropas Savienībai.

Protokola teksts ir pievienots šim lēmumam.

(1) Padome 2006. gada 5. maijā pilnvaroja Komisiju risināt sarunas ar Šveices Konfederāciju par protokolu Nolīgumam starp Eiropas Kopieni un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos attiecībā uz Bulgārijas Republikas un Rumānijas piedalīšanos kā līgumslēdzējām pusēm pēc to pievienošanās Eiropas Savienībai.

2. pants

Padomes priekšsēdētājs Kopienas un tās dalībvalstu vārdā sniedz paziņojumu par apstiprinājumu saskaņā ar protokola 6. pantā paredzētajiem noteikumiem.

3. pants

Šo lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2008. gada 27. novembrī

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
L. CHATEL*

PROTOKOLS

noīgumam starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos attiecībā uz Bulgārijas Republikas un Rumānijas piedalīšanos kā līgumslēdzējām pusēm pēc to pievienošanās Eiropas Savienībai

EIROPAS KOPIENA,

ko pārstāv Eiropas Savienības Padome, un

BEĻĢIJAS KARALISTE,

BULGĀRIJAS REPUBLIKA,

ČEHIJAS REPUBLIKA,

DĀNIJAS KARALISTE,

VĀCIJAS FEDERATĪVĀ REPUBLIKA,

IGAUNIJAS REPUBLIKA,

ĪRIJA,

GRIEĶIJAS REPUBLIKA,

SPĀNIJAS KARALISTE,

FRANCIJAS REPUBLIKA,

ITĀLIJAS REPUBLIKA,

KIPRAS REPUBLIKA,

LATVIJAS REPUBLIKA,

LIETUVAS REPUBLIKA,

LUKSEMBURGAS LIELHERCOGISTE,

UNGĀRIJAS REPUBLIKA,

MALTA,

NĪDERLANDES KARALISTE,

AUSTRIJAS REPUBLIKA,

POLIJAS REPUBLIKA,

PORTUGĀLES REPUBLIKA,

RUMĀNIJA,

SLOVĒNIJAS REPUBLIKA,

SLOVĀKIJAS REPUBLIKA,

SOMIJAS REPUBLIKA,

ZVIEDRIJAS KARALISTE,

LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTĀ KARALISTE,

turpmāk "dalībvalstis", kuras arī pārstāv Eiropas Savienības Padome,

no vienas puses, un

ŠVEICES KONFEDERĀCIJA, turpmāk "Šveice",

no otras puses,

turpmāk "Līgumslēdzējas puses",

ŅEMOT VĒRĀ 1999. gada 21. jūnija Nolīgumu starp Eiropas Kopien un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos (turpmāk "Nolīgums"), kas stājas spēkā 2002. gada 1. jūnijā;

ŅEMOT VĒRĀ 2004. gada 26. oktobra protokolu 1999. gada 21. jūnija Nolīgumam starp Eiropas Kopien un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos, kurā Čehijas Republika, Igaunijas Republika, Kipras Republika, Latvijas Republika, Lietuvas Republika, Ungārijas Republika, Maltas Republika, Polijas Republika, Slovēnijas Republika un Slovākijas Republika piedalās kā līgumslēdzējas puses saskaņā ar to pievienošanos Eiropas Savienībai (turpmāk "2004. gada protokols"), kas stājas spēkā 2006. gada 1. aprīlī;

ŅEMOT VĒRĀ Bulgārijas Republikas un Rumānijas (turpmāk "jaunās dalībvalstis") pievienošanos Eiropas Savienībai 2007. gada 1. janvārī;

TĀ KĀ jaunajām dalībvalstīm jāklūst par Nolīguma līgumslēdzējām pusēm;

IEVĒROJOT TO, ka Pievienošanās akts pilnvaro Eiropas Savienības Padomi Eiropas Savienības dalībvalstu vārdā slēgt Nolīguma protokolu par jauno dalībvalstu pievienošanos,

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

1. pants

1. Jaunās dalībvalstis ar šo kļūst par Nolīguma līgumslēdzējām pusēm.

2. Stājoties spēkā šim protokolam, nolīguma noteikumi jaunajām dalībvalstīm ir saistoši tāpat kā Nolīguma pašreizējām līgumslēdzējām pusēm saskaņā ar noteikumiem, kas izklāstīti šajā protokolā.

2. pants

Nolīguma noteikumu daļā un tā I pielikumā veic šādus pielāgumus.

1. Nolīguma līgumslēdzēju pušu sarakstu aizstāj ar šādu sarakstu:

"EIROPAS KOPIENA,

BEIĻĢIJAS KARALISTE,

BULGĀRIJAS REPUBLIKA,

ČEHIJAS REPUBLIKA,

DĀNIJAS KARALISTE,

VĀCIJAS FEDERATĪVĀ REPUBLIKA,

IGAUNIJAS REPUBLIKA,

ĪRIJA,

GRIEĶIJAS REPUBLIKA,

SPĀNIJAS KARALISTE,

FRANCIJAS REPUBLIKA,

ITĀLIJAS REPUBLIKA,

KIPRAS REPUBLIKA,

LATVIJAS REPUBLIKA,

LIETUVAS REPUBLIKA,

LUKSEMBURGAS LIELHERCOGISTE,

UNGĀRIJAS REPUBLIKA,

MALTA,

NĪDERLANDES KARALISTE,

AUSTRIJAS REPUBLIKA,

POLIJAS REPUBLIKA,

PORTUGĀLES REPUBLIKA,

RUMĀNIJA,

SLOVĒNIJAS REPUBLIKA,

SLOVĀKIJAS REPUBLIKA,

SOMIJAS REPUBLIKA,

ZVIEDRIJAS KARALISTE,

LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTĀ KARALISTE,

no vienas puses, un

ŠVEICES KONFEDERĀCIJA,

no otras puses,";

2. Nolīguma 10. pantu groza šādi:

a) pēc 1.a punkta iekļauj šādu punktu:

“1.b Laikposmā, kas nepārsniedz divus gadus no dienas, kad stājas spēkā šā nolīguma protokols attiecībā uz Bulgārijas Republikas un Rumānijas piedalīšanos kā līgumslēdzējām pusēm, Šveice var saglabāt kvantitatīvos ierobežojumus attiecībā uz Šveicē nodarbināto darba ņēmēju un pašnodarbināto personu, kas ir Bulgārijas Republikas un Rumānijas valstspiederīgie, piekļuvi divām šādām uzturēšanās kategorijām: uzturēšanās, kas pārsniedz četrus mēnešus, bet ir īsāka par vienu gadu, un uzturēšanās uz vienu gadu vai ilgāk. Nav kvantitatīvu ierobežojumu attiecībā uz uzturēšanos, kas īsāka par četriem mēnešiem.

Pirms iepriekšminētā pārejas posma beigām, pamatojoties uz Šveices ziņojumu, Apvienotā komiteja pārskata jauno dalībvalstu valstspiederīgajiem piemērotā pārejas perioda darbību. Pabeidzot pārskatīšanu, un ne vēlāk kā līdz iepriekšminētā laikposma beigām Šveice paziņo Apvienotajai komitejai, vai tā turpinās piemērot kvantitatīvos ierobežojumus darba ņēmējiem, kas nodarbināti Šveicē. Šveice var turpināt piemērot minētos pasākumus līdz pieciem gadiem no iepriekšminētā protokola stāšanās spēkā. Šāda paziņojuma nesāņemšanas gadījumā pārejas posms beidzas, beidzoties pirmajā daļā minētajam divu gadu laikposmam.

Šajā punktā noteiktā pārejas posma beigās atceļ visus kvantitatīvos ierobežojumus, kas piemērojami attiecībā uz Bulgārijas Republikas un Rumānijas valstspiederīgajiem. Šis dalībvalstis ir tiesīgas ieviest tādus pašus kvantitatīvos ierobežojumus Šveices valstspiederīgajiem minētajā laikposmā.”;

b) pēc 2.a punkta iekļauj šādu punktu:

“2.b Laikposmā, kas nepārsniedz divus gadus no dienas, kad stājas spēkā šā nolīguma protokols attiecībā uz Bulgārijas Republikas un Rumānijas piedalīšanos kā līgumslēdzējām pusēm, Šveice un Bulgārijas Republika un Rumānija attiecībā pret kādas Līgumslēdzējas puses darba ņēmējiem, kuri strādā to teritorijā, var saglabāt kontroli attiecībā uz to darba ņēmēju prioritāti, kas iekļauti to pastāvīgajā darba tirgū, kā arī attiecībā uz algas un darba apstākļiem, kas piemērojami attiecīgās Līgumslēdzējas puses pilsoņiem. Tādu pašu kontroli var

saglabāt attiecībā uz personām, kuras nodrošina pakalpojumus četrās nozarēs, kā minēts nolīguma 5. panta 1. punktā: dārzkopības pakalpojumi, būvniecība, iekļaujot saistītās nozares, apsardzes darbība, ēku tīrīšana un apkope (attiecīgi NACE (*) kodi 01.41; 45.1 līdz 4; 74.60; 74.70). Šveice 1.b, 2.b, 3.b un 4.c punktā paredzētajā pārejas posmā attiecībā uz piekļuvi tās darba tirgum dod priekšroku darba ņēmējiem, kuri ir jauno dalībvalstu valstspiederīgie, nevis darba ņēmējiem, kas ir tādu valstu valstspiederīgie, kuras nav ES un EBTA dalībvalstis. Dodot priekšroku darba ņēmējiem, kas iekļauti pastāvīgajā darba tirgū, kontrole netiks piemērota to pakalpojumu sniedzējiem, kuri liberalizēti ar īpašu vienošanos starp Līgumslēdzējām pusēm attiecībā uz pakalpojumu sniegšanu (ietverot nolīgumu par dažiem publiskā iepirkuma aspektiem, ciktāl tas attiecas uz pakalpojumu sniegšanu). Tajā pašā laikposmā var saglabāt kvalifikācijas prasības attiecībā uz uzturēšanās atļaujām laikposmam, kas īsāks par četriem mēnešiem (**), un attiecībā uz personām, kuras nodrošina pakalpojumus četrās iepriekšminētajās nozarēs, kas minētas nolīguma 5. panta 1. punktā.

Divos gados no dienas, kad stājas spēkā šā nolīguma protokols attiecībā uz Bulgārijas Republikas un Rumānijas piedalīšanos kā līgumslēdzējām pusēm, Apvienotā komiteja pārskata pārejas pasākumu darbību, kas iekļauti šajā punktā, pamatojoties uz ziņojumu, kuru sagatavo katra no Līgumslēdzējām pusēm, kas tos īsteno. Pabeidzot pārskatīšanu, un ne vēlāk kā divus gadus no iepriekšminētā protokola stāšanās spēkā Līgumslēdzēja puse, kas ir īstenojusi pārejas posma pasākumus, kuri ietverti šajā punktā, un kas ir informējusi Apvienoto komiteju par savu nodomu turpināt piemērot šādus pārejas pasākumus, var turpināt to darīt līdz pieciem gadiem no iepriekšminētā protokola spēkā stāšanās. Šāda paziņojuma nesāņemšanas gadījumā pārejas posms beigsies, beidzoties pirmajā daļā minētajam divu gadu laikposmam.

Šajā punktā noteiktā pārejas posma beigās visi šajā punktā minētie ierobežojumi tiek atcelti.”

(*) NACE: Padomes Regula (EEK) Nr. 3037/90 (1990. gada 9. oktobris) par saimniecisko darbību statistisko klasifikāciju Eiropas Kopienā (OV L 293, 24.10.1990., 1. lpp.). Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

(**) Darba ņēmēji var iesniegt pieteikumus īstermiņa uzturēšanās atļaujām saskaņā ar kvotām, kuras minētas 3.a punktā, uz laiku, kas ir pat īsāks par četriem mēnešiem.;

c) pēc 3.a punkta iekļauj šādu punktu:

“3.b Stājoties spēkā šā nolīguma protokolam attiecībā uz Bulgārijas Republikas un Rumānijas piedalīšanos kā līgumslēdzējām pusēm, un līdz 1.b punktā noteiktā laikposma beigām Šveice kopējās kvotas trešām valstīm ietvaros ik gadu (*pro rata temporis*) rezervēs Šveicē nodarbinātiem darba ņēmējiem un pašnodarbinātām personām, kas ir Bulgārijas Republikas un Rumānijas valstspiederīgie, jaunu uzturēšanās atļauju (*) minimālo skaitu saskaņā ar šādu plānu:

Periods	Atļauju skaits laikposmā, kas ir gads vai pārsniedz vienu gadu	Atļauju skaits laikposmā, kas ir ilgāks par četriem mēnešiem un isāks par vienu gadu
Līdz pirmā gada beigām	362	3 620
Līdz otrā gada beigām	523	4 987
Līdz trešā gada beigām	684	6 355
Līdz ceturtā gada beigām	885	7 722
Līdz piektā gada beigām	1 046	9 090

(*) Šīs atļaujas tiks piešķirtas papildus nolīguma 10. pantā minētajām kvotām, kuras ir rezervētas darbiniekiem un pašnodarbinātām personām, kas nolīguma parakstīšanas dienā (1999. gada 21. jūnijā) ir dalībvalstu valstspiederīgie un to dalībvalstu valstspiederīgie, kuras kļuva par šā nolīguma Līgumslēdzējām pusēm ar 2004. gada protokolu. Šīs atļaujas arī ir papildus tām atļaujām, kuras piešķir, balstoties uz pašreizējiem divpusējiem nolīgumiem par stažieru apmaiņu starp Šveici un jaunajām dalībvalstīm.”;

d) pēc 4.b punkta iekļauj šādu punktu:

“4.c Tā laikposma beigās, kas minēts 1.b punktā un šajā punktā, un līdz desmit gadiem pēc šā nolīguma protokola attiecībā uz Bulgārijas Republikas un Rumānijas piedalīšanos kā līgumslēdzējām pusēm spēkā stāšanās, attiecībā uz šo jauno dalībvalstu valstspiederīgajiem piemēro šā nolīguma 10. panta 4. punktu.

Nozīmīgu darba tirgus traucējumu un traucējumu draudu gadījumā Šveicei un jebkurai no jaunajām dalībvalstīm, kura ir īstenojusi pārejas pasākumus, jāpaziņo par šiem apstākļiem Apvienotajai komitejai līdz 2.b punkta 2. apakšpunktā minētā piecu gadu pārejas posma beigām. Šajā gadījumā valsts, kas iesniegusi paziņojumu, var turpināt piemērot darba ņēmējiem, kuri nodarbināti tās teritorijā, pasākumus, kas aprakstīti 1.b, 2.b un 3.b punktā, līdz septiņiem gadiem pēc iepriekšminētā protokola stāšanās spēkā. Tādā gadījumā ikgadējais uzturēšanās atļauju skaits, kas minēts 1.b punktā, būs:

Periods	Atļauju skaits laikposmā, kas ir gads vai pārsniedz vienu gadu	Atļauju skaits laikposmā, kas ir ilgāks par četriem mēnešiem un isāks par vienu gadu
Līdz sestā gada beigām	1 126	10 457
Līdz septītā gada beigām	1 207	11 664”

e) pēc 5.a punkta iekļauj šādu punktu:

“5.b Pārejas noteikumi 1.b, 2.b, 3.b un 4.c punktā, jo īpaši tie, kas minēti 2.b punktā attiecībā uz priekšrocībām darba ņēmējiem, kuri iekļauti pastāvīgajā darba tirgū, un kontroli attiecībā uz algām un darba apstākļiem, neattiecinā uz darba ņēmējiem un pašnodarbinātām personām, kurām dienā, kad stājas spēkā šā nolīguma protokols attiecībā uz Bulgārijas Republikas un Rumānijas piedalīšanos kā līgumslēdzējām pusēm, ir atļauts veikt saimniecisko darbību Līgumslēdzēju pušu teritorijā. Minētās personas jo īpaši var izmantot profesionālas un ģeogrāfiskās mobilitātes priekšrocības.

Uzturēšanās atļauju turētāji, kuru atļaujas ir derīgas uz īsāku laikposmu nekā viens gads, ir tiesīgi tās atjaunot; attiecībā pret šiem uzturēšanās atļaujas turētājiem kvantitātes kvotas limita pārsniegšana nevar tikt piemērota. Uzturēšanās atļauju turētājiem, kuru atļaujas ir derīgas vienu gadu vai ilgāk par vienu gadu, ir tiesības uzturēšanās atļaujas pagarināt automātiski. Tādējādi minētajiem darba ņēmējiem un pašnodarbinātajām personām būs piešķirta izmantot brīvas pārvietošanās tiesības, kas piešķirtas reģistrētām personām saskaņā ar šā nolīguma pamatnoteikumiem, jo īpaši ar tā 7. pantu, no iepriekšminētā Protokola stāšanās spēkā.”

3) Nolīguma I pielikuma 27. panta 2. punktā atsauci uz 10. panta 2., 2.a, 4.a un 4.b punktu aizstāj ar atsauci uz 10. panta 2., 2.a, 2.b, 4.a, 4.b un 4.c punktu.

3. pants

Atkāpjoties no Nolīguma I pielikuma 25. panta, piemēro šā protokola 1. pielikumā minētos pārejas posmus.

4. pants

1. Nolīguma II pielikumu groza saskaņā ar šā protokola 2. pielikumu.

2. Nolīguma III pielikumu pielāgo ar Apvienotās komitejas lēmumu, kura izveidota saskaņā ar Nolīguma 14. pantu.

5. pants

1. Šā protokola 1. un 2. pielikums ir tā sastāvdaļa.

2. Šis protokols un 2004. gada protokols ir nolīguma sastāvdaļa.

6. pants

1. Šo protokolu Eiropas Savienības Padome Eiropas Kopienas un tās dalībvalstu vārdā un Šveice ratificē vai apstiprina saskaņā ar to attiecīgajām procedūrām.

2. Eiropas Savienības Padome un Šveice viena otru informē par šo procedūru pabeigšanu.

7. pants

Šis protokols stājas spēkā pirmā mēneša pirmajā dienā pēc pēdējā paziņojuma par ratifikāciju vai apstiprināšanu.

8. pants

Šis protokols paliek spēkā uz to pašu laiku un saskaņā ar to pašu kārtību kā nolīgums.

9. pants

1. Šis protokols, kā arī tam pievienotās deklarācijas, ir sagatavots divos eksemplāros angļu, bulgāru, čehu, dāņu, franču, grieķu, holandiešu, igauņu, itāļu, latviešu, lietuviešu, maltiešu, poļu, portugāļu, rumāņu, slovāku, slovēņu, somu, spāņu, ungāru, vācu un zviedru valodā; visi minētie teksti ir vienlīdz autentiski.

2. Nolīguma, tostarp tā pielikumu un protokolu, un Nobeiguma akta bulgāru un rumāņu valodas versijas ir vienlīdz autentiskas. Apvienotā komiteja, kas izveidota ar Nolīguma 14. pantu, apstiprina Nolīguma autentiskos tekstus jaunajās valodās.

Съставено в Брюксел, на двадесет и седми май две хиляди и осма година.

Hecho en Bruselas, el veintisiete de mayo de dos mil ocho.

V Bruselu dne dvacátého sedmého května dva tisíce osm.

Udfærdiget i Bruxelles den syvogtyvende maj to tusind og otte.

Geschehen zu Brüssel am siebenundzwanzigsten Mai zweitausendacht.

Kahe tuhande kaheksanda aasta maikuu kahekümne seitsmendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι εφτά Μαΐου δύο χιλιάδες οκτώ.

Done at Brussels on the twenty-seventh day of May in the year two thousand and eight.

Fait à Bruxelles, le vingt-sept mai deux mille huit.

Fatto a Bruxelles, addì ventisette maggio duemilaotto.

Briselē, divtūkstoš astotā gada divdesmit septītajā maijā.

Priimta du tūkstančiai aštuntų metų gegužės dvidešimt septintą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-nyolcadik év május havának huszonhetedik napján.

Maġmul fi Brussell, fis-sebġha u għoxrin jum ta' Mejju tas-sena elfejn u tmienja.

Gedaan te Brussel, de zevenentwintigste mei tweeduizend acht.

Sporządzono w Brukseli, dnia dwudziestego siódmego maja roku dwa tysiące ósmego.

Feito em Bruxelas, em vinte e sete de Maio de dois mil e oito.

Întocmit la Bruxelles, douăzeci și șapte mai două mii opt.

V Bruseli dňa dvadsiateho siedmeho mája dvetisícosem.

V Bruslju, dne sedemindvajsetega maja leta dva tisoč osem.

Tehty Brysselissä kahdentenäkymmenentenäseitsemäntenä päivänä toukokuuta vuonna kaksi-tuhattakahdeksan.

Som skedde i Bryssel den tjugosjunde maj tjugohundraåtta.

За държавите-членки
 Por los Estados miembros
 Za členské státy
 For medlemsstaterne
 Für die Mitgliedstaaten
 Liikmesriikide nimel
 Για τα κράτη μέλη
 For the Member States
 Pour les États membres
 Per gli Stati membri
 Dalībvalstu vārdā
 Valstybių narių vardu
 A tagállamok részéről
 Għall-Istati Membri
 Voor de lidstaten
 W imieniu państw członkowskich
 Pelos Estados-Membros
 Pentru statele membre
 Za členské štáty
 Za države članice
 Jäsenvaltioiden puolesta
 På medlemsstaternas vägnar

За Европейската общност
 Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 Az Európai Közösség részéről
 Għall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 För Europeiska gemenskapen

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
 Pour la Confédération suisse
 Per la Confederazione svizzera

—

1. PIELIKUMS

Pārejas pasākumi zemes iegādei un otrai dzīvesvietai

1. Bulgārijas Republika

Bulgārijas Republika uz pieciem gadiem no šā protokola spēkā stāšanās dienas var atstāt spēkā ierobežojumus, kuri protokola parakstīšanas laikā tās tiesību aktos noteikti attiecībā uz īpašumtiesībām uz zemi otriem mājokļiem un kuri attiecas uz Šveices valstspiederīgajiem, kuri nav Bulgārijas Republikas iedzīvotāji, un uz juridiskām personām, kas ir izveidotas saskaņā ar Šveices tiesību aktiem.

Šveices valstspiederīgajiem, kuri Bulgārijā uzturas likumīgi, nepiemēro ne šā punkta iepriekšējās daļas noteikumus, ne arī jebkādus noteikumus un procedūras, ko neattiecinā uz Bulgārijas valstspiederīgajiem.

Bulgārijas Republika uz septiņiem gadiem no šā protokola spēkā stāšanās dienas var atstāt spēkā ierobežojumus, kuri protokola parakstīšanas laikā tās tiesību aktos noteikti attiecībā uz lauksaimniecības zemes, mežu un mežsaimniecības zemes iegūšanu Šveices valstspiederīgajiem un uz juridiskām personām, kas ir izveidotas saskaņā ar Šveices tiesību aktiem. Attiecībā uz lauksaimniecības zemes, mežu un mežsaimniecības zemes iegūšanu pret Šveices valstspiederīgo nekādā ziņā nevar izturēties mazāk labvēlīgi nekā šā protokola parakstīšanas dienā vai ierobežojošākā veidā nekā attiecībā pret trešās valsts valstspiederīgo.

Uz pašnodarbinātiem lauksaimniekiem, kuri ir Šveices valstspiederīgie un kuri vēlas veikt uzņēmējdarbību un dzīvot Bulgārijas Republikā, neattiecas iepriekšējās daļas noteikumi vai jebkādas citas procedūras, kuras atšķiras no tām, ko piemēro Bulgārijas Republikas valstspiederīgajiem.

Šo pārejas posma pasākumu vispārēju pārskatīšanu veic trešajā gadā pēc šā protokola spēkā stāšanās dienas. Apvienotā komiteja var izlemt par pārejas posma, kurš norādīts pirmajā daļā, saīsināšanu vai izbeigšanu.

2. Rumānija

Rumānija uz pieciem gadiem no šā protokola spēkā stāšanās dienas var atstāt spēkā ierobežojumus, kuri protokola parakstīšanas laikā tās tiesību aktos noteikti attiecībā uz īpašumtiesībām uz zemi otriem mājokļiem un kuri attiecas uz Šveices valstspiederīgajiem, kuri nav Rumānijas iedzīvotāji, un uz uzņēmumiem, kas ir izveidoti saskaņā ar Šveices tiesību aktiem un kas nedz veic uzņēmējdarbību, nedz kuriem ir filiāles vai pārstāvniecības Rumānijas teritorijā.

Šveices valstspiederīgajiem, kuri Rumānijā uzturas likumīgi, nepiemēro ne šā punkta iepriekšējās daļas noteikumus, ne arī jebkādus noteikumus un procedūras, ko neattiecinā uz Rumānijas valstspiederīgajiem.

Rumānija uz septiņiem gadiem no šā protokola spēkā stāšanās dienas var atstāt spēkā ierobežojumus, kuri protokola parakstīšanas laikā tās tiesību aktos noteikti attiecībā uz lauksaimniecības zemes, mežu un mežsaimniecības zemes iegādi Šveices valstspiederīgajiem un uz uzņēmumiem, kas ir izveidoti saskaņā ar Šveices tiesību aktiem un kas nedz veic uzņēmējdarbību, nedz ir reģistrēti Rumānijā. Attiecībā uz lauksaimniecības zemes, mežu un mežsaimniecības zemes iegūšanu pret Šveices valstspiederīgo nekādā ziņā nevar izturēties mazāk labvēlīgi nekā šā protokola parakstīšanas dienā vai ierobežojošākā veidā nekā attiecībā pret trešās valsts valstspiederīgo.

Pašnodarbinātiem lauksaimniekiem, kas ir Šveices valstspiederīgie un kas vēlas veikt uzņēmējdarbību un dzīvot Rumānijā, nepiemēro šā punkta iepriekšējās daļas noteikumus vai jebkādas procedūras, ko neattiecinā uz Rumānijas valstspiederīgajiem.

Šo pārejas posma pasākumu vispārēju pārskatīšanu veic trešajā gadā pēc šā protokola spēkā stāšanās dienas. Apvienotā komiteja var izlemt par pārejas posma, kurš norādīts pirmajā daļā, saīsināšanu vai izbeigšanu.

2. PIELIKUMS

Nolīguma starp Eiropas Kopieni un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos II pielikumu groza šādi.

1. Zem virsraksta "Lai īstenotu šo nolīgumu, regulu pielāgo šādi:" nolīguma II pielikuma A iedaļas 1. punktu groza šādi:

a) minētā punkta i) apakšpunktam attiecībā uz III pielikuma A daļu pēc pēdējā ieraksta "Slovākija – Šveice" pievieno šādu tekstu:

"Bulgārija – Šveice

Nav.

Rumānija – Šveice

Nav konvencijas.;"

b) minētā punkta j) apakšpunktā attiecībā uz III pielikuma B daļu pēc pēdējā ieraksta "Slovākija – Šveice" pievieno šādu tekstu:

"Bulgārija – Šveice

Nav.

Rumānija – Šveice

Nav konvencijas."

2. Zem virsraksta "A iedaļa: Tiesību akti, uz kuriem izdarīta atsauce" 1. punktā "Regula (EEK) Nr. 1408/71" pēc "304 R 631: Regula (EK) Nr. 631/2004..." iekļauj šādu tekstu:

"2. iedaļa (Personu pārvietošanās brīvība – sociālais nodrošinājums) Padomes Regulā (EK) Nr. 1791/2006 (2006. gada 20. novembris), ar ko pielāgo atsevišķas regulas un lēmumus brīvas preču aprites, personu pārvietošanās brīvības, uzņēmējdarbības tiesību, konkurences politikas, lauksaimniecības (tostarp tiesību akti veterinārijas un fitosanitārijas jomā), transporta politikas, nodokļu, statistikas, enerģētikas, vides, sadarbības tieslietu un iekšlietu jomā, muitas savienības, ārējo attiecību, kopējās ārpolitikas un drošības politikas un iestāžu jomā saistībā ar Bulgārijas un Rumānijas pievienošanu, ciktāl tās noteikumi attiecas uz Kopienas tiesību aktiem, kas minēti šā nolīguma II pielikumā."

3. Zem virsraksta "A iedaļa: Tiesību akti, uz kuriem izdarīta atsauce" 2. punktā "Regula (EEK) Nr. 574/72" pēc "304 R 631: Regula (EK) Nr. 631/2004..." iekļauj šādu tekstu:

"2. iedaļa (Personu pārvietošanās brīvība – sociālais nodrošinājums) Padomes Regulā (EK) Nr. 1791/2006 (2006. gada 20. novembris), ar ko pielāgo atsevišķas regulas un lēmumus brīvas preču aprites, personu pārvietošanās brīvības, uzņēmējdarbības tiesību, konkurences politikas, lauksaimniecības (tostarp tiesību akti veterinārijas un fitosanitārijas jomā), transporta politikas, nodokļu, statistikas, enerģētikas, vides, sadarbības tieslietu un iekšlietu jomā, muitas savienības, ārējo attiecību, kopējās ārpolitikas un drošības politikas un iestāžu jomā saistībā ar Bulgārijas un Rumānijas pievienošanu, ciktāl tās noteikumi attiecas uz Kopienas tiesību aktiem, kas minēti šā nolīguma II pielikumā."

4. Zem virsraksta "B iedaļa: Tiesību akti, kurus Līgumslēdzējas puses ņems vērā" "4. punkta 18. daļā 383 D 0117: Lēmums Nr. 117...", "4. punkta 27. daļā 388 D 64: Lēmums Nr. 136...", "4. punkta 37. daļā 393 D 825: Lēmums Nr. 150..." pēc "12003 TN 02/02 A: Akts, kas attiecas uz Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, ... pievienošanās nosacījumiem" un "4. punkta 77. daļā: Lēmums Nr. 192 ..." iekļauj šādu tekstu:

"2. iedaļa (Personu pārvietošanās brīvība – sociālais nodrošinājums) Padomes Regulā (EK) Nr. 1791/2006 (2006. gada 20. novembris), ar ko pielāgo atsevišķas regulas un lēmumus brīvas preču aprites, personu pārvietošanās brīvības, uzņēmējdarbības tiesību, konkurences politikas, lauksaimniecības (tostarp tiesību akti veterinārijas un fitosanitārijas jomā), transporta politikas, nodokļu, statistikas, enerģētikas, vides, sadarbības tieslietu un iekšlietu jomā, muitas savienības, ārējo attiecību, kopējās ārpolitikas un drošības politikas un iestāžu jomā saistībā ar Bulgārijas un Rumānijas pievienošanu, ciktāl tās noteikumi attiecas uz Kopienas tiesību aktiem, kas minēti šā nolīguma II pielikumā."

5. Darba ņēmējiem, kuri ir Bulgārijas Republikas un Rumānijas valstspiederīgie, pasākumus, kuri minēti protokola II pielikuma iedaļas "Par apdrošināšanu bezdarba gadījumā" 1. punktā, piemēro līdz septītā gada beigām no šā protokola stāšanās spēkā.

KOPĪGA DEKLARĀCIJA PAR NOLĪGUMA III PIELIKUMA PIELĀGOŠANU

Līgumslēdzējas puses paziņo, ka nolūkā nodrošināt nolīguma netraucētu īstenošanu tā III pielikumu pielāgo pēc iespējas drīz, lai integrētu, cita starpā, Direktīvu 2005/36/EK, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/100/EK, un jaunus Šveices ierakstus.

ŠVEICES DEKLARĀCIJA PAR AUTONOMIEM PASĀKUMIEM PARAKSTĪŠANAS DIENĀ

Šveice jauno dalībvalstu pilsoņiem nodrošinās pagaidu pieeju tās darba tirgum saskaņā ar tās tiesību aktiem pirms pārejas pasākumu, kuri ietverti šajā protokolā, stāšanās spēkā. Šajā nolūkā Šveice par labu jauno dalībvalstu pilsoņiem piešķirs īpašas kvotas īstermiņa un ilgtermiņa darba atļaujām, kā tas noteikts nolīguma 10. panta 1. punktā, sākot ar šā protokola parakstīšanas dienu. Kvotas būs 282 īlstermiņa atļaujas un 1 006 īstermiņa atļaujas gadā. Turklāt 2 011 īslaicīga darba ņēmēji gadā varēs uzturēties uz laiku, kas nav ilgāks par 4 mēnešiem.

PADOMES LĒMUMS

(2009. gada 18. maijs),

ar ko nosaka nostāju, kas Kopienas vārdā jāpieņem Starptautiskajā Graudu padomē attiecībā uz
1995. gada Graudu tirdzniecības konvencijas termiņa pagarināšanu

(2009/393/EK)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā
133. pantu saistībā ar 300. panta 2. punkta otro daļu,

Vienīgais pants

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

Kopienas nostāja Starptautiskajā Graudu padomē ir balsot par
1995. gada Graudu tirdzniecības konvencijas termiņa turpmāku
pagarināšanu uz laikposmu līdz diviem gadiem.

tā kā:

Ar šo Komisija ir pilnvarota paust šo nostāju Starptautiskajā
Graudu padomē.

- (1) Ar Padomes Lēmumu 96/88/EK⁽¹⁾ Kopiena noslēdza
1995. gada Graudu tirdzniecības konvenciju, un tās
spēkā esības termiņš ir ticis regulāri pagarināts uz turp-
mākiem divu gadu laikposmiem. Pēdējo reizi konvencijas
termiņu ar Starptautiskās Graudu padomes lēmumu
pagarināja 2007. gada jūnijā, un tā būs spēkā līdz
2009. gada 30. jūnijam. Kopienas interesēs ir atkārtoti
pagarināt konvencijas termiņu. Tāpēc Komisija, kas
pārstāv Kopienas Graudu tirdzniecības konvencijā, būtu
jāpilnvaro balsot par šādu pagarinājumu,

Briselē, 2009. gada 18. maijā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J. KOHOUT

⁽¹⁾ OV L 21, 27.1.1996., 47. lpp.

PADOMES LĒMUMS**(2009. gada 18. maijs),****ar ko nosaka nostāju, kas Kopienas vārdā jāpieņem Starptautiskajā Cukura padomē attiecībā uz
1992. gada Starptautiskā nolīguma par cukuru termiņa pagarināšanu**

(2009/394/EK)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā
133. pantu saistībā ar 300. panta 2. punkta otro daļu,*Vienīgais pants*

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

Kopienas nostāja Starptautiskajā Cukura padomē ir balsot par
1992. gada Starptautiskā cukura nolīguma termiņa turpmāku
pagarināšanu uz laikposmu līdz diviem gadiem.

tā kā:

Ar šo Komisija ir pilnvarota paust šo nostāju Starptautiskajā
Cukura padomē.Ar Lēmumu 92/580/EEK⁽¹⁾ Kopiena noslēdza 1992. gada
Starptautisko nolīgumu par cukuru, un tas stājās spēkā 1993.
gada 1. janvārī uz trim gadiem līdz 1995. gada 31. decembrim.
Kopš tā laika nolīguma termiņš ir ticis regulāri pagarināts uz
turpmākiem divu gadu laikposmiem. Pēdējo reizi nolīguma
termiņu ar Starptautiskās Cukura padomes lēmumu pagarināja
2007. gada maijā, un tas ir spēkā līdz 2009. gada 31. decem-
brim. Kopienas interesēs ir atkārtoti pagarināt nolīguma
termiņu. Tāpēc Komisija, kas pārstāv Kopienas Starptautiskajā
Cukura padomē, būtu jāpilnvaro balsot par šādu pagarinājumu,

Briselē, 2009. gada 18. maijā

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J. KOHOUT*

⁽¹⁾ OV L 379, 23.12.1992., 15. lpp.

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2009. gada 14. maijs)

par temefosu saturošu biocīdo produktu laišanu tirgū būtiskam lietojumam Francijas aizjūras departamentos

(izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 3744)

(Autentisks ir tikai teksts franču valodā)

(2009/395/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Komisijas 2007. gada 4. decembra Regulu (EK) Nr. 1451/2007 par 10 gadu darba programmas otro fāzi, kas minēta 16. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 98/8/EK par biocīdo produktu laišanu tirgū⁽¹⁾, un jo īpaši tās 5. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/8/EK⁽²⁾ (turpmāk "direktīva") 16. panta 2. punkta pirmajā daļā paredzēts, ka Komisija uzsāk desmit gadu darba programmu sistemātiskai to visu aktīvo vielu pārbaudei, kas 2000. gada 14. maijā jau ir laistas tirgū (turpmāk "pārbaudes programma").
- (2) Temefoss tika identificēts kā pirms 2000. gada 14. maija tirgū pieejama biocīdo produktu aktīvā viela mērķiem, kas nav minēti Direktīvas 98/8/EK 2. panta 2. punkta c) un d) apakšpunktā. Noteiktajā termiņā netika iesniegti dokumenti, kas pamatotu temefosa iekļaušanu direktīvas I, I A vai I B pielikumā.
- (3) Saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 2032/2003⁽³⁾ 4. panta 2. punkta pirmo daļu esošās atļaujas vai reģistrācijas zīmes attiecībā uz temefosu saturošiem biocīdiem produktiem dalībvalstīm bija jāanulē no 2006. gada 1. septembra. Atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1451/2007 (turpmāk "regula") 4. panta 1. punktam temefosu saturošus biocīdos produktus vairs nelaiž tirgū.

- (4) Minētās regulas 5. pantā paredzēti nosacījumi, saskaņā ar kuriem dalībvalstis Komisijai var iesniegt pieteikumu par atkāpi no minētās regulas 4. panta 1. punkta, un nosacījumi šādas atkāpes piešķiršanai.
- (5) Ar Komisijas Lēmumu 2007/226/EK⁽⁴⁾ Komisija šādu atkāpi piešķīra attiecībā uz temefosu saturošiem biocīdiem produktiem, kurus izmanto slimību pārnēsātāju dzēlējodu apkarošanai Francijas aizjūras departamentos. Minētā atkāpe tika piešķirta līdz 2009. gada 14. maijam.
- (6) Francija iesniedza Komisijai pieteikumu par atkāpes termiņa pagarināšanu līdz 2010. gada 14. maijam, pievienojot informāciju, kurā uzskatāmi parādīta nepieciešamība pēc turpmākas temefosa lietošanas. Komisija Francijas pieteikumu elektroniski publiskoja 2009. gada 13. februārī. Sabiedriskās apspriešanas laikā, kas ilga 60 dienu, iebildumi pret šo pieteikumu netika izteikti.
- (7) Saistībā ar dzēlējodu izplatīto slimību uzliesmojumu apmēriem Francijas aizjūras departamentos ir lietderīgi turpināt atļaut temefosa lietošanu gadījumos, kad citas vielas vai biocīdie produkti ir neefektīvi. Tāpēc ir pamats uzskatīt, ka turpmāk jāpagarina lietojuma pārtraukšanas periods minētajai vielai, lai varētu to aizstāt ar citām piemērotām vielām,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1451/2007 4. panta 1. punkta, Francija var atļaut laist tirgū temefosu (EK Nr. 222-191-1; CAS Nr. 3383-96-8) saturošus biocīdos produktus slimību pārnēsātāju dzēlējodu apkarošanai Francijas aizjūras departamentos līdz 2010. gada 14. maijam.

⁽¹⁾ OV L 325, 11.12.2007., 3. lpp.

⁽²⁾ OV L 123, 24.4.1998., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 307, 24.11.2003., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 97, 12.4.2007., 47. lpp.

2. pants

1. Atļaujot laist tirgū temefosu saturošus biocīdos produktus saskaņā ar 1. pantu, Francija nodrošina, ka tiek ievēroti šādi nosacījumi:

- a) turpināt izmantošanu var tikai ar nosacījumu, ka temefosu saturošus biocīdos produktus apstiprina paredzētajam būtiskajam lietojumam;
- b) izmantošanas turpināšana ir pieļaujama tikai tad, ja tā nevēlami neietekmē cilvēku vai dzīvnieku veselību vai vidi;
- c) piešķirot apstiprinājumu, tiek uzdots veikt visus atbilstošos riska samazināšanas pasākumus;
- d) šādi biocīdie produkti, kas paliek tirgū pēc 2006. gada 1. septembra, tiek pārmarķēti, lai panāktu atbilstību ierobežotas lietošanas nosacījumiem;

e) vajadzības gadījumā apstiprinājuma turētāji vai Francija meklē alternatīvas šādiem lietojumiem.

2. Francija informē Komisiju par 1. punkta piemērošanu un jo īpaši par darbībām, kas veiktas saskaņā ar minētā punkta e) apakšpunktu, vēlākais līdz 2010. gada 14. maijam.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Francijas Republikai.

Briselē, 2009. gada 14. maijā

*Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Stavros DIMAS*

IETEIKUMI

KOMISIJA

KOMISIJAS IETEIKUMS

(2009. gada 7. maijs)

par savienojuma pabeigšanas tarifu reglamentāciju fiksētajos un mobilajos tīklos Eiropas Savienībā

(2009/396/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvu 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 19. panta 1. punktu,

apspriedusies ar Komunikāciju komiteju,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK 8. panta 3. punktu valsts pārvaldes iestādēm (VPI) jāveicina iekšējā tirgus attīstība, *inter alia* pārredzami sadarbojoties savā starpā un ar Komisiju, lai nodrošinātu konsekventas regulatīvās prakses izveidi. Tomēr, novērtējot vairāk nekā 850 pasākumu projektus, kuri paziņoti saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK 7. pantu, konstatēts, ka joprojām pastāv nepilnības balss izsaukuma savienojuma pabeigšanas tarifu reglamentācijā.
- (2) Kaut arī lielākajā daļā dalībvalstu pastāv zināma veida orientācija uz izmaksām, tajās tomēr pastāv arī atšķirības cenu kontroles pasākumu jomā. Papildus izvēlēto izmaksu noteikšanas rīku lielajai daudzveidībai pastāv arī dažāda prakse šo rīku izmantošanā. Šis apstāklis visā Eiropas Savienībā padziļina plaisu starp vairumtirdzniecībā piemērotajiem savienojuma pabeigšanas tarifiem, un to tikai daļēji var izskaidrot ar valstu īpatnībām. Ar

Komisijas Lēmumu 2002/627/EK ⁽²⁾ izveidotā Eiropas Regulatoru grupa (ERG) to atzinusi arī tās kopējā nostājā par fiksēto zvanu savienojuma pabeigšanas tarifu simetriju un mobilo zvanu savienojuma pabeigšanas tarifu simetriju. Daudzos gadījumos mazākiem fiksētajiem vai mobilajiem operatoriem VPI ir atļāvušas piemērot augstākus savienojuma pabeigšanas tarifus, pamatojoties uz to, ka šie operatori tirgū ir ienācēji, kuriem nav apjomradītu ietaupījumu sniegtās priekšrocības, un/vai ka tiem piemēro atšķirīgus izmaksu nosacījumus. Šāda asimetrija ir gan valstu iekšienē, gan ārpus to robežām, kaut gan ar laiku tā pamazām mazinās. ERG kopējā nostājā atzina, ka ierastos apstākļos savienojuma pabeigšanas tarifiem būtu jābūt simetriskiem un asimetrijai ir vajadzīgs pienācīgs pamatojums.

- (3) Būtiskās atšķirības savienojuma pabeigšanas tarifu reglamentācijā fiksētajos un mobilajos tīklos rada būtisku konkurences kropļojumu. No vienas puses, varētu uzskatīt, ka savienojuma pabeigšanas tirgos ieguvēji ir visi divpusējā piekļuvē iesaistītie operatori, bet, no otras puses, šie operatori cits ar citu konkurē attiecībā uz vieniem un tiem pašiem abonentiem, kā rezultātā savienojuma pabeigšanas tarifi var kļūt par ietekmīgu stratēģijas un konkurences aspektu. Ja savienojuma pabeigšanas tarifi pārsniedz faktiskās izmaksas, būtiski mainās fiksēto un mobilo tirgu un patērētāju proporcija. Turklāt tirgos, kur tirgus operatoru starpā ir sadalīts nesimetriski, var rasties situācija, kurā mazāko konkurentu maksājumi lielākajiem konkurentiem krietni pieaug. Turklāt vairākās dalībvalstīs mobilo savienojumu pabeigšanas tarifu absolūtais līmenis paliek augsts, salīdzinot ar tiem tarifiem, kādi tiek piemēroti vairākās citās valstīs ārpus Eiropas Savienības, kā arī salīdzinot ar fiksētajiem savienojuma pabeigšanas tarifiem, un tātad galapatērētājiem vēl arvien ir jāmaksā augstas cenas, kas tomēr arī samazinās. Augstiem savienojuma pabeigšanas tarifiem ir tendence veicināt augstas mazumtirdzniecības cenas par izejošajiem zvaniem un attiecīgi mazākam lietošanas apjomam, tā mazinot patērētāju labklājību.

⁽¹⁾ OV L 108, 24.4.2002., 33. lpp.⁽²⁾ OV L 200, 30.7.2002., 38. lpp.

- (4) Saskaņotības trūkums izmaksu uzskaites principu piemērošanā savienojuma pabeigšanas tirgos pašlaik liecina par vajadzību pēc vienotas pieejas, kas sniegtu lielāku tiesisko skaidrību un dotu pareizus stimulus potenciālajiem investoriem, kā arī mazinātu regulatīvo slogu, kas apgrūtina operatorus, kuri pašlaik darbojas vairākās dalībvalstīs. Saskaņotības reglamentācijas mērķis savienojuma pabeigšanas tirgos valsts pārvaldes iestādēm ir skaidrs, un tās šo mērķi atzīst; turklāt Komisija to vairākkārt ir paudusi saistībā ar to pasākumu projekta novērtējumu, par kuriem ir paziņots saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK 7. pantu.
- (5) Saskaņā ar dažām reglamentējošo noteikumu prasībām attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem, proti, saskaņā ar 9. pantu, 11. pantu un 13. pantu kopā ar 20. apsvērumu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvā 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (piekļuves direktīva)⁽¹⁾, ir nepieciešams, lai tiktu ieviesti piemēroti izmaksu uzskaites mehānismi un cenu kontroles pienākumi.
- (6) Komisijas 2005. gada 19. septembra Ieteikums 2005/698/EK par uzskaites nodalīšanu un izmaksu uzskaites sistēmām saskaņā ar elektroniskās komunikācijas reglamentējošiem noteikumiem⁽²⁾ radīja pamatu to īpašo noteikumu konsekventai piemērošanai, kuri attiecas uz izmaksu uzskaiti un atsevišķas grāmatvedības nodrošināšanu, lai uzlabotu reglamentējošo grāmatvedības sistēmu, metodoloģijas, revīzijas un paziņošanas procesu caurskatāmību, kas nesīs labumu visām iesaistītajām pusēm.
- (7) Balss izsaukuma savienojuma pabeigšana vairumtirdzniecībā ir pakalpojums, kas nepieciešams, lai pabeigtu vānu savienojumus ar sazvānāmo vietu (fiksētajos tīklos) vai ar abonentiem (mobilajos tīklos). Maksas iekasēšanas sistēmai Eiropas Savienībā pamatā ir princips, ka par savienojumu maksā izsaucēja tīkls, un tas nozīmē, ka savienojuma pabeigšanas maksu nosaka izsaukamais tīkls un samaksā izsaucēja tīkls. Izsaucamajai pusei par šo pakalpojumu netiek nosūtīts rēķins, un tai parasti nav stimula reaģēt uz savienojuma pabeigšanas cenu, ko nosaka tās tīkla nodrošinātājs. Šādā kontekstā pārmērīgi augstu cenu noteikšana ir reglamentējošo iestāžu galvenā problēma no konkurences aspekta. Augstās savienojuma pabeigšanas cenas tiek kompensētas, nosakot augstāku maksu par zvanišanu tiešajiem lietotājiem. Savienojuma pabeigšanas tirgos pastāvot divpusējai piekļuvei, potenciālas konkurences problēmas rada arī operatoru šķērs-subsidēšana. Šīs potenciālās konkurences problēmas ir kopīgas gan fikstīkļiem, gan mobilajiem savienojuma pabeigšanas tirgiem. Tāpēc attiecībā uz savienojumu pabeidzēju operatoru spējām un stimuliem paaugstināt cenas būtiski virs izmaksu līmeņa vidējā termiņā par vispiemērotāko ieviešanu veidu, kas risinātu šo problēmu, tiek uzskatīta cenu orientēšana. Direktīvas
- 2002/19/EK 20. apsvērumā atzīmēts, ka izmaksu segšanas metodei būtu jāatbilst apstākļiem. Ņemot vērā savienojuma pabeigšanas tirgu īpašo raksturu un ar šo aspektu saistītos apsvērumus par konkurences un pakalpojuma sniegšanas jautājumiem, Komisija jau sen ir konstatējusi, ka vienotas pieejas izstrāde, kas būtu balstīta uz efektīvu cenu standartu un simetrisku savienojuma pabeigšanas tarifu piemērošanu, paaugstinātu efektivitāti un veicinātu ilgtspējīgu konkurenci, bet tiešajiem lietotājiem tā nozīmētu maksimālu guvumu cenas un piedāvāto pakalpojumu ziņā.
- (8) Saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK 8. panta 1. punktu dalībvalstis nodrošina to, ka, veicot šajā direktīvā un īpašajās direktīvās noteiktos reglamentējošos uzdevumus, jo īpaši tos, kas paredzēti efektīvas konkurences nodrošināšanai, valsts pārvaldes iestādes iespēju robežās ņem vērā vēlamību padarīt noteikumus tehnoloģiski neitrālus. Vēl Direktīvas 2002/21/EK 8. panta 2. punkts paredz, ka valsts pārvaldes iestādēm ir jāveicina konkurence, cita starpā nodrošinot to, ka visi tiešie lietotāji gūst vislielāko labumu attiecībā uz šā pakalpojuma izvēli, cenu un kvalitāti un ka konkurence netiek kropļota vai ierobežota. Lai sasniegtu šos mērķus un panāktu konsekvētu tiesību akta piemērošanu, regulētie savienojuma pabeigšanas tarifi pēc iespējas drīz ir jāsamazina līdz efektīva operatora izmaksām.
- (9) Konkurences apstākļos operatoriem būtu jāsaņem, balstoties uz pašreizējām izmaksām, un viņiem nebūtu jāsaņem kompensācija par izmaksām, kas radušās neefektivitātes dēļ. Tāpēc agrākie izmaksu rādītāji ir jāsaņem ar pašreizējiem izmaksu rādītājiem, lai atspoguļotu efektīva operatora izmaksas, kurš izmanto modernas tehnoloģijas.
- (10) Operatoriem, kuri saņem kompensāciju par faktiskajām izmaksām, kas rodas par savienojuma pabeigšanu, nav īpašu stimulu paaugstināt efektivitāti. Pretēja modeļa ieviešana atbilst tīkla attīstības mērķiem, lai tīklus izmantotu efektīvi operatori, tāpēc, pamatojoties uz pašreizējām izmaksām, ir izstrādāts efektīva tīkla ekonomiskais un inženiertehniskais modelis. Tas atspoguļo drīzāk nepieciešamo iekārtu daudzumu, nevis faktiski nodrošināto, un neņem vērā agrākās izmaksas.
- (11) Ņemot vērā faktu, ka augšupejošā modeļa pamatā lielākoties ir atvasinātie dati, piemēram, tīkla izmaksas aprēķina, izmantojot no aprīkojuma tirgotājiem saņemto informāciju, regulatoriem varētu rasties vēlme augšupejošā modeļa rezultātus apvienot ar lejupejošā modeļa rezultātiem – lai iegūtu pēc iespējas labākus rezultātus un lai ekspluatācijas un kapitāla izmaksas, kā arī izmaksu sadalījums starp hipotētisko un faktisko operatoru pārlieku neatšķirtos. Lai konstatētu un novērstu iespējamās augšupejošā modeļa trūkumus, piemēram, informācijas asimetriju, valsts pārvaldes iestādes var salīdzināt augšupejošo modeli izmantojošās pieejas rezultātus ar rezultātiem, kas gūti, izmantojot atbilstīgo lejupejošo modeli, kurā izmantoti auditēti dati.

(1) OV L 108, 24.4.2002., 7. lpp.

(2) OV L 266, 11.10.2005., 64. lpp.

- (12) Izmaksu modelis ir jābalsta uz modelim atvēlētajā laika posmā pieejamiem efektīviem tehnoloģiskajiem risinājumiem, ja vien tos ir iespējams realizēt. Tāpēc saistībā ar tagad veidotu pretēju modeli faktiski var pieņemt, ka attiecībā uz fiksētajiem tīkliem galvenais tīkls būs balstīts uz jaunas paaudzes tīklu (JPT). Attiecībā uz mobilajiem tīkliem – pretējais modelis ir jābalsta uz tīkla piekļuves daļā izmantotās otrās un trešās paaudzes tehnoloģiju kombināciju, atspoguļojot paredzamo situāciju, taču var pieņemt, ka galvenā daļa būs balstīta uz JPT.
- (13) Ņemot vērā savienojuma pabeigšanas tirgum raksturīgās īpašības, savienojuma pabeigšanas pakalpojumu izmaksas ir jāaprēķina, pamatojoties uz progresīvām ilgtermiņa pieauguma izmaksām (IPI). IPI modeli visas izmaksas kļūst mainīgas, un, tā kā ir pieņemts, ka ilgtermiņā visi aktīvi tiek nomainīti, maksas noteikšana, pamatojoties uz IPI, ļauj efektīvi kompensēt izmaksas. IPI modeļos ietilpst tikai tās izmaksas, kas rodas, nodrošinot noteiktu pieaugumu. Pieauguma izmaksu metode, kas piesaista tikai efektīvi radušās izmaksas, kuras netiek kompensētas, ja pakalpojums, kas nodrošina šo pieaugumu, vairs netiek sniegts (t. i., novēršamās izmaksas), veicina efektīvu ražošanu un patēriņu, kā arī mazina iespējamus konkurences kropļojumus. Jo mazāk savienojuma pabeigšanas tarifi ir saistīti ar papildu izmaksām, jo lielāki ir konkurences kropļojumi starp fiksēto un mobilo sakaru tirgiem un/vai operatoriem, kuru rokās esošās tirgus daļas un datu plūsmas ir asimetriskas. Tāpēc ir pamatoti piemērot IPI metodi tīrā veidā, kaut arī attiecīgais pieaugums ir savienojuma pabeigšanas zvana pakalpojums vairumtirdzniecībā un iekļauj tikai novēršamās izmaksas. IPI pieeja ļautu segt visas nemainīgās un mainīgās papildu izmaksas (jo pieņem, ka ilgākā laikposmā nemainīgās izmaksas kļūst par mainīgajām izmaksām), kuras rada savienojuma pabeigšanas pakalpojuma sniegšana vairumtirdzniecībā, un tādējādi veicinātu izmaksu segšanas efektivitāti.
- (14) Novēršamās izmaksas ir starpība starp identificētajām kopējām ilgtermiņa izmaksām, kas rodas operatoram, kurš sniedz pilnu pakalpojumu klāstu, un identificētajām kopējām ilgtermiņa izmaksām, kas rodas operatoram, kurš arī sniedz pilnu pakalpojumu klāstu, izņemot savienojuma pabeigšanas zvana pakalpojumu vairumtirdzniecībā, kas nodrošināts trešām personām (t. i., tāda operatora vienkāršās izmaksas, kurš trešām personām nepiedāvā savienojuma pabeigšanas pakalpojumu). Lai nodrošinātu izmaksu atbilstošu piesaistīšanu, ir skaidri jānošķir tās izmaksas, kuras saistītas ar datu plūsmu, t. i., visas tās nemainīgās un mainīgās izmaksas, kuras pieaug, ja palielinās datu plūsmas apjoms, un tās izmaksas, kuras nav saistītas ar datu plūsmu, t. i., visas tās izmaksas, kuras nepieaug, ja palielinās datu plūsmas apjoms. Lai identificētu novēršamās izmaksas, kas saistītas ar savienojuma pabeigšanas zvana vairumtirdzniecībā, ir jāizslēdz tās izmaksas, kuras nav saistītas ar datu plūsmu. Turklāt būtu pareizi izmaksas, kuras saistītas ar datu plūsmu, vispirms piesaistīt citiem pakalpojumiem (piemēram, izejošajiem zvaniem, īsziņām, MMS, platjoslas pakalpojumiem, līniju nomai utt.), bet savienojuma pabeigšanas balss izsaukumu vairumtirdzniecībā atstāt kā pēdējo pakalpojumu, ko ņem vērā. Tāpēc izmaksām, kuras piesaistītas savienojuma pabeigšanas zvana pakalpojumam vairumtirdzniecībā, ir jābūt līdzīgām tikai tām papildu izmaksām, kuras rodas, nodrošinot šo pakalpojumu. Tādā veidā izmaksu uzskaitē, kas fiksētajos un mobilajos tirgos balstīta uz IPI metodi saistībā ar savienojuma pabeigšanas zvana pakalpojumiem vairumtirdzniecībā, ļauj kompensēt tikai tās izmaksas, kuras varētu novērst, ja trešām personām vairs nesniegtu savienojuma pabeigšanas zvana pakalpojumu vairumtirdzniecībā.
- (15) Ir skaidrs, ka savienojuma pabeigšanas zvans ir pakalpojums, kas dod labumu gan izsaucējai, gan izsaucamajai pusei (ja saņēmējs negūtu šo labumu, viņš neapstiprinātu zvānu), bet tas savukārt liecina, ka abām pusēm ir jāpieņem izmaksu veidošana. Izmaksu radīšanas principa izmantošana, nosakot tādas cenas, kas ir saistītas ar izmaksām, nozīmētu, ka šīs izmaksas būs jāsedz pašam izmaksu radītājam. Ja atzīstam, ka savienojuma pabeigšanas zvana tirgiem ir divējāda būtība, kurā izmaksu lielumu nosaka abas puses, tādā gadījumā ne visas saistītās izmaksas ir jākompensē ar savienojuma pabeigšanas regulētas vairumtirdzniecības maksas palīdzību. Tomēr šī ieteikuma mērķa sasniegšanas labad visas novēršamās izmaksas, kuras rodas, nodrošinot savienojuma pabeigšanas zvana pakalpojumu vairumtirdzniecībā, var kompensēt, izmantojot vairumtirdzniecības maksu, piemēram, visas tās izmaksas, kuras pieaug, ja palielinās savienojuma pabeigšanas datu plūsma vairumtirdzniecībā.
- (16) Nosakot savienojuma pabeigšanas tarifus, jebkurai atkāpei no vienotā efektīvā izmaksu līmeņa ir jābūt balstītai uz objektīvām izmaksu atšķirībām, kuras ir ārpus operatoru kontroles. Fiksētajos tīklos nav konstatētas nekādas objektīvas izmaksu atšķirības, kuras būtu ārpus operatora kontroles. Mobilajos tīklos *nevienmērīga spektra piešķiršanu* var atzīt par ārēju faktoru, kura dēļ mobilajiem operatoriem veidojas atšķirīgas izmaksas par vienu vienību. Ārēji nosacītas izmaksu atšķirības var veidoties, ja spektra piešķiršana nav notikusi, pamatojoties uz tirgus mehānismiem, bet gan vēlākā licencēšanas procesā. Ja spektra piešķiršana notiek ar tirgus mehānisma palīdzību, piemēram, organizējot izsoli, vai ja pastāv sekundārais tirgus, izmaksu atšķirības, kas balstītas uz frekvences atšķirībām, kļūst vairāk iekšēji noteiktas, un tās var ievērojami samazināties vai pat izzust.
- (17) Mobilo sakaru tirgu jaunajiem dalībniekiem – pirms minimālā efektivitātes līmeņa sasniegšanas – pārejas periodā rodas augstākas izmaksas par vienu vienību. Šādā gadījumā VPI – pēc tam, kad konstatēts, ka mazumtirdzniecības tirgū pastāv šķēršļi saistībā ar ieiešanu tirgū un tā paplašināšanu, – var atļaut pārejas periodā (līdz četriem gadiem kopš ieiešanas tirgū) kompensēt izmaksu starpību, kas rodas salīdzinājumā ar modelētā operatora izmaksām. Ņemot vērā ERG kopejo nostāju, ir saprātīgi asimetrijas novēršanai paredzēt četrus gadus ilgu periodu; minētā pieņēmuma pamatā ir prognoze par to, ka no

brīža, kad ir ieiets mobilo sakaru tirgū, ir vajadzīgi trīs līdz četri gadi, lai iekarotu 15 līdz 20 % lielu tirgus daļu un tādējādi sasniegtu minimālo efektivitātes līmeni. Atšķirīgā situācijā atrodas fiksēto sakaru tirgus jaunie dalībnieki, jo šajā gadījumā pastāv iespēja zemas izmaksas par vienību nodrošināt tad, ja tīklus izvieto galvenokārt ļoti blīvos maršrutos, jo īpaši kādā noteiktā ģeogrāfiskā teritorijā, un/vai attiecīgos tīkla ieejas punktus irējot no to īpašniekiem.

- (18) Vislabāk ir izmantot vērtības krišanās metodi, kas atspoguļo attiecīgā aktīva ekonomisko vērtību. Tomēr, ja spēcīga ekonomiskās vērtības krišanās modeļa izstrāde nav iespējama, var izmantot citas metodes, tostarp taisnvirziena amortizāciju, gada atskaitījumus vai mainīgu gada atskaitījumu likmi. Kritērijs, pēc kāda izvēlēties alternatīvas metodes, ir tas apstāklis, cik cieši tās var būt saistītas ar vērtības krišanās ekonomisko līdzekli. Tādējādi, ja spēcīga ekonomiskās vērtības krišanās modeļa izstrāde nav iespējama, visu būtisko aktīvu amortizācijas profils pretējā modeļa ietvaros ir jānovērtē atsevišķi, un ir jāizvēlas tā metode, kura rada ekonomiskās vērtības krišanās metodei līdzvērtīgu amortizācijas profilu.
- (19) Attiecībā uz efektivitātes mērogu fiksētajos un mobilajos tirgos tiek ņemti vērā dažādi apsvērumi. Minimālo efektivitātes pakāpi var nodrošināt fiksēto un mobilo sektoru dažādos līmeņos, jo tā ir atkarīga no katram šim sektoram piemērojamajiem dažādajiem reglamentējošajiem un komerciālajiem apstākļiem.
- (20) Regulējot savienojuma pabeigšanas maksu vairumtirdzniecībā, VPI nedrīkst ne aizkavēt, ne atturēt operatorus no pārejas uz alternatīvu pasākumu izmantošanu, lai nākotnē mainītu savienojuma pabeigšanas datu plūsmu tādā mērā, ka šie pasākumi atbilstu konkurences tirgum.
- (21) Pārejas periods līdz 2012. gada 31. decembrim ir jāuzskata par pietiekami ilgu, lai ļautu VPI ieviest izmaksu modeli un operatoriem attiecīgi pieskaņot savus biznesa plānus, vienlaikus, no otras puses, atzīstot arvien izteiktāko vajadzību nodrošināt, ka patērētāji gūst maksimālo labumu attiecībā uz efektīviem un uz izmaksām balstītiem savienojuma pabeigšanas tarifiem.
- (22) VPI, kuru resursu apjoms ir ierobežots, izņēmuma gadījumā, iespējams, ir vajadzīgs papildu pārejas periods, lai sagatavotu ieteikto izmaksu modeli. Šādos apstākļos, ja VPI spēj pierādīt, ka kāda cita metodoloģija (piemēram, salīdzinošā novērtēšana), kas nav tā, kura izmantota pretējā IPI modelī, un kas balstīta uz pašreizējiem izmaksu rezultātiem, nodrošina tādu iznākumu, kurš saskan ar šā ieteikuma prasībām, un sniedz efektīvus

rezultātus, kas atbilst konkurences tirgū esošajiem, tā, pamatojoties uz šo alternatīvo metodi, var apsvērt iespēju noteikt pagaidu cenas līdz 2014. gada 1. jūlijam. Ja tādām VPI, kuru rīcībā nav pietiekami daudz līdzekļu, objektīvu iemeslu dēļ rastos nesamērīgas grūtības pēc minētā datuma izmantot ieteikto metodoloģiju izmaksu aprēķināšanai, tad šādas VPI līdz šā ieteikuma pārskatīšanas dienai var izmantot alternatīvu metodoloģiju – ja vien struktūra, kura izveidota sadarbības nodrošināšanai starp VPI un Komisiju (tostarp arī ar attiecīgajām darba grupām), sniedz pietiekamu praktisku atbalstu un palīdzību, lai risinātu ar līdzekļu trūkumu un it īpaši ar ieteiktās metodes ieviešanas izmaksām saistītus jautājumus. Jebkuram no minētajiem iznākumiem, ko rada alternatīvās metodes, nevajadzētu pārsniegt vidējos savienojuma pabeigšanas tarifus, ko VPI noteikusi, ieviešot ieteikamo izmaksu metodoloģiju.

- (23) Šis ieteikums ir ticis nodots sabiedriskai apspriešanai,

AR ŠO IESAKA.

1. Izveidojot cenu kontroli un nosakot izmaksu uzskaites pienākumus saskaņā ar Direktīvas 2002/19/EK 13. pantu tiem operatoriem, kurus valsts pārvaldes iestādes (VPI) ir izraudzījušas par tādiem, kuriem piemīt liela tirgus spēja attiecībā uz savienojuma pabeigšanas balss zvaniem vairumtirdzniecības tirgos atsevišķos sabiedriskajos telefona tīklos (turpmāk tekstā – fiksētie un mobilie savienojuma pabeigšanas tirgi), pēc tam, kad VPI ir veikušas tirgus analīzi saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK 16. pantu, VPI ir jānosaka savienojuma pabeigšanas tarifi, pamatojoties uz izmaksām, kādas rodas efektīvam operatoram. Tas nozīmē, ka šie tarifi būtu arī simetriski. To darot, VPI ir jāievēro turpmāk noteiktā kārtība.
2. Ieteicams efektīvo izmaksu novērtējumu balstīt uz pašreizējām izmaksām un lietot pretējā modeļa metodi, kas balstīta uz ilgtermiņa pieauguma izmaksām (IPI) kā atbilstīgu izmaksu aprēķinu metodoloģiju.
3. Lai verificētu un uzlabotu rezultātu robustumu un veiktu attiecīgus pielāgojumus, VPI var augšupejošā modeļa rezultātus salīdzināt ar lejupejošā modeļa rezultātiem (tajā izmanto auditētus datus).
4. Izmaksu modelis ir jābalsta uz efektīvām tehnoloģijām, kuras ir pieejamas tajā laika posmā, kurš attiecas uz šo modeli. Tāpēc gan fiksētā, gan mobilā tīkla galvenā daļa būtībā varētu būt jaunās paaudzes tīkls (JPT). Mobilo tīklu piekļuves daļa ir jābalsta arī uz otrās un trešās paaudzes telefonijas kombināciju.

5. Dažādās šeit minētās izmaksu kategorijas ir jādefinē šādi:

a) "pieauguma izmaksas" ir izmaksas, kuras var novērst, ja kāds īpašs pieaugums vairs netiek nodrošināts (pazīstamas arī kā novēršamās izmaksas);

b) "ar datu plūsmu saistītās izmaksas" ir visas tās nemainīgās un mainīgās izmaksas, kuras pieaug līdz ar datu plūsmas palielināšanos.

6. IPI modeļa ietvaros attiecīgais pieaugums ir jādefinē kā savienojuma pabeigšanas balss izsaukuma pakalpojums vairumtirdzniecībā, ko sniedz trešām personām. Tas nozīmē, ka, novērtējot pieauguma izmaksas, VPI ņem vērā atšķirību starp kopējām ilgtermiņa izmaksām, kuras rodas operatoram, kas nodrošina pilnu pakalpojumu klāstu, un kopējām ilgtermiņa izmaksām, kuras šim operatoram rodas, ja nav savienojuma pabeigšanas zvana pakalpojuma vairumtirdzniecībā, ko sniedz trešām personām. Ir savstarpēji jānošķir arī izmaksas, kas saistītas ar datu plūsmu, un izmaksas, kas nav saistītas ar datu plūsmu, un tāpēc pēdējās izmaksas ir jāizslēdz, kad tiek aprēķināti savienojuma pabeigšanas tarifi vairumtirdzniecībā. Ieteicamā metode, kā noteikt attiecīgās pieauguma izmaksas, būtu tāda, ka ar datu plūsmu saistītās izmaksas vispirms tiek piesaistītas pakalpojumiem, kuri nav savienojuma pabeigšanas balss zvani vairumtirdzniecībā, lai beigās šim savienojuma pabeigšanas balss zvana pakalpojumam vairumtirdzniecībā piesaistītu tikai atlikušās ar datu plūsmu saistītās izmaksas. Tas nozīmē, ka tikai tās izmaksas, kuras būtu novēršamas, ja savienojuma pabeigšanas balss zvana pakalpojumu vairumtirdzniecībā vairs nenodrošinātu trešām personām, ir jāpiesaista regulētajiem savienojuma pabeigšanas balss zvana pakalpojumiem. Principi, kā aprēķināt savienojuma pabeigšanas balss zvana pakalpojuma vairumtirdzniecībā pieaugumu attiecīgajos fiksētajos un mobilajos savienojuma pabeigšanas tīklos, ir sīkāk raksturoti pielikumā.

7. Ieteicamā metode, kā noteikt aktīvu vērtības krišanos, ir visos iespējamajos gadījumos izmantot ekonomisko nolietojumu.

8. Pieņemot lēmumu par modelētā operatora atbilstīgu efektivitātes līmeni, VPI ir jāņem vērā principi, pēc kādiem definēt atbilstīgos efektivitātes līmeņus fiksētajos un mobilajos savienojuma pabeigšanas tīklos, kā tas ir noteikts šā ieteikuma pielikumā.

9. Jebkāda izmaksu efektivitātes līmeņu noteikšana, atkāpjoties no iepriekš minētajiem principiem, ir jāpamato ar objektīvām izmaksu atšķirībām, kuras ir ārpus attiecīgo operatoru kontroles. Šādas objektīvas izmaksu atšķirības var rasties mobilajos savienojuma pabeigšanas tirgos nevienmērīga spektra piešķiruma dēļ. Tādā mērā, kādā papildu

spektrs, kas iegādāts, lai nodrošinātu savienojuma pabeigšanas zvans vairumtirdzniecībā, ir iekļauts izmaksu modelī, VPI ir regulāri jāizvērtē visas objektīvās izmaksu atšķirības, *inter alia* ņemot vērā apstākli, vai, raugoties no progresa viedokļa, šo papildu spektru var padarīt pieejamu, izmantojot piešķiršanas procesus, kas balstīti uz tirgus likumiem un spēj mazināt jebkādas izmaksu atšķirības, kas rodas sakarā ar esošo piešķirumu, vai arī šis nosacītais izmaksu neizdevīgums laika gaitā samazinās, tiklīdz palielinās vēlāko ienācēju tirgus apjomi.

10. Ja ir iespējams pierādīt, ka to mobilo sakaru tirgus jaunpieņacēju papildu izmaksas par vienu vienību, kuru darbības apjoms nesasniedz minimālo lietderīgo apjomu, ir augstākas nekā modelētā operatora izmaksas, tad – pēc tam, kad konstatēts, ka mazumtirdzniecības tirgū pastāv šķēršļi saistībā ar ieiešanu tirgū un tā paplašināšanu, – pārejas perioda laikā VPI var atļaut izmaksu starpību amortizēt, izmantojot regulētus savienojuma pabeigšanas tarifus. Jebkurš šāds periods nedrīkst pārsniegt četrus gadus, skatot no brīža, kad jaunpieņacējs ieiet tirgū.

11. Šis ieteikums neierobežo iepriekšējos reglamentējošos lēmumus, kādus VPI ir pieņēmušas attiecībā uz tajā ietvertajiem jautājumiem. Neatkarīgi no tā VPI ir jānodrošina, ka līdz 2012. gada 31. decembrim savienojuma pabeigšanas tarifi ir ieviesti izdevīgā un simetriskā līmenī, ņemot vērā jebkādas objektīvas izmaksu atšķirības, kuras identificētas saskaņā ar 9. un 10. punktu.

12. Izņēmuma gadījumā, ja – it īpaši ierobežotu resursu dēļ – VPI nespēj savlaicīgi izstrādāt ieteicamo izmaksu modeli un ja tā spēj pierādīt, ka kāda cita metodoloģija, kas nav tā, kura izmantota pretējā IPI modelī, un kas balstīta uz pašreizējiem izmaksu rezultātiem, dod tādu iznākumu, kurš saskan ar šā ieteikuma prasībām, un sniedz efektīvus rezultātus, kas atbilst konkurences tirgus apstākļiem, VPI var apsvērt iespēju līdz 2014. gada 1. jūlijam noteikt pagaidu cenas, pamatojoties uz šo alternatīvo metodi. Ja tādām VPI, kuru rīcībā nav pietiekami daudz līdzekļu, objektīvu iemeslu dēļ rastos nesamērīgas grūtības pēc minētā datuma izmantot ieteikto metodoloģiju izmaksu aprēķināšanai, tad šādas VPI līdz šā ieteikuma pārskatīšanas dienai var izmantot alternatīvu metodoloģiju – ja vien struktūra, kura izveidota sadarbības nodrošināšanai starp VPI un Komisiju (tostarp arī ar attiecīgajām darba grupām), sniedz pietiekamu praktisku atbalstu un palīdzību, lai risinātu ar līdzekļu trūkumu un it īpaši ar ieteiktās metodes ieviešanas izmaksām saistītus jautājumus. Jebkuram no minētajiem iznākumiem, ko rada alternatīvās metodes, nevajadzētu pārsniegt vidējos savienojuma pabeigšanas tarifus, ko VPI noteikusi, ieviešot ieteicamo izmaksu metodoloģiju.

13. Šis ieteikums ir jāpārskata ne vēlāk kā četrus gadus pēc tā spēkā stāšanās datuma.

14. Šis ieteikums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2009. gada 7. maijā

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Viviane REDING

PIELIKUMS

Savienojuma pabeigšanas vairumtirdzniecības tarifu aprēķinu principi fiksētajos tīklos

Attiecīgās pieauguma izmaksas (t. i., novēršamās izmaksas) attiecībā uz savienojuma pabeigšanas zvana pakalpojumu vairumtirdzniecībā ir starpība starp kopējām ilgtermiņa izmaksām, kas rodas operatoram, kurš nodrošina pilnu pakalpojumu klāstu, un kopējām ilgtermiņa izmaksām, kas šim operatoram rodas, ja tas trešām personām nenodrošina balss zvana savienojuma pabeigšanas pakalpojumu vairumtirdzniecībā.

Ir savstarpēji jānošķir arī izmaksas, kas saistītas ar datu plūsmu, un izmaksas, kas nav saistītas ar datu plūsmu, lai nodrošinātu, ka šīs izmaksas tiek pareizi piesaistītas. Izmaksas, kas nav saistītas ar datu plūsmu, ir jāizslēdz, lai aprēķinātu savienojuma pabeigšanas tarifus vairumtirdzniecībā. No izmaksām, kuras ir saistītas ar datu plūsmu, tikai tās izmaksas, kuras var novērst, ja nesniedz savienojuma pabeigšanas zvana pakalpojumu vairumtirdzniecībā, ir jāpiesaista attiecīgajam savienojuma pabeigšanas pieaugumam. Šīs novēršamās izmaksas var aprēķināt, izmaksas, kas saistītas ar datu plūsmu, vispirms piesaistot pakalpojumiem, kas nav savienojuma pabeigšanas zvani vairumtirdzniecībā (piemēram, izejošie zvani, datu pakalpojumi, IPTV utt.), lai tikai atlikušās izmaksas, kas saistītas ar datu plūsmu, tiktu piesaistītas savienojuma pabeigšanas balss zvana pakalpojumam vairumtirdzniecībā.

Programmas noteiktais demarkācijas punkts starp izmaksām, kuras ir saistītas ar datu plūsmu, un izmaksām, kuras nav ar to saistītas, parasti atrodas vietā, kur atrodas pirmais datu plūsmas koncentrācijas punkts. PSTN tīklā tā parasti tiek uzskatīta par līnijas kartes augšupejošo pusi (tālvadības) koncentratorā. Platjoslas JPT ekvivalents ir līnijas karte DSLAM/MSAN⁽¹⁾. Ja DSLAM/MSAN ir novietots sadales skapī uz ielas, tadā gadījumā tas ir jāuzskata vai nu par modeļa sakaru līniju starp šo skapī un telefona centrāli, vai arī galvenais sadales elementi (MDF) ir dalītās piekļuves līdzeklis, un tas ir jāklasificē kā tādas izmaksu kategorijas daļa, kura ir jutīga pret datu plūsmu, bet tadā gadījumā demarkācijas punkts starp izmaksām, kuras ir saistītas ar datu plūsmu vai nav ar to saistītas, būs sadales skapī uz ielas. Ja plānotā jauda tiek piesaistīta savienojuma pabeigšanas balss zvana pakalpojumam neatkarīgi no izmantotās tehnoloģijas, tadā gadījumā demarkācijas punkts paliek (tālvadības) koncentratora līmenī.

No iepriekš izklāstītās pieejas izriet, ka to izmaksu piemēri, kuras uzskatītu par savienojuma pabeigšanas pakalpojuma papildu izmaksām, varētu būt šādi: tīkla papildu jauda, kas ir vajadzīga savienojuma pabeigšanas pakalpojuma vairumtirdzniecības radītās papildu datu plūsmas transportēšanai (piemēram, tīkla papildu infrastruktūra, ja tās izveides iemesls ir vajadzība palielināt kapacitāti, lai nodrošinātu savienojuma pabeigšanas vairumtirdzniecības papildus radītās datu plūsmas transportēšanu), kā arī realizācijas papildu izmaksas vairumtirdzniecībā, kuras ir tieši saistītas ar savienojuma pabeigšanas pakalpojuma vairumtirdzniecību trešām personām.

Lai noteiktu operatora efektivitātes pakāpi izmaksu modeļa izstrādes nolūkā, VPI ir jāņem vērā, ka fiksētajos tīklos operatoriem ir iespēja veidot savus tīklus kādā noteiktā ģeogrāfiskā teritorijā un vērst darbību uz to, lai izveidotu ļoti blīvus maršrutus, un/vai nomāt attiecīgus tīkla ieejas punktus no to īpašniekiem. Tāpēc, modelētajam operatoram nosakot vienotu lietderīgo apjomu, VPI ir jāņem vērā nepieciešamība veicināt efektīvu ieeju, kā arī jāatzīst, ka zināmos apstākļos mazāki operatori nelielās ģeogrāfiskajās teritorijās var veikt ražošanu, saglabājot zemas izmaksas uz vienu vienību. Turklāt var pieņemt, ka mazāki operatori, kas nespej nodrošināt atbilstību lielāko operatoru mēroga sniegtajām priekšrocībām plašākās ģeogrāfiskajās teritorijās, drīzāk iegādāsies ieejas punktus vairumtirdzniecībā, nevis sniegs savienojuma pabeigšanas pakalpojumus.

Savienojuma pabeigšanas vairumtirdzniecības tarifu aprēķinu principi mobilajos tīklos

Attiecīgās pieauguma izmaksas (t. i., novēršamās izmaksas) attiecībā uz savienojuma pabeigšanas zvana pakalpojumu vairumtirdzniecībā ir starpība starp kopējām ilgtermiņa izmaksām, kas rodas operatoram, kurš sniedz pilnu pakalpojumu klāstu, un kopējām ilgtermiņa izmaksām, kas rodas operatoram, kurš trešām personām nenodrošina savienojuma pabeigšanas zvana pakalpojumu vairumtirdzniecībā.

Ir savstarpēji jānošķir arī izmaksas, kas saistītas ar datu plūsmu, un izmaksas, kas nav saistītas ar datu plūsmu, lai nodrošinātu, ka šīs izmaksas tiek pareizi piesaistītas. Izmaksas, kas nav saistītas ar datu plūsmu, ir jāizslēdz, lai aprēķinātu savienojuma pabeigšanas tarifus vairumtirdzniecībā. No izmaksām, kuras ir saistītas ar datu plūsmu, tikai tās izmaksas, kuras var novērst, ja nesniedz savienojuma pabeigšanas zvana pakalpojumu vairumtirdzniecībā, ir jāpiesaista attiecīgajam savienojuma pabeigšanas pieaugumam. Šīs novēršamās izmaksas var aprēķināt, izmaksas, kas saistītas ar datu plūsmu, vispirms piesaistot pakalpojumiem, kas nav savienojuma pabeigšanas zvani vairumtirdzniecībā (piemēram, izejošie zvani, īsziņas, MMS utt.), lai tikai atlikušās izmaksas, kas saistītas ar datu plūsmu, tiktu piesaistītas savienojuma pabeigšanas balss zvana pakalpojumam vairumtirdzniecībā.

Mobilā tālruņa un SIM kartes izmaksas nav saistītas ar datu plūsmu, un tās ir jāizslēdz no visiem izmaksu aprēķinu modeļiem, kas attiecas uz savienojuma pabeigšanas balss zvana pakalpojumiem vairumtirdzniecībā.

Pārklājuma zonu vislabāk var raksturot kā spēju vai iespēju izdarīt konkrētu zvanu no jebkuras vietas tīklā kādā konkrētā laika posmā, bet jauda raksturo tīkla papildu izmaksas, kas ir nepieciešamas, lai nodrošinātu datu plūsmas pieaugošo līmeni. Nepieciešamība nodrošināt abonentiem minēto pārklājuma zonu radīs izmaksas, kuras nav saistītas ar datu plūsmu un kuras nav iespējams piesaistīt savienojuma pabeigšanas zvana pieaugumam vairumtirdzniecībā. Investīcijas stabilajos mobilajos tirgos vairāk sekmē jaudas pieaugums, kā arī jaunu pakalpojumu izstrāde, un tas viss ir jāatspoguļo izmaksu modelī. Tāpēc no savienojuma pabeigšanas balss zvana pakalpojumu vairumtirdzniecībā pieauguma izmaksām ir jāizslēdz pārklājuma zonas nodrošinājuma izmaksas, bet tajās ir jāiekļauj papildu jaudas nodrošināšanas izmaksas tadā mērā, kādā tās rodas, nodrošinot savienojuma pabeigšanas balss zvana pakalpojumus vairumtirdzniecībā.

⁽¹⁾ Digitālais abonenta līnijas piekļuves multiplexors (*Digital Subscriber Line Access Multiplexer*)/daudzkārt izmantojamais piekļuves mezgls (*Multi-Service Access Node*).

Spektra izmantošanas izmaksas (atļauja saglabāt un lietot spektra frekvences), kas rodas, nodrošinot mazumtirdzniecības pakalpojumus tīkla abonentiem, sākotnēji nosaka abonentu skaits, tāpēc datu plūsmas pieaugums tās neveicina, un tās nav arī jāaprēķina kā daļa no pieauguma, kas attiecas uz savienojuma pabeigšanas zvana pakalpojumu vairumtirdzniecībā. Papildu spektra iegādes izmaksas, kas izdarītas, lai palielinātu jaudu (pārsniedzot minimumu, kāds nepieciešams, lai sniegtu mazumtirdzniecības pakalpojumus abonentiem) un lai nodrošinātu papildu datu plūsmu, kura radusies, nodrošinot savienojuma pabeigšanas balss zvana pakalpojumu vairumtirdzniecībā, iespēju robežās ir jāiekļauj aprēķinos kā nākotnes iespēju izmaksas.

No iepriekš izklāstītās pieejas izriet, ka to izmaksu piemēri, kuras uzskatītu par savienojuma pabeigšanas pakalpojuma papildu izmaksām, varētu būt šādi: tīkla papildu jauda, kas ir vajadzīga savienojuma pabeigšanas pakalpojuma vairumtirdzniecības radītās papildu datu plūsmas transportēšanai (piemēram, tīkla papildu infrastruktūra, ja tās izveides iemesls ir vajadzība palielināt kapacitāti, lai nodrošinātu savienojuma pabeigšanas vairumtirdzniecības papildus radītās datu plūsmas transportēšanu). Šādas ar tīklu saistītas izmaksas būtu arī papildus izveidoti mobilo sakaru komutācijas centri (MSK) vai pamatinfrastruktūra, kas jau tagad vajadzīga, lai savienojuma pabeigšanas datu plūsmu transportētu trešām personām. Turklāt atsevišķus tīkla elementus izmanto kā izejošā zvana, tā arī savienojuma pabeigšanas pakalpojumu sniegšanai, piemēram, šūnas bāzes stacijas jeb bāzes raidzvērtēja stacijas (BTS); arī šos tīkla elementus iekļaus savienojuma pabeigšanas izmaksu modelī – ar nosacījumu, ka šie elementi ir vajadzīgi, lai nodrošinātu papildu kapacitāti, kas vajadzīga savienojuma pabeigšanas datu plūsmas transportēšanai trešām personām. Turklāt vērā ņemtu arī spektra papildu izmaksas un vairumtirdzniecības realizācijas izmaksas, kuras ir tieši saistītas ar savienojuma pabeigšanas pakalpojuma vairumtirdzniecībā nodrošināšanu trešām personām. Tas nozīmē, ka modelī nav iekļautas pārklājuma zonas nodrošinājuma izmaksas, uzņēmuma nenovēršamās pieskaitāmās izmaksas un mazumtirdzniecības realizācijas izmaksas.

Lai izmaksu modeļa vajadzībām noteiktu minimālo lietderīgo apjomu un ņemot vērā vairākās ES dalībvalstīs vērojamo tendenci tirgus sadalījuma jomā, ieteicamā metode ir pieņemt, ka lietderīgais apjoms ir 20 % liela tirgus daļa. Paredzams, ka mobilie operatori, kuri ir ienākuši tirgū, tieksies pēc maksimālas efektivitātes un ieņēmumiem, tāpēc tie spēs iegūt 20 % lielu minimālo tirgus daļu. Ja VPI var pierādīt, ka, ņemot vērā faktiskos tirgus apstākļus, dalībvalsts teritorijā par lietderīgu ir uzskatāms cits apjoms, tad tā vērtība varētu atšķirties no ieteiktās.

LABOJUMS

Labojums Padomes Regulā (EK) Nr. 43/2009 (2009. gada 16. janvāris), ar ko 2009. gadam nosaka konkrētu zivju krājumu un zivju krājumu grupu zvejas iespējas un ar tām saistītus nosacījumus, kuri piemērojami Kopienas ūdeņos un – attiecībā uz Kopienas kuģiem – ūdeņos, kur nepieciešami nozvejas limiti

(Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis L 22, 2009. gada 26. janvāris)

1. Visā tekstā termins “jūras līdaka” jālasa kā “jūraslīdaka”, attiecīgi, vienskaitlī vai daudzskaitlī un atbilstīgajā locījumā.
2. Visā tekstā termins “krili” (daudzskaitlī) jālasa kā “krils” (vienskaitlī) atbilstīgajā locījumā.
3. 7. lappusē 5. panta 7. punktā:
tekstu: “(...), lai ņemtu vērā rūpniecisko piezveju Esmarka mencu zvejā.”
lasīt šādi: “(...), lai ņemtu vērā piezveju nepārtikas mērķiem Esmarka mencu zvejā.”
4. 7. lappusē 20. panta 3. punkta pirmajā teikumā:
tekstu: “(...), tā attiecīgi nodod arī zvejas atļaujas un par nodevumu paziņo Komisijai.”
lasīt šādi: “(...), tā attiecīgi nodod arī zvejas atļaujas un par nodošanu paziņo Komisijai.”
5. 28. lappusē 81. panta 3. punktā:
tekstu: “3. Dalībvalstis reizi mēnesī paziņo Komisijai to kuģu vārdus un raksturlielumus, tostarp GT, kas iesaistīti zvejā SPFO apgabalā.”
lasīt šādi: “3. Dalībvalstis reizi mēnesī paziņo Komisijai to kuģu nosaukumus un raksturlielumus, tostarp GT, kas iesaistīti zvejā SPFO apgabalā.”
6. 32. līdz 35. lappusē I pielikumā:
dzēs ierakstu: “Germo alalunga ALB Garspuru tunzivs (dienvidu apakšgrupa)”.
7. 32. līdz 35. lappusē I pielikumā:
 - a) *tekstu:* “Lampanyctus achirus”
lasīt šādi: “Nannobrachium achirus”;
 - b) *tekstu:* “Pseudochaenichthus georgianus”
lasīt šādi: “Pseudochaenichthys georgianus”;
 - c) *tekstu:* “Radjiformes”
lasīt šādi: “Rajiformes”.
8. 32. līdz 35. lappusē I pielikuma un 118. lappusē ID pielikuma otrajā tabulā:
tekstu: “Tetrapturus alba”
lasīt šādi: “Tetrapturus albidus”.
9. 32. līdz 35. lappusē I pielikuma un 96. lappusē IA pielikuma pirmajā un otrajā tabulā:
tekstu: “Trisopterus esmarki”
lasīt šādi: “Trisopterus esmarkii”.
10. 32. līdz 35. lappusē I pielikumā:
tekstu: “Lielacu jūras līdaka SLI Molva macrophthalmus”
lasīt šādi: “Lielacu jūraslīdaka SLI Molva macrophthalma”.

11. 41. lappusē IA pielikuma otrajā tabulā – Suga: Siļķe; Zona: Piezveja IIIa zonā:

tekstu: “(HER/03A-BC.)”

lasīt šādi: “(HER/03A-BC)”.

12. 41. lappusē IA pielikuma trešajā tabulā – Suga: Siļķe; Zona: Piezveja IV, VIId zonā un EK ūdeņos IIa zonā:

tekstu: “(HER/2A47DX.)”

lasīt šādi: “(HER/2A47DX)”.

13. 42. lappusē IA pielikuma pirmajā tabulā – Suga: Siļķe; Zona: VIId; IVc:

tekstu: “(HER/4CXB7D.)”

lasīt šādi: “(HER/4CXB7D)”.

14. 43. lappusē IA pielikuma trešajā tabulā – Suga: Siļķe; Zona: VIIa:

tekstu: “(HER/07A/MM.)”

lasīt šādi: “(HER/07A/MM)”.

15. 54. lappusē IA pielikuma trešās tabulas – Suga: Pikša; Zona: IIIa zona; EK ūdeņi IIIb, IIIc un IIId zonā – zemsvītras piezīmē, 55. lappusē IA pielikuma pirmās tabulas – Suga: Pikša; Zona: IV zona; EK ūdeņi IIa zonā – zemsvītras piezīmē, 57. lappusē IA pielikuma otrās tabulas – Suga: Merlang; Zona: IIIa – zemsvītras piezīmē, 58. lappusē IA pielikuma pirmās tabulas – Suga: Merlang; Zona: IV zona; EK ūdeņi IIa zonā – zemsvītras piezīmē:

tekstu: “(...) novērtēto rūpniecisko piezveju.”

lasīt šādi: “(...) novērtēto piezveju nepārtikas mērķiem.”

16. 65. lappusē IA pielikuma pirmajā tabulā – Suga: Putasu; Zona: VIIIc, IX un X zona; EK ūdeņi CECAF 34.1.1. zonā:

tekstu:

“Suga:	Putasu <i>Micromesistius poutassou</i>	Zona:	VIIIc, IX un X zona; EK ūdeņi CECAF 34.1.1. zonā (WHB/8C3411)
Spānija	12 124	Analītiskā KPN Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 3. pantu. Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 4. pantu. Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 5. panta 2. punktu.	
Portugāle	3 031		
EK	15 155 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
KPN	590 000		

⁽¹⁾ No tās līdz 68 % drīkst nozvejot Norvēģijas Ekonomikas zonā vai zvejas zonā ap Jana Majena salu (WHB/*NZJM2).

⁽²⁾ No tās līdz 27 % drīkst nozvejot Fēru salu ūdeņos (WHB/*05B-F).”

lasīt šādi:

“Suga:	Putasu <i>Micromesistius poutassou</i>	Zona:	VIIIc, IX un X zona; EK ūdeņi CECAF 34.1.1. zonā (WHB/8C3411)
Spānija	12 124	Analītiskā KPN Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 3. pantu. Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 4. pantu. Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 5. panta 2. punktu.	
Portugāle	3 031		
EK	15 155 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
KPN	590 000		

⁽¹⁾ No tās līdz 68 % drīkst nozvejot Norvēģijas Ekonomikas zonā vai zvejas zonā ap Jana Majena salu (WHB/*NZJM2).

⁽²⁾ No tās līdz 27 % drīkst nozvejot Fēru salu ūdeņos (WHB/*05B-F).”

17. 67. lappusē IA pielikuma otrajā tabulā – Suga: Jūras līdaka; Zona: EK ūdeņi IV zonā:

tekstu:

"Suga:	Jūras līdaka <i>Molva molva</i>	Zona:	EK ūdeņi IV zonā (LIN/04.)
Beļģija	18	Analītiskā KPN Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 3. pantu. Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 4. pantu. Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 5. panta 2. punktu."	
Dānija	286		
Vācija	177		
Francija	159		
Nīderlande	6		
Zviedrija	12		
Apvienotā Karaliste	2 196		
EK	2 856		

lasīt šādi:

"Suga:	Jūraslīdaka <i>Molva molva</i>	Zona:	EK ūdeņi IV zonā (LIN/04.)
Beļģija	18	Analītiskā KPN Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 3. pantu. Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 4. pantu. Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 5. panta 2. punktu."	
Dānija	286		
Vācija	177		
Francija	159		
Nīderlande	6		
Zviedrija	12		
Apvienotā Karaliste	2 196		
EK	2 854		

18. 67. lappusē IA pielikuma trešajā tabulā – Suga: Jūras līdaka; Zona: EK un starptautiskie ūdeņi V zonā:

tekstu:

"Suga:	Jūras līdaka <i>Molva molva</i>	Zona:	EK un starptautiskie ūdeņi V zonā (LIN/05.)
Beļģija	9	Analītiskā KPN Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 3. pantu. Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 4. pantu. Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 5. panta 2. punktu."	
Dānija	6		
Vācija	6		
Francija	6		
Apvienotā Karaliste	6		
EK	34		

lasīt šādi:

"Suga:	Jūraslīdaka <i>Molva molva</i>	Zona:	EK un starptautiskie ūdeņi V zonā (LIN/05.)
Beļģija	9	Analītiskā KPN Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 3. pantu. Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 4. pantu. Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 5. panta 2. punktu."	
Dānija	6		
Vācija	6		
Francija	6		
Apvienotā Karaliste	6		
EK	33		

19. 68. lappusē IA pielikuma pirmajā tabulā – Suga: Jūras līdaka; Zona: EK un starptautiskie ūdeņi VI, VII, VIII, IX, X, XII un XIV zonā:

tekstu:

"Suga:	Jūras līdaka <i>Molva molva</i>	Zona:	EK un starptautiskie ūdeņi VI, VII, VIII, IX, X, XII un XIV zonā (LIN/6X14.)
Beļģija	40		
Dānija	7		
Vācija	147		
Spānija	2 969		
Francija	3 166		
Īrija	793		
Portugāle	7		
Apvienotā Karaliste	3 645		
EK	10 776		
Norvēģija	5 638 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Fēru salas	250 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾		
KPN	16 664		

Analītiskā KPN
Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 3. pantu.
Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 4. pantu.
Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 5. panta 2. punktu.

(...)"

lasīt šādi:

"Suga:	Jūraslīdaka <i>Molva molva</i>	Zona:	EK un starptautiskie ūdeņi VI, VII, VIII, IX, X, XII un XIV zonā (LIN/6X14.)
Beļģija	40		
Dānija	7		
Vācija	147		
Spānija	2 969		
Francija	3 166		
Īrija	793		
Portugāle	7		
Apvienotā Karaliste	3 645		
EK	10 774		
Norvēģija	5 638 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Fēru salas	250 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾		
KPN	16 662		

Analītiskā KPN
Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 3. pantu.
Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 4. pantu.
Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 5. panta 2. punktu.

(...)"

20. 81. lappusē IA pielikuma pirmajā tabulā – Suga: Raju dzimta; Zona: EK ūdeņi VIa-b un VIIa-c, e-k zonā:
tekstu:

"Suga:	Raju dzimta <i>Rajidae</i>	Zona:	EK ūdeņi VIa-b un VIIa-c, e-k zonā (SRX/67AKXD.)
Beļģija	1 422 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Igaunija	8 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Francija	6 383 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Vācija	19 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Īrija	2 055 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Lietuva	33		
Nīderlande	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Portugāle	35 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Spānija	1 718 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Apvienotā Karaliste	4 070 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
EK	15 748 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
KPN	15 748 ⁽²⁾		

Piesardzības KPN
Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 3. pantu.
Regulas (EK) Nr. 847/96 4. pantu nepiemēro.
Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 5. panta 2. punktu.

⁽¹⁾ Par dzegužraju (*Leucoraja naevus*) (RJN/67 AKXD), asdeguna raju (*Raja clavata*) (RJC/67 AKXD), blondo raju (*Raja brachyuran*) (RJH/67 AKXD), plankumaino raju (*Raja montagui*) (RJM/67 AKXD), raju *Raja microocellata* (RJE/67 AKXD), raju *Leucoraja circularis* (RJI/67-C.) un raju *Leucoraja fullonica* (RJF/67 AKXD) nozveju ziņo atsevišķi.

(...)"

lasīt šādi:

"Suga:	Raju dzimta <i>Rajidae</i>	Zona:	EK ūdeņi VIa-b un VIIa-c, e-k zonā (SRX/67AKXD)
Beļģija	1 422 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Igaunija	8 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Francija	6 383 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Vācija	19 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Īrija	2 055 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Lietuva	33		
Nīderlande	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Portugāle	35 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Spānija	1 718 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Apvienotā Karaliste	4 070 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
EK	15 749 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
KPN	15 749 ⁽²⁾		

Piesardzības KPN
Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 3. pantu.
Regulas (EK) Nr. 847/96 4. pantu nepiemēro.
Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 5. panta 2. punktu.

⁽¹⁾ Par dzegužraju (*Leucoraja naevus*) (RJN/67AKXD), asdeguna raju (*Raja clavata*) (RJC/67AKXD), blondo raju (*Raja brachyuran*) (RJH/67AKXD), plankumaino raju (*Raja montagui*) (RJM/67AKXD), raju *Raja microocellata* (RJE/67AKXD), raju *Leucoraja circularis* (RJI/67AKXD) un raju *Leucoraja fullonica* (RJF/67AKXD) nozveju ziņo atsevišķi.

(...)"

21. 81. lappusē IA pielikuma otrajā tabulā – Suga: Raju dzimta; Zona: EK ūdeņi VIIId zonā:

tekstu:

“Suga: Raju dzimta <i>Rajidae</i> ”	Zona: EK ūdeņi VIIId zonā (SRX/07D)
Beļģija	94 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Francija	789 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Nīderlande	5 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Apvienotā Karaliste	157 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
EK	1 044 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
KPN	1 044 ⁽²⁾

Piesardzības KPN
 Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 3. pantu.
 Regulas (EK) Nr. 847/96 4. pantu nepiemēro.
 Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 5. panta 2. punktu.

(…)

lasīt šādi:

“Suga: Raju dzimta <i>Rajidae</i> ”	Zona: EK ūdeņi VIIId zonā (SRX/07D.)
Beļģija	94 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Francija	789 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Nīderlande	5 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Apvienotā Karaliste	157 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
EK	1 045 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
KPN	1 045 ⁽²⁾

Piesardzības KPN
 Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 3. pantu.
 Regulas (EK) Nr. 847/96 4. pantu nepiemēro.
 Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 5. panta 2. punktu.

(…)

22. 82. lappusē IA pielikuma pirmajā tabulā – Suga: Raju dzimta; Zona: EK ūdeņi VIII un IX zonā:

tekstu:

“Suga: Raju dzimta <i>Rajidae</i> ”	Zona: EK ūdeņi VIII un IX zonā (SRX/8910-C)
Beļģija	13 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Francija	2 435 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Portugāle	1 974 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Spānija	1 986 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Apvienotā Karaliste	14 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
EK	6 423 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
KPN	6 423 ⁽²⁾

Piesardzības KPN
 Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 3. pantu.
 Regulas (EK) Nr. 847/96 4. pantu nepiemēro.
 Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 5. panta 2. punktu.

⁽¹⁾ Par dzegužraju (*Leucoraja naevus*) (RJN/8910-C) un asdeguna raju (*Raja clavata*) (RJC/8910-C) nozveju ziņo atsevišķi.

(…)

lasīt šādi:

“Suga: Raju dzimta <i>Rajidae</i> ”	Zona: EK ūdeņi VIII un IX zonā (SRX/8910-C.)
Beļģija	13 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Francija	2 435 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Portugāle	1 974 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Spānija	1 986 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Apvienotā Karaliste	14 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
EK	6 422 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
KPN	6 422 ⁽²⁾

Piesardzības KPN
 Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 3. pantu.
 Regulas (EK) Nr. 847/96 4. pantu nepiemēro.
 Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 5. panta 2. punktu.

⁽¹⁾ Par dzegužraju (*Leucoraja naevus*) (RJN/89-C.) un asdeguna raju (*Raja clavata*) (RJC/89-C.) nozveju ziņo atsevišķi.

(…)

23. 86. lappusē IA pielikuma pirmajā tabulā – Suga: Atlantijas makrele; Zona: VIIIc, IX un X zona; EK ūdeņi CECAF 34.1.1. zonā:

tekstu:

"Suga:	Atlantijas makrele <i>Scomber scombrus</i>	Zona:	VIIIc, IX un X zona; EK ūdeņi CECAF 34.1.1. zonā (MAC/8C3411)
Spānija	29 529 ⁽¹⁾	Analītiskā KPN Regulas (EK) Nr. 847/96 3. pantu nepiemēro. Regulas (EK) Nr. 847/96 4. pantu nepiemēro. Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 5. panta 2. punktu.	
Francija	196 ⁽¹⁾		
Portugāle	6 104 ⁽¹⁾		
EK	35 829 ⁽¹⁾		
KPN	35 829		

⁽¹⁾ Daudzums, kas paredzēti apmaiņām ar citām dalībvalstīm, var nozvejot ICES VIIa, VIIIb un VIII d zonā (MAC/8ABD). Tomēr daudzumi, ko apmaiņai nodevusi Spānija, Portugāle vai Francija un kas jāzvejo VIIa, VIIIb un VIII d zonā, nedrīkst pārsniegt pm % no nododošās dalībvalsts kvotas.

(...)"

lasīt šādi:

"Suga:	Atlantijas makrele <i>Scomber scombrus</i>	Zona:	VIIIc, IX un X zona; EK ūdeņi CECAF 34.1.1. zonā (MAC/8C3411)
Spānija	29 529 ⁽¹⁾	Analītiskā KPN Regulas (EK) Nr. 847/96 3. pantu nepiemēro. Regulas (EK) Nr. 847/96 4. pantu nepiemēro. Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 5. panta 2. punktu.	
Francija	196 ⁽¹⁾		
Portugāle	6 104 ⁽¹⁾		
EK	35 829 ⁽¹⁾		
KPN	35 829		

⁽¹⁾ Daudzums, kas paredzēti apmaiņām ar citām dalībvalstīm, var nozvejot ICES VIIa, VIIIb un VIII d zonā (MAC/8ABD). Tomēr daudzumi, ko apmaiņai nodevusi Spānija, Portugāle vai Francija un kas jāzvejo VIIa, VIIIb un VIII d zonā, nedrīkst pārsniegt pm % no nododošās dalībvalsts kvotas.

(...)"

24. 91. lappusē IA pielikuma otrajā tabulā – Suga: Brētliņa; Zona: VII d un VII e:

tekstu:

"Suga:	Brētliņa <i>Sprattus sprattus</i>	Zona:	VII d un VII e (SPR/7DE.)
Beļģija	31	Piesardzības KPN Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 3. pantu. Regulas (EK) Nr. 847/96 4. pantu nepiemēro. Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 5. panta 2. punktu."	
Dānija	1 997		
Vācija	31		
Francija	430		
Nīderlande	430		
Apvienotā Karaliste	3 226		
EK	6 144		
KPN	6 144		

lasīt šādi:

"Suga: Brētliņa Sprattus sprattus		Zona: VII d un VII e (SPR/7DE.)
Beļģija	31	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> Piesardzības KPN Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 3. pantu. Regulas (EK) Nr. 847/96 4. pantu nepiemēro. Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 5. panta 2. punktu." </div>
Dānija	1 997	
Vācija	31	
Francija	430	
Nīderlande	430	
Apvienotā Karaliste	3 226	
EK	6 145	
KPN	6 145	

25. 96. lappusē IA pielikuma pirmajā tabulā – Suga: Rūpnieciskas zivis, Zona: Norvēģijas ūdeņi IV zonā:

tekstu: "Rūpnieciskas zivis"

lasīt šādi: "Zivis nepārtikas mērķiem".

26. 101. lappusē IB pielikuma pirmajā tabulā – Suga: Menca; Zona: I un II b:

tekstu:

"Suga: Menca Gadus morhua		Zona: I un II b (COD/1/2B.)
Vācija	3 476	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> Regulas (EK) Nr. 847/96 3. pantu nepiemēro. Regulas (EK) Nr. 847/96 4. pantu nepiemēro. Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 5. panta 2. punktu. </div>
Spānija	8 984	
Francija	1 483	
Polija	1 628	
Portugāle	1 897	
Apvienotā Karaliste	2 226	
Visas dalībvalstis	100 ⁽¹⁾	
EK	19 793 ⁽²⁾	
KPN	525 000	

(...)"

lasīt šādi:

"Suga: Menca Gadus morhua		Zona: I un II b (COD/1/2B.)
Vācija	3 476	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> Regulas (EK) Nr. 847/96 3. pantu nepiemēro. Regulas (EK) Nr. 847/96 4. pantu nepiemēro. Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 5. panta 2. punktu. </div>
Spānija	8 984	
Francija	1 483	
Polija	1 628	
Portugāle	1 897	
Apvienotā Karaliste	2 226	
Visas dalībvalstis	100 ⁽¹⁾	
EK	19 794 ⁽²⁾	
KPN	525 000	

(...)"

27. 120. lappusē IE pielikuma piektajā tabulā – Suga: Krils; Zona: FAO 58.4.2 Antarktika:

tekstu:

"(...)

58.4.2. rajons (rietumi) 1 448 000

58.4.2. rajons uz austrumiem 1 080 000

no 55° E

(¹) Šo KPN piemēro laikposmā no 2008. gada 1. decembra līdz 2009. gada 30. novembrim."

lasīt šādi:

"(...)

58.4.2. rajons (rietumi) 1 448 000

(KRI/*F-42W)

58.4.2. rajons uz austrumiem 1 080 000

no 55° E

(KRI/*F-42E)

(¹) Šo KPN piemēro laikposmā no 2008. gada 1. decembra līdz 2009. gada 30. novembrim."

28. 125. lappusē IIA pielikuma "Vispārīgi noteikumi" 4. punktā – Reglamentēti zvejas rīki, 129. un 130. lappusē IIA pielikuma 1. papildinājuma tabulās, 131. lappusē IIA pielikuma 2. papildinājuma III tabulā – Datu formāts:

a) tekstu: "GN1"

lasīt šādi: "GN";

b) tekstu: "GT1"

lasīt šādi: "GT"

c) tekstu: "LL1"

lasīt šādi: "LL".

29. 163. lappusē III pielikuma D daļas – Klusā okeāna austrumu daļa – 21.1. punktā:

tekstu: "21.1. No 2009. gada 1. augusta līdz 28. septembrim vai no 2010. gada 10. novembra līdz 31. decembrim kuģiem ir aizliegts ar riņķvadiem zvejojot dzeltenspuru tunzivis (*Thunnus albacares*), lielacu tunzivis (*Thunnus obesus*) un svītrainās tunzivis (*Katsuwonus pelamis*) apgabalos, ko ierobežo: (...)"

lasīt šādi: "21.1. No 2009. gada 1. augusta līdz 28. septembrim vai no 2009. gada 10. novembra līdz 2010. gada 8. janvārim kuģiem ir aizliegts ar riņķvadiem zvejojot dzeltenspuru tunzivis (*Thunnus albacares*), lielacu tunzivis (*Thunnus obesus*) un svītrainās tunzivis (*Katsuwonus pelamis*) apgabalos, ko ierobežo: (...)"

30. 172. lappusē IV pielikuma I daļas – Zvejas atļauju kvantitatīvie limiti Kopienas kuģiem, kas zvejo trešo valstu ūdeņos – tabulas otrās slejas sestajā ierakstā:

tekstu: "Rūpnieciskās zvejas sugas, uz dienvidiem no 62°00'N"

lasīt šādi: "Nepārtikas mērķiem zvejojāmās sugas, uz dienvidiem no 62°00'N".

31. 174. lappusē IV pielikuma II daļas – Zvejas atļauju kvantitatīvie limiti trešo valstu zvejas kuģiem, kas zvejo Kopienas ūdeņos – tabulas otrās slejas piektajā ierakstā:

tekstu: "Esmarka mencu un brētliņu rūpnieciskā zveja, IV, VIa (uz ziemeļiem no 56°30'N); tūbīšu rūpnieciskā zveja, IV (tostarp nenovēršamas putasu piezvejas)"

lasīt šādi: "Esmarka mencu un brētliņu zveja nepārtikas mērķiem, IV, VIa (uz ziemeļiem no 56°30'N); tūbīšu zveja nepārtikas mērķiem, IV (tostarp nenovēršamas putasu piezvejas)".

IETEIKUMI

Komisija

2009/396/EK:

- ★ **Komisijas Ieteikums (2009. gada 7. maijs) par savienojuma pabeigšanas tarifu reglamentāciju fiksētajos un mobilajos tīklos Eiropas Savienībā** 67

Labojums

- ★ **Labojums Padomes Regulā (EK) Nr. 43/2009 (2009. gada 16. janvāris), ar ko 2009. gadam nosaka konkrētu zivju krājumu un zivju krājumu grupu zvejas iespējas un ar tām saistītus nosacījumus, kuri piemērojami Kopienas ūdeņos un – attiecībā uz Kopienas kuģiem – ūdeņos, kur nepieciešami nozvejas limiti (OV L 22, 26.1.2009.)** 75

Abonementa cenas 2009. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 000 gadā (*)
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 mēnesī (*)
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 700 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 70 mēnesī
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 40 mēnesī
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 500 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, CD-ROM, 2 izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 360 gadā (= EUR 30 mēnesī)
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

(*) Atsevišķi drukātie eksemplāri: 1 līdz 32 lappuses: EUR 6
33 līdz 64 lappuses: EUR 12
vairāk nekā 64 lappuses: cena pēc pieprasījuma

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnija *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Publikāciju biroja maksas izdevumi ir pieejami pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>